

Altın Madalyon

Nisan 2012 SAYI:2

ÇİZGİROMAN
SEVDALILARI...

ONLINE DERGİ

BU SAYIDA AŞAĞIDAKİLER VE
DAHA FAZLASI...

WHITEOUT

ÇİZGİ ROMAN UYARLAMASI FİLMLER

BİR YUDUM ŞARAP

UĞUR ASLAN'DAN BİR KORKU HİKAYESİ

CORTO MALTESE

HİÇ KİMSE NUMARASI YAPAN ADAM

Loch Ness'in Gizemi

CORTO MALTESE

PERTAVSIZ..

007

JAMES BOND DOSYASI

BİR YUDUM ŞARAP

Jimmy Wang Yu

ÇİZGİ ROMAN UYARLAMASI FİLMLER

- BİR "HASAN ANAÇ" YAZISI-

TİM

RICKY JONES

YERLİ SÜPER KAHRAMANIMIZ: YANLIŞ ADAM!

BU SAYIMIZDA HEPSİ
VE DAHA FAZLASI..

EDİTÖRÜN

NOTLARI...

Bağımsız, Çizgi Roman Kültürü Dergisi

YIL:1

SAYI:2

NİSAN 2012

EDİTÖR:Engin GÜL

Kapak Çizeri:Yıldıray ÇINAR

Kapak Tasarım:Abbas BAĞCA

Grafik İşlemleri:Engin GÜL- Peyami KURTARAN

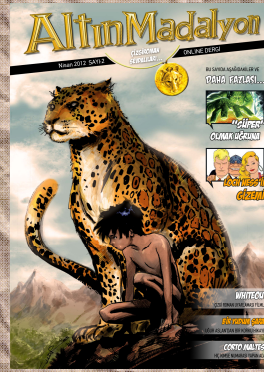
YAYIN KURULU

**ENGİN GÜL-MUSTAFA MEN-UMUT
ÇALIŞAN- DOĞA DEMİRAY-GÜNEŞ
SEMERCİ**

MERHABA..

Özveri ve çizgi roman sevdamızla hazırladığımız dergimizin 2. sayısı ile huzurlarınızdayız.İlk sayımıza gösterdiğiniz ilgi ve devam etmemiz için verdiğiniz destekle yolumuza devam ediyoruz.

Bu sayımızda sizlere bir sürpriz yapalım dedik ve yurt dışında başarılı işlere imza atan iki ünlü çizerimizin ;Yıldıray Çınar ve Yıldırım Örer'in çizimleriyle hazırlanmış 2 farklı kapaklı versiyonla huzurlarınıza çıktık.

Dolu dolu ,133 sayfa bir dergi hazırladık sizler için.Dergimize yazılı-çizili destek veren arkadaşlarımızın arasına yeni yazar ve çizerli dostlarımızda katıldılar.Bu geniş kadronun yaratıcı zenginliğini sizlerle paylaşmak gerçekten büyük bir keyif.

3.sayımızda görüşmek dileğiyle,iyi okumalar..

ENGİN GÜL

Mail Adresimiz:

e-dergi@altinmadalyon.com

Forum Adresimiz:www.altinmadalyon.com

Blog Adresimiz:<http://altinmadalyonedergi.blogspot.com>

LOCH NESS'İN GİZEMİ

BÖLÜM 2

Yazan:Alper Kaya

İllistürasyon:Engin Gül

Cıkan Kısımın Özeti:

Martin Mystère ve Java İskoçya'da özel bir dava için bulunurken, Diana çıkagelir. Genç kadın, ikilinin bu kez nasıl bir olayı araştırdığını bilmiyor ve öğrenmek istiyordur... Martin meseleyi anlatacakken sokakta bir araba onları ezmek için hamle yapar ve Mystère, Java ile Diana canlarını zor kurtarır. Geceyi geçirmek için otellerine döndüklerindeyse, saldırıya uğrarlar. Mystère ve Java bayılırken Diana odasının balkonundan atlamayı başarmıştır. Mystère kendine geldiğinde devasa kutularla dolu bir depodadır ve yanında kimse yoktur...

Loch Ness'in Gizemi

Yazan: ALPER KAYA

İllüstrasyon: ENGİN GÜL

2

Mystere gözünü açtığı anda karanlık ve soğuk bir yerdedi. Elleri ve ayakları bağlı, yere popo üstüne oturtulmuştu. Bir müddet, soluk alış verişinin havaya buhar halinde aksedişini izledi. Aklına Titanic filminin final sahnesinde yolcuların ağzından çıkan soğuk hava buharının nasıl çekildiğini okuduğu makale geldi. *

Durup dururken bunu niye hatırladığını düşünürken daha hızlı soluk alıp verdiğini fark eden Mystère, sonunda içinde bulunduğu durumun tehlikesinin ayırtına varmıştı. Bileklerini birbirine sürttürerek iplerini gevşetmek istediye de bunun mümkünatının olmadığını fark edip enerjisini harcamamak adına durdu.

Gözleri ve diğer duyuları karanlığa alıştığı anda yapayalnız olduğunu fark etti. Daha da ürperdi ancak bu durum, Diana ve Java'nın hâlâ güvende olduğuna işaret olabiliyordu.

Geniş bir yerde tutulduğunu da hayal meyal anlayabildi. Az eşyalı ve soğuk bir depoda olabiliyordu. Sırtının yaslı olduğu yere hızlı bir şekilde ileri gidip gelerek vurdu. Sırtının acısı bir yana, tok bir ses gelişi boş bir kutuya sırtının yaslandırıldığı izlenimi vermişti.

*Meksika'da çekilen filmde soğuk havadan kaynaklanan nefes alış verişinde çıkan buhar, filme bir depoda karanlıkta nefes alıp verip buhar çıkartan figüranların görüntülerinden montajlanarak eklenmiştir.

Eliyle sırtının dayalı olduğu zeminin altında çıkıntı veya yükseklik ararken tam vazgeçtiği anda bir çıkıntı yakaladı. Çok büyük olmamakla birlikte, avuç içini dayayıp güç alabileceği kadar geniş bir çıkıntıydı. İki elini avuç içlerini aşağı bakacak şekilde dayayıp kollarından güç alarak kendisini kaldırmaya çalıştı.

Bacaklarının uyuşukluğu, bu hamlesini başarısız kılmıştı. Bir süre bileklerini yukarı aşağı ittirerek kan dolaşımını ipler el verdiği için yeniden sağlamaya çalıştı. Bu arada ne kadar süredir baygın olduğunu hesaplayamadığını fark edince biraz daha telaşlanmıştı.

En son hatırladığı şey, yanındaki yataktan gelen mücadele sesleriydi...

Daha da hırslanıp aceleci hareketlerle ellerini tekrar çıkıntıya dayayıp olanca gücüyle kendisini ittirdi. Şaşırırsa da ayağa kalkabilmişti. Bir süre öyle kalakaldı. Eli ve ayakları bağlı, ne yapabileceğini düşündü. Kozasını yırtmamış bir tırtıl gibi minik zıplayışlarla duvara gitmeye çalıştı. Ancak düşündüğünden daha uzaktaydı duvar. Birkaç zıplayıştan sonra geniş odanın bir duvara sahip olmadığını bile düşünmeye başlamıştı ki omzu sert bir durdurucuyla karşılaştı.

Sırtını duvara yaslayıp gözlerinin tekrar karanlığa alışmasını bekledi. Birkaç saniye sonra daha iyi görebiliyordu etrafını. Az önce kalktığı yerdeki kutu hariç odada tek tük kutular vardı. Hepsi de aynı boyda ve şekildedeydi.

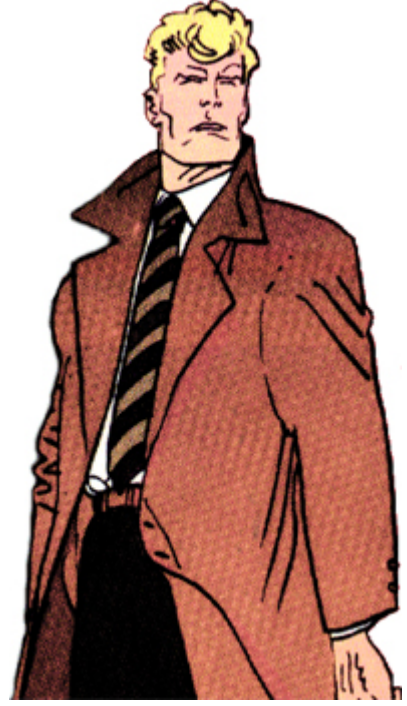
İçlerinde ne olduğu merak etmekle birlikte el ve ayaklarındaki bağları def etme çabasıydı Mystere. Odada kendisinden başka kimsenin olmadığına kanaat getirince biraz daha rahatlamıştı. Geldiği yönün aksi yöndeki ilk kutuya doğru yavaş hareketlerle yöneldi.

Bir gürültü koptuğunda, kutuya henüz varmıştı. Sürgülü bir kapının açılmasına benzer bir ses duydu. Paslanmış bir zeminde sürüklenen kapı, tiz bir ses çıkarıyordu. Yabancı sesler duyar duymaz kendisini yere bıraktı,

yuvarlanarak duvarla kutu arasında mevzilendi. Bileklerindeki ipler artık canını acıtır hale gelmişti. Acısını bir süreliğine unutup konuşmalara kulak kabartmaya çalıştı.

Gelenlerin iki kişi olduğunu fark etti. Ve bir tanesinin telaşlı konuşmasına eşlik eden sesi hemencecik tanıdı: **Silaha sürülen kurşunun çıkarttığı metalik inlemeydi bu.**

Mystere hızlı hareket etmesi gerektiğini hissetti ve içgüdüsel bir şekilde açılan kapıya doğru koşmaya başlamıştı. Önünden birkaç el silah sesi duydu, şanslıydı ki kötü bir nişancıyla karşı karşıyaydı. Karanlıkta, gözlerini yarı yarıya kapamış bir şekilde koşarken kuvvetli omzu bir şeye çarptı. Veya, birisine.

İkinci ihtimal daha doğru gibiydi zira bir çığlık duyuldu, ardından yere düşme sesi. Mystère hız kesmedi, koşarken birisinin seslendiğini duyar gibi oldu:

"Durkaçma!"

Fakat bu komik bir yaklaşımdı, dudaklarının kenarı kıvrılırken ışık giren aralığa varmıştı; inleyen kapıyı biraz daha ittirip boşluktan dışarı çıktı... Ancak dışarıyı kontrol etmediğini de o an fark etti.

Koşuyordu. Ne kadar süredir koştuğunu; nerelere gittiğini ve şu an nerede olduğunu bilmiyordu. Çalılar yüzünü kesmiş, bacaklarındaki kaslar iflas etme aşamasına gelmişti. Nefes alırken artık soluğu hırıltı şekline bürünüyor, boğazından geçen hava dalgası sanki iç çeperlerine baskı yapıp delip geçercesine akciğerlerine gidiyordu...

Durdu.Havayı dinledi, çıt çıkmıyordu. Elini yanağına götürdü, ince bir çizgi halinde kan zerrecikleri kuruyup kalmıştı yüzünde. Tırnağıyla fazla bastırmadan, istemsizce onları kopardı. Derin yanmalar hissetti yüzünde. Soluğu kesilmişti.

Ciğerlerinin iflas edercesine, kalbinin de sanki ağzındaymışçasına kırırdandığını düşündü. Gözleri kararıyordu.Başını geri çevirdiğinde kimseyi göremeyince şaşırmadı...

Odasından yere atladığından beri koşuyordu Diana...Ayağına uzandı, bileği biraz sızlıyordu.Düştüğünde yere çarpmış, büyük bir şans eseri bileğini burkmamıştı.Bu yüzden düşer düşmez ayaklanıp koşmaya başlamış;ilk olarak şimdi durmuştu. O an sanki dünya dönüşünü durdurdu ve yer ayağından kayıp gitti gibi geldi. "Martin?" diye mırıldandı. Sonra kendiliğinden ekledi: "Java!?" Bir ikileme düştü, acilen karar vermesi gerektiğini hissetti ve kararını da çabucak verdi..

Geldiği yöne doğru, otele doğru, döndü ve daha düşük tempoyla ve temkinli bir şekilde koşmaya başladı.

Tüm vücudu kalın halatlarla bağlanmıştı. Kendisini mumya gibi hissetmeye başladı ve eski bir hatıra canlandı gözünde, tek dostu sayılabilecek; sadık yardımcısı olduğu Mystere'i ilk kez gördüğü o an... Gene vücudu bağlıydı, bu kadar kalın ve çok fazla halatla değildi ama bağlıydı... Sergei Orloff diye bir psikopat tarafından işkence görüyordu.

Sonradan Mystère odaya girmiş, Sergei ile boğuşmuşlardı. Mücadeleyi Mystère kaybetmişti ama ölümün eşiğindeyken vücudundaki bağları çözen Java tarafından kurtarılmış sonra da bu tanışıklığın akabinde hiç yolları ayrılmamıştı ikilinin. *

Şimdi?

* *Tay Yayınları #16 - Şeffaf Gölgeler Kenti*

Nereydi Mysére? Hatta, kendisi neredeydi? Niye bağlanmıştı? Nereye bağlanmıştı?

Kim bağlamıştı?

Düşünceler iyice karışıyordu kafasında. Üst üste biniyorlardı. Ancak son düşünce vurgun etkisi yapmıştı. Kimdi bunu yapan? Yapanlar? En son hatırladığı şeyleri düşündü. Başının ağrıdığını fark etti... Bir ilaç mı vermişlerdi? **Kim?**

Kaslarının kasıldığını düşündü. Burnunun sızladığını... Burnuna kapatılan bir bezi hatırladı. Bir boğuşma olmuştu. Yatak odasında... Otel odasında!

Başı daha çok ağrımaya başlamıştı, dişlerini sıkı. Bileklerindeki halat, belirginleşen damarlarını kesecek kadar sıkıydı. Durdu. Soluk alış verişi çok dengesizleşmiş, başı iyiden iyiye dönmeye ve midesi bulanmaya başlamıştı. Ayrıca, odada yalnız değildi ki...Mystére! O neredeydi şimdi?

Koridora çıktığında bir süre duraksadı... Işık gözünü almıştı ama duraksamasının tek sebebi bu değildi. Koridorda ona saldırabilecek, yoluna engel olabilecek birileri veya bir şeyler var mıydı; görmek istemişti. Gözünü hafifçe açtığında önünde ilerleyen koridorun bomboş olduğunu fark etti.Çıktığı odada bir hengame vardı,yere düşen adam(?)çoktan kalkmış ve ikisi onun peşine düşmeye koyulmuş olmalıydı.

Bakarken, çıktığı kapıyı fark etti. Geniş, paslı bir sürmeli kapıydı bu. Bir garaj kapısı gibi. Üstelik, kilidi de üzerindeydi! Elini uzattı, kapağı çekip sürgüde kaydırıp ve kapattı. Kilidin ucunu, deliğine soktu ve metal kilit sesini duydu. Birkaç saniye sonra içeriden patırtılar gelmeye başlamıştı. İçeride kalmış olan iki

kişi, elleriyle ve ellerindeki silahların kabzalarıyla kapıya vuruyor olmalıydı. Mystère bilgiçe gülümsedi ve koridoru kontrol ederek yürümeye başladı.

Beyaz halılı, beyaz duvarlı ve tavanı floresan lambalarla dolu bir koridoru yürüdüğü... Sık sık arkasına bakıp birilerinin gelip gelmediğini kontrol ediyordu ama kimse yoktu etrafta... Arkasına vurulduğu için gürültü çıkan kapı da uzaklarda kalmış gibiydi. Sonra garip bir şey oldu: Ses yaklaşmaya başladı.

Artık yorgunluktan bitap düşüyordu. Diana bitmiş, yol da bitmişti. Otel uzaktan görülmüştü. Mavi-yeşil neonla yanan adı, arkasındaki kayalara vuran dalgaların sesi, etrafındaki çam ağaçları...

Yaklaşırken daha da temkinliydi. Kendi çevresine, otelin çevresine dikkatli gözlerle bakıyor; bir silah namlusunun parıltısını veya olası bir yaşam belirtisi görüp görmeyeceğini merak ederek ama etrafa baktığını fark ettirmemeye de çalışarak yürümeyi sürdürdü.

Otelin kapısına vardığında hiçbir engelle karşılaşmamasına hem şaşırmış hem de sevinmişti. Resepsiyona girerken duvardaki dev saate baktı. Sabaha karşı dördü geçiyordu... Resepsiyondaki çocuk yarı uykulu, yarı uyanık bir halde gözünü Diana'ya dikti. O an fark etti Diana, bir gariplik vardı.

"Merhaba, biraz garip bir durum, farkındayım ama polisi aramadınız mı; önce bunu sorayım?" Bir soru cümlesi olmamakla beraber, soru amaçlı kurulmuş bir önermeydi bu. Resepsiyondaki çocuk garip garip bakmayı sürdürdü. Neden sonra, kendisine seslenildiğini anlayıp ağzını açtı;

birkaç saniye sonra konuştu "Niçin?" Diana şoktaydı. "Niçin mi? Odamda

saldırıya uğradım; balkondan atlayıp kaçtım. Birkaç yan odamda kalan kocam mutlaka boğuşma seslerini duyup size şikayet etmiş ve yokluğumu fark etmiş olmalıydı..."Resepsiyondaki çocuk hala boş boş bakıyordu. "Kocanız mı? Niye yan odanızda kalıyordu ki?"Diana sinirlenmeye başlamıştı."Siz, öyle söylemişsiniz! Sadece bir hanımın yanı boş dediniz ve beni o odaya kaydettiniz...Ayrıca, bunu şu saatte sorgulamamızın bir faydası var mı!" Bu cümlesi de soru cümlesi olmasına karşın daha çok bir öfke nöbetinin habercisiydi. Çocuk da bunu fark etmiş olmalıydı ki, daha akil davranmaya girişti."Tamam, eşinizin oda numarası kaçtı?"Diana duraksayıp, düşündü ve "204" dedi.Resepsiyonist önündeki deftere bir süre bakındıktan sonra başını sallayarak,"Bu imkansız hanımefendi..." dedi.Diana'nın sabrı taşmaya başlamıştı. "Ne imkansız? İmkansız olan ne?" "204 numarada bir haftadır aynı çift kalıyor, eşinizin o odada kalma imkanı yok... Siz hangi odada kalıyordunuz?"

Diana iyiden iyiye sinirlenmişti. "208!" diyebildi sadece.

Resepsiyonist gene defteri inceledi, sonra dirseklerini masaya dayayıp ellerini çenesinin altında birleştirip Diana'nın gözlerinin içine bakmaya başladı. "Hanımefendi, siz benimle dalga mı geçiyorsunuz? 208 numaralı odada bir aydır iki kız kardeş kalıyormuş... Eğer bu bir kamera şakasıysa, inanın şu saatte hiç çekilmiyor... Komik de değil üstelik!"Diana'nın siniri, başka bir hisse devşirmişti kendisini şimdi: Şaşkınlığa...

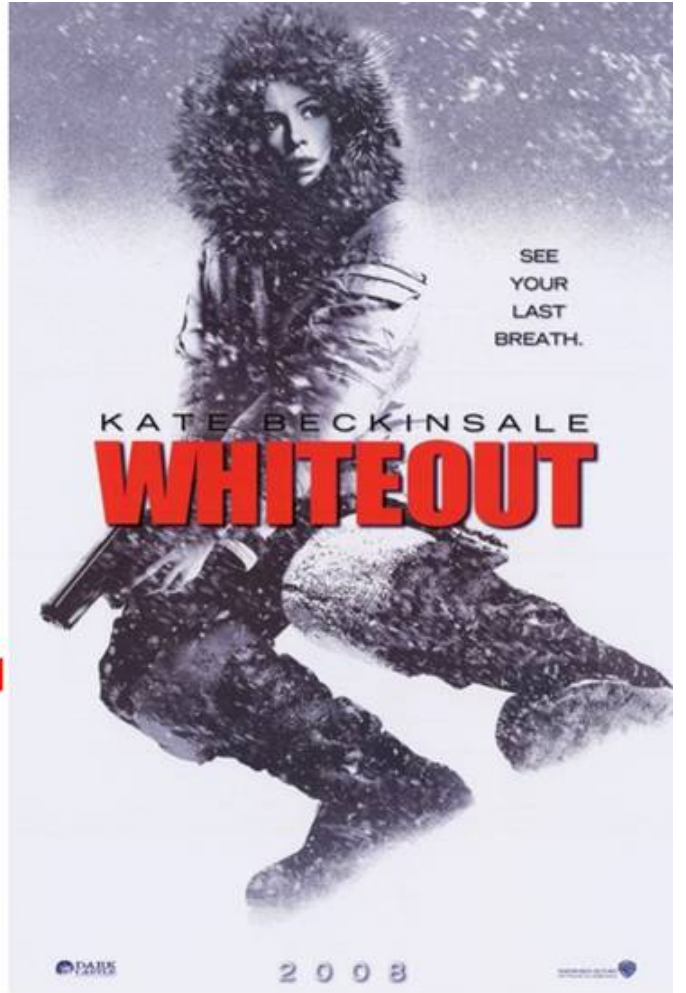
2. BÖLÜMÜN SONU

ÇİZGİ ROMAN UYARLAMASI FİMLER

1

WHITEOUT

Bu sayıdan itibaren film uyarlamaları yapılmış çizgi romanlardan bahsedeceğiz. İster ülkemizde yayınlanmış çizgi romanlar ve bunların gösterimi yapılmış filmleri olsun, isterse yayınlanmamış veya gösterimi yapılmamış eserler olsun çizgi romandan film uyarlamaları, film endüstrisi için çoğunlukla cazip bir alan olmuştur. Fakat, çizgi romandan sinemaya uyarlaması yapılmış eserler her zaman çok iyi olamayabiliyorlar. Bu sayıdaki incelememizde buna örnek olan bir uyarlamayı keşfedeceğiz. Ülkemizde çizgi romanı yayınlanmamış, fakat uyarlandığı filminin az--çok bilindiği, filminin DVD baskısının da bulunduğu Whiteout (Soğuk Ölüm) çizgi romanı ve filmini keşfetmeye başlayalım.

WHITEOUT ÇİZGİ ROMANI:

Ülkemizde yayınlanmamış olan Whiteout çizgi romanı **Greg Rucka** tarafından yazılmış **Steve Lieber** tarafından çizilmiş ve 1999 yılında Oni Press tarafından Kanada'da yayınlanmış bir eserdir. Whiteout, dört fasikül halinde Mayıs 1999 yılında yayımlandıktan sonra, Ağustos 2000 yılında bu seriden bağımsız macera olarak **Whiteout Melt** çizgi romanı da yayınlanmıştır. Whiteout (1999), 130 sayfalık bir çizgi roman, Whiteout Melt (2000) ise 113 sayfalık bir çizgi romandır ve her ikisi de renkli olmayan, klasik çizgi roman tadında eserlerdir. Eser, önce ayrı fasiküller halinde çıkmış; beğenilip ilgi görünce toplu olarak (TP) yayınlanmışlardır. Serinin ikinci çizgi romanı olan "Whiteout: Melt" çizgi romanın prestij ödülleri dağıtan Eisner Ödülleri'ne yazar ve çizerini de kapsayacak şekilde dört dalda aday gösterilmiş, **En İyi Kısa Seri Çizgi Roman Ödülü'nü** 2000 yılında kazanmıştır.

Yazar **Greg Rucka**

Çizer **Steve Lieber**

Çizgi roman, ismini Antarktika bölgesindeki aşırı soğuk -ki çoğu zaman -120 dereceden de düşük- ve fırtınalı havanın getirdiği etkiden almıştır. Öyle ki, bu soğuk fırtına sırasında rüzgârın hızı saatte 160 km. ye kadar çıkabilmekte, yer ile gökyüzü ayırt edilememekte, insanlar kar tipisinden çok daha güçlü böylesi bir durumda iki karış ötelelerini görememektedirler. Bu koşulların getirdiği durumlarda da insanlar yön bulma ve bulunduğu konumu anlayabilmekle ilgili tüm yeteneklerini kaybetmekte, işte bu duruma da "**Whiteout**" denilmektedir. Gerek çizgi romanda gerekse filmde, "whiteout" durumunu yansıtan bazı sahneler yer almaktadırlar.

Çizgi romanın içerisindeki bölüm kapakları (dört bölümdür), dört ünlü çizer tarafından çizilmiştir. Aşağıdaki resimde de görüldüğü gibi bölüm kapaklarının çizerleri sırasıyla Frank Miller (ön kapak), Matt Wagner, Mike Mignola, Dave Gibbons ve Steve Lieber'dir. Çizer Steve Lieber'in albümde gerçekçi tonda siyah beyaz çizgiler kullanmıştır. Özellikle serinin ikinci çizgi romanı olan Whiteout Melt'de çizgi stili daha da oturmuş, kullandığı değişik tekniklerle albümü görsel olarak ilkinden daha da iyi duruma getirmiştir. Geçmiş yıllarda bu iki serinin

devamı olarak “Whiteout: Night” taslak ismi konmuş bir devam macerası düşünülmüş ama devamı gelmemiştir.

Her iki Whiteout çizgi roman albümü için gerek yazarı, gerekse çizeri (özellikle çizeri) geniş kapsamlı bilgi toplamışlar ve bu toplanan bilginin birçoğunu da çizgi romanda başarıyla kullanmışlardır. Örneğin, Antarktika'nın coğrafi yapısı, bu bölge için yapılan uluslar arası anlaşmalar, “Tam Güney Kutup Noktası'nın fethedilmesi için kaşif Amundsen ile Scott arasındaki ölümcül yarış gibi unsurlar çizgi romanın içerisine başarıyla yerleştirilerek öykünün temeli sağlam tutulmuştur.

Çizgi Romanın Konusuna Gelirsek: Antarktika'da işlenmiş bir cinayet sonucunda karlar üstünde yüzü tanınmayacak şekilde parçalanmış bir cesedin bulunmasıyla konuya hemen giriş yaparız. Bu araştırmayı yapmakla görevlendirilen federal polis **Carrie Stetko** ve araştırma üssünde görevli doktor delil toplayarak önce cesedin kim olduğunu daha sonra da katilin kim olduğunu bulmaya çalışacaklardır. Kendilerine kısa bir süre sonra İngiliz ajan **Lily Sharpe** da eşlik edecek ve iki kadın atlattıkları ölüm tehlikelerine rağmen araştırmaya devam edeceklerdir. Çizgi romanın baş karakteri Carrie Stetko kısa boylu, mesleki geçmişi pek de parlak olmayan, geçmişinde “mecburi bir suç” işlemek zorunda kalan –ki bu durumu çizgi romanda ilerleyen sayfalarda biz de öğreniriz-, kadın olmasına rağmen zor koşullara göğüs germesini bilen bir kahramandır. Sanki tüm bu özellikleri yüzünden Antarktika'ya gönderilmiş gibidir. Yüzünü göremediği katille bir arada olduğu bir planda yaşadıkları bir “whiteout” durumunda sağ elinden çıkan eldiveni yüzünden iki parmağı kangren olur ve kesilmek zorunda kalır. Stetko'nun mesai arkadaşı sarışın İngiliz ajan Lily Sharpe ile birlikte yaşadıkları zorluklar ve yardımlaşmaları kendi aralarında belli belirsiz bir hemcins yakınlaşmasına da neden olur. Serinin ikinci macerası olan Whiteout: Melt'te ise Stetko'nun bir Rus ajanı olan Aleks ile başka bir olayı aydınlatmak üzere işbirliğine gider.

WHITEOUT FİLMİ:

Whiteout çizgi romanının başarısından sonra 2009 yılında yönetmen **Dominic Sena** tarafından çizgi romanın filme uyarlaması yapılmış ve başrollerde **Kate Beckinsale**, **Tom Skeritt** ve **Gabriel Macht** gibi yıldız oyuncular yer almışlardır. (Filmin IMDB Notu: **5.3**) Filmin çizgi romana uyarlanması bire bir olmamıştır. Ancak çizgi romanın yaratıcısı Greg Rucka'yı da ikna edecek düzeyde bazı değişikliklere gidilerek bu uyarlama gerçekleştirilmiştir. Örneğin kadın kahraman Carrie Stetko, çizgi romanda insani yönleri ve zaafı, mücadelesi biraz daha belirgin bir karakterken, çizgi romanda lezbiyen ilişkiye dair eğilimi ima eden durumları film

uyarlamasında göremeyiz. Filmin başında Antarktika'nın yeryüzünün en soğuk ve en ıssız yeri olduğuna dair vurgu yapılır.

Filmde çizgi romandan farklı olarak işlenen cinayetler 1957 yılında ve filmin hemen başında gösterilen bir olaya dayandırılır.

Filmin başrol oyuncusu Stetko'yu canlandıran Kate Beckinsale'dir. Genellikle hareketli macera türü filmlerin oyuncusu olan yıldızı sinemaseverler "Underworld" serisi filmlerinden hatırlayacaklardır. En son olarak bu yılın başında serinin 4. filmi **Underworld Awakening** (2012) gösterime girmiştir. Whiteout filminde, Stetko karakteri, çizgi romandaki kadar derin işlenmemiş; kahraman, bir avantür figürüne indirgenmiştir adeta.

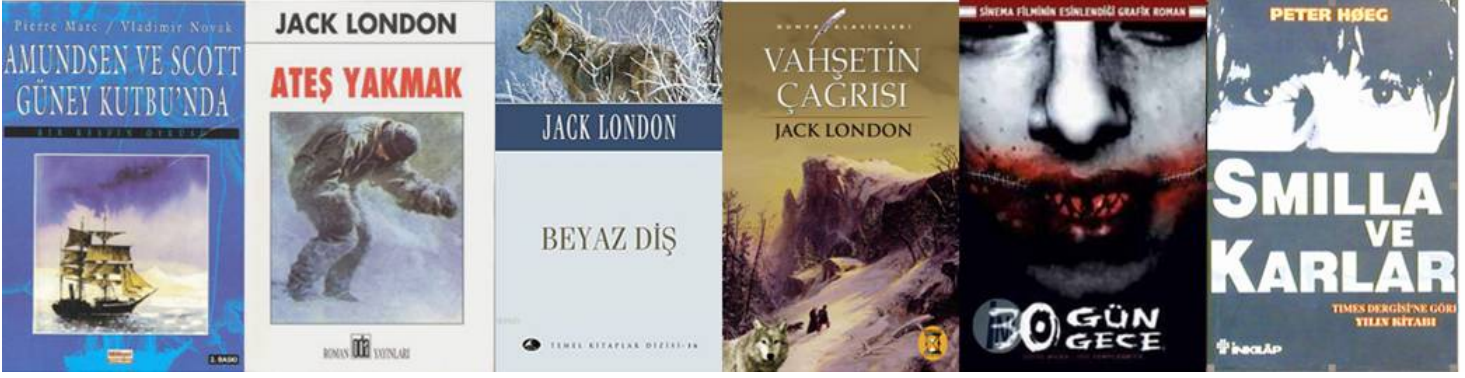
Sonuç olarak Whiteout çizgi romanının film uyarlaması yapılan onca masrafa, görkemli dijital efektlerine rağmen beklenileni verememiş, hayal kırıklığı olmuştur. Çizgi romanı okuyan birisi olarak “Filmde eksik bir şeyler var!” duygusunu yer yer hissedebiliyorsunuz. Başka bir yönetmenin ve başka aktris/aktörlerin hatta daha iyi bir senaryonun varlığıyla, doğru denklemlerle belki daha iyi bir film olabilirdi. Birkaç gerilim dolu sahnenin dışında karşımıza film kötü olmasa da vasat bir seyirlik çıktı. Kendi adıma, çizgi romanı okurken ben daha çok keyif aldığımı rahatlıkla söyleyebilirim.

Whiteout çizgi romanın öykü ve mekanlarını dikkate alarak akrabağlık bağlarını sıralayacak olursak:

- ✓ **Filmler:** Mekan olarak Antarktika’da (Güney Kutup Bölgesi) geçen benzer filmlerden bazıları: John Carpenter’ın 1982 tarihli sürükleyici bilimkurgu-korku filmi klasiği **“The Thing”**, aynı filmin 2011 tarihli yeniden çevrimi olan **“The Thing”**, X Files dizisinin sinemadaki ilk filmi olan ve Antarktika’daki bir uzaylı kolonisinden bahseden **“X Files: Fight The Future”** (1998) ve Antarktika’da mahsur kalan kızak köpekleri ile ilgili **“Eight Below”** (2006) filmleri uygun seçenekler olabilir.

- ✓ **Kitap seçenekleri olarak;** Antarktika’da tam güney kutup noktasının keşfine yönelik olarak 1911 yılında Norveçli kaşif Amundsen ile İngiliz kaşif Scott arasındaki ölümcül rekabeti ve yarışı anlatan geçmiş yıllarda Milliyet Yayınları’ndan çıkmış olan **“Amundsen ve Scott Güney Kutbu’nda”** isimli kitabı sayabiliriz.
- ✓ Yine kitaplarda işlediği konuları şahsi deneyimlerine dayanan yazar Jack London’un Clondike’de geçirdiği yıllardaki tecrübelerine dayanarak yazdığı **“Ateş Yakmak”** isimli öykü kitabını, **“Beyaz Diş”** ve **“Vahşetin Çağırısı”** gibi kitaplarını sayabiliriz.

- ✓ Ya da Alaska ve Greenland'de geçen ve filmleri de bulunan ; biri çizgi roman diğeri de roman uyarlaması olan iki kitabı okuyabilirsiniz.İlki ülkemizde JBC Yayıncılık'tan çıkmış olan "**30 Gün Gece**" çizgi romanı,diğeri ise İnkılap Kitabevi tarafından yayınlanmış ve çok satanlar arasında yer alan polisiye roman "**Smilla ve Karlar**".
- ✓ Arktik Bölge'de (Kuzey Kutup Bölgesi) ve Alaska'da geçen filmlerden bazılarını da bu katagoride sayabiliriz. Alaska'da işlenen bir cinayet ile ilgili psikolojik gerilimli bir polisiye olan **Insomnia** (1997),yine Kopenhag'da başlayıp Kuzey Kutbuna yakın Greenland'de devam eden ve romandan uyarlanan entrika dolu **Smilla's Sense of Snow** (1997)(Smilla ve Karlar), Alaska'da 30 günlük karanlık dönemde geçen ve aynı isimli çizgi romandan uyarlanan vampirli korku filmi **30 Days Of Nights** (2007), Jack London'un aynı isimli romanından uyarlanan bir genç ile bir kurt köpeğinin dostluğunun anlatıldığı **White Fang** (1991)(Beyaz Diş) ve bizde Mart 2012'de gösterime giren Alaska'da doğa şartlarına karşı hayatta kalma savaşı veren insanların konu edildiği gerilim filmi **The Grey** (2012) türdeş filmler arasında sayılabilirler..

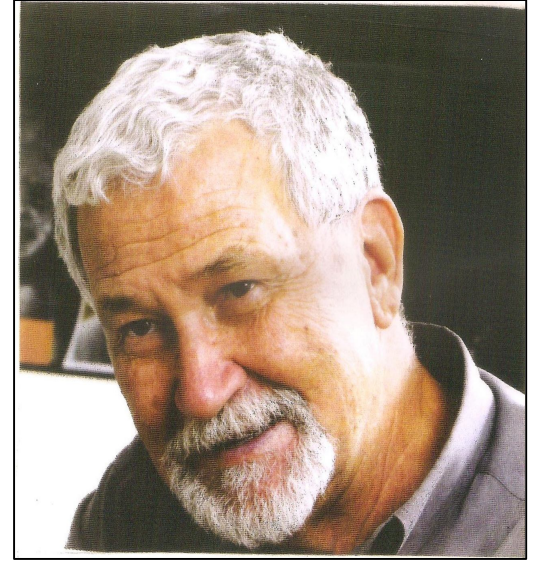

CANER KELER

www.canerinevreni.blogspot.com

Yurdagün Göker

1935 doğumlu Yurdagün Göker, karikatür, çizgi roman, çizgi film, resimleme ve daha birçok çalışmasıyla son derece üretken bir sanatçı. İlk karikatürünün 17 yaşındayken Karakedi mizah dergisinde yayımlanmasının ardından Yelpaze, Tef, Gölge, Dolmuş, Taş, Akbaba, Yenigün, Havadis, Cumhuriyet ve daha birçok yayın organında çalışmalarıyla yer bulmuş. Kabataş Lisesi'ni bitirdikten sonra İktisat, Arkeoloji ve Sanat Tarihi eğitimi almış.

1965'te Kanada'nın Montreal kentinde düzenlenen bir karikatür yarışmasını kazanınca, on yıl boyunca yaşayacağı yer olan Almanya'ya uzanan bir kapı açılmış önünde: Almanya'daki bir reklam ajansından aldığı iş teklifi sonrası, bir yandan Grafik Sanatlar bölümünde okurken, bir yandan da çizim çalışmalarına devam etmiş: Karikatürler, çizgi romanlar, çizgi filmler, kitap resimlemeleri, afişler, TV spotları üretmiş.

1975'te ülkesine dönen sanatçının çizgi romanları arasında bir Orta Asya kahramanının maceralarını anlattığı **"Batu'nun Maceraları"** (4 albüm), özgün öğeler kattığı **"Keloğlan'ın Maceraları"** (11 albüm), **"Klaus"** ve **"Bora"** gösterilebilir. Göker, bu çalışmalarının yanı sıra Milli Eğitim Bakanlığı için "Yavrutürk" adlı çocuk dergisini hazırlamış ve yüzlerce masal kitabı resimleyerek çocukların hayal güçlerine katkıda bulunmuştur.

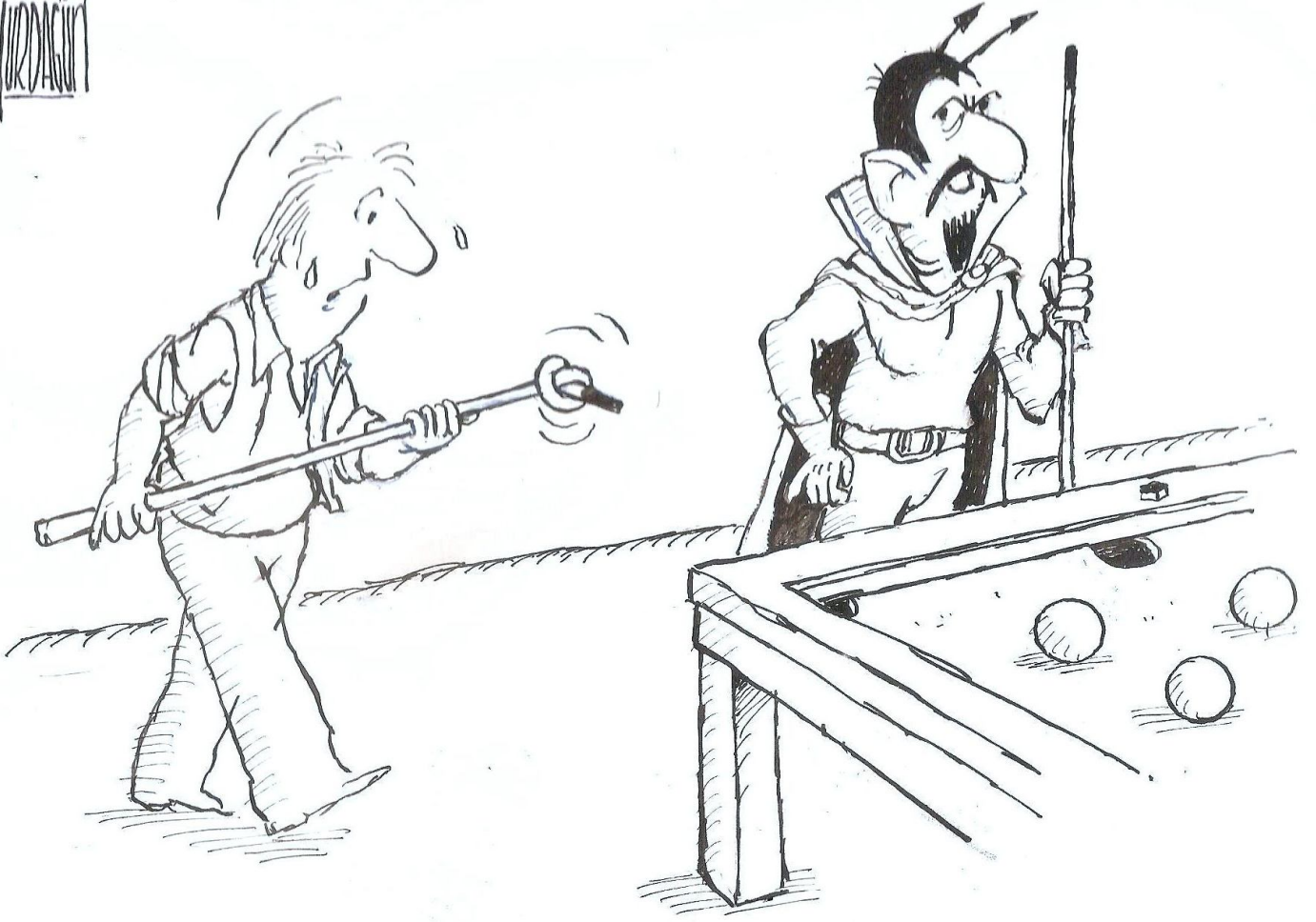

Üstte: Yurdagün Göker'in Almanya'daki çizgi film çalışmalarından "Nuh"

Altta: Balonlu çiklet Hafıye Bıdık karakteri

WAZIR

Çizmeye nasıl başladınız? Profesyonelliğe nasıl adım attınız?

Karikatürü çok sevdiğimi fark ettim. Başka iş düşünmedim. Çok okudum, çok çalıştım, kısmetmiş oldum...

Mesleğinizle ilgili unutamadığınız bir hatıranız var mı?

Dokuz on yaşında açtığım karikatür sergimde, sergideki işlerimi benim yaptığıma inanmayan çocuklarla yaptığım kavgada yediğim dayak...

Sizce bir karikatür nasıl olmalı? Yazısız mı, yoksa -şimdilerde çok popüler olduğu gibi- tek karede birçok konuşma balonu olanlar gibi mi olmalı?

Karikatür çizgi ile yapılan mizahdır. Onun için yerel olmayan evrensel (klasik) karikatür yazısızdır. Klasik karikatürde (evrensel) her şey çizgi ile anlatılır. Konusu dünya üzerindeki çarpıklıklar, yanlışlar ve bunlardan doğan komikliklerdir. Her yerde, her ülkede, her insana aynı şeyi söyler; aynı şeyi anlatır. Yerel karikatür genelde yazılıdır. O ülkedekilerde dahi anlaşılabilmesi için içi balonlar ve laflarla doldurulur. Bu karikatürlerdeki yazıları tercüme etseniz dahi başka toplumlardaki insanlar için komik olmayabilirler. Bu durum politik karikatürde farklıdır.

Çünkü politik karikatür yayınlandığı ülke insanına bir konuşma veya yapılan anlaşmadaki çarpıklığı ortaya koymak, olayın ne derece saçma olduğunu yayın organının en kıt zekalı okuyucusunun dahi anlayacağı basitlikte, içinde espri bulunduran bir hale getirilmiş olarak çizilmesini gerektirir. Bütün bu karikatürleri çizenler, yayınlayanlar satmak isteyeceklerdir...

Geçmişteki mizah dergileriyle şimdikiyi karşılaştırmanızı istesem?

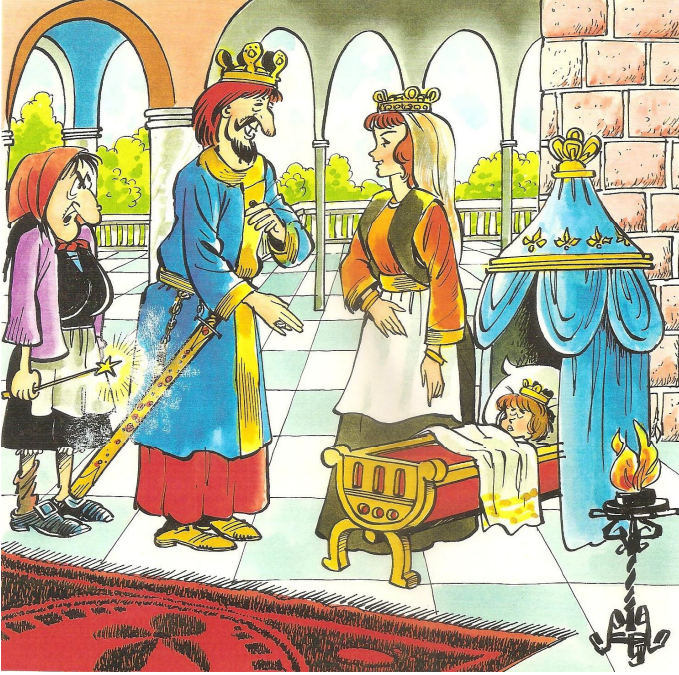
Bugünün dergileri satıyorlarsa bu onların başarılı olduklarını gösterir. Müşterileri varsa o tarz karikatürler beğeniliyor demektir. Ama bana bu dergilerin bence iyi olup olmadıkları sorulursa iyi değiller. O dergilere çiziktiren kimselere "Bu çizdiğin müstehcen şeyi 12 yaşındaki kız kardeşine veya annene yüzün kızarmadan gösterebiliyor musun?" diye sorulduğunda ne cevap verir merak ediyorum. Şimdi işin esasını konuşacak olursak eski dergiler de pek o kadar başarılı değillerdi. Türkiye'de mizahla uğraşanlara dergi-kitap çıkaranlar, hep kendi (politik veya her neyse) pencerelerinden bakılıp- görülen; görülme bile görülmesini arzu ettikleri veya görmek istedikleri şeyleri yazdırmış-çizdirmişlerdir. O yüzden de o günlerde yazılanlar, çizilenler ve onları yayınlayan yayın organları ile görüşleri arasında fark olmadığı gibi kalitelerinde de bir fark yoktu. Birisi bir gün "Hoca Ali" dediği şeye iki üç sene sonra "Ali Hoca" diyerek kendini anlayışta, çizgide yeniledim zannediyordu. Durum bu...

Göktürkler Cücen hükümdarının kızını hanları Bumin'e vermemesini vesile bilerek isyan etmişlerdir. İsyanın eni geyek Türkleri bir bayrak altında toplamaktadırlar. Bu arada Batu'nun ağabeyi Buğra ormanda Batu'ya seslenir. Mühim bir haber getirmişti: Diğer Türk boylarına haber iletmek vazifesi Batu'ya verilir. Cücen Hükümdarı ise iki kardeşin yakalanmasını emreder. Batu ile Buğra yolda Cücen'leri görürler, Onları tuzağa düşürüp ok atarlar.

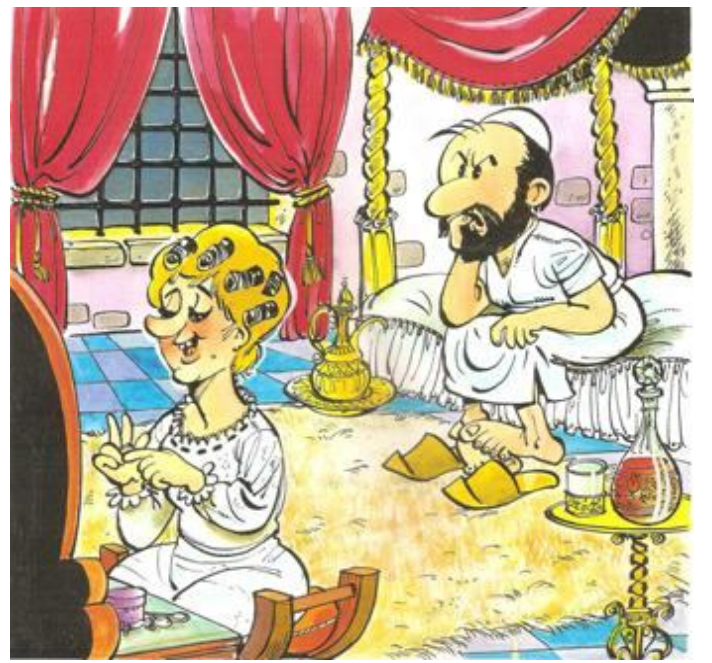

“Çocuklar için üretmek hafife alınacak bir durum değil.”

Bildiğim kadarıyla çizgi roman ve karikatür dışında çocuk kitapları da resimliyorsunuz? Çocuklar için bir şeyler üretmek nasıl bir duygu? Bu yöndeki çalışmalarınızda nelere dikkat edersiniz?

Çocuklar için üretmek bir profesyonel için “Farklı bir şey yapmıyorum, işimi yapıyorum” diye hafife alınacak bir durum değildir. Çocuklar merakları ve bazı hallerde bildikleriyle (Sizin konunuzu daha önce merak edip araştırmış veya o konu üzerinde yüzlerce senaryo geliştirmiş olabilir) veya geliştirdiği hayal metotlarıyla sizden (yazardan, çizerden) çok önde olabilir. Çocuk için üretenler çocuk gibi düşünebilmeli; yer çekimi, Newton, ışık hızı, galaksiler, DNA veya zaman hakkında her şeyi untabilmeli; her hikaye için A’da Z’ye yeni evrenler kurabilmeli ve çocuk için daha önce onun hiç bakmadığı “pencereler” yaratmalıdır.

“Çocukların hayallerini onaylamasanız bile yasakçı olmayın”

Keloğlan’ın Maceraları: Bir masal kahramanı olarak zaten çokça sıra dışı unsur barındıran Keloğlan, Göker’in renkli kalemiyle çok daha sıra dışı bir havaya bürünmüş. Keloğlan’ın kahramanı olduğu başka çizgi romanlar mevcut, ama konunun özünü korurken, en fazla farklılık yaratanlar Yurdagün Göker’in yazıp çizdikleri bana göre... Uzaylılar, yer altında yaşayan yeşil tenli insanlar ve ölümsüzlük suyu bu farklılığı sağlayan unsurlardan yalnız birkaçı.

Asırlardır anlatılagelen masalarda hep olduğu gibi bu maceralarda da başı sık sık derde giren Keloğlan, düştüğü kötü durumlardan bazen sivri zekasıyla bazen de şansının yaverliğiyle kurtuluveriyor.

Göker, Keloğlan’ın maceralarından birini böyle anlatıyor: “Bir macerasında Keloğlan, 400 yıl sonranına gidip, torunları ile tanışıp, Topkapı Sarayı’ni soymak isteyen gangsterlerle mücadele ediyor ve yaralanıyor... Ölmüyor ve yine kendi çağına döndüğünde, uyanırken yaralandığı yerindeki kurşun izini görüyor.”

Yazıp, çizdiğiniz Keloğlan maceraları hangi mecralarda yayımlandı? Kaç Keloğlan macerası var?

On bir Keloğlan macerası var. Türkiye Çocuk ve Hürriyet’te yayımlandı.

Dev, peri kızı, cin gibi yan kahramanlarıyla zaten sıra dışı olan Keloğlan'a uzaylılar, yer altında yaşayan insanlar gibi farklı öğeler kattınız. Bence çok güzel olan bu fikir nasıl doğdu?

Eğer siz çocuğun hayal ettiği şeyleri hayal edemiyorsanız, hayallerinizi onun henüz hedef olarak aldığı noktalardan ileri götüremiyorsanız, siz bu işi yapmayın. Ünlü masalların bütün dünyada bugüne kadar unutulmama sebeplerini çözemiyorsanız, masallardaki kimselerin neyi, olayların neleri temsil ettiğini anlayamıyorsanız veya anlamamışsanız siz çocuklar için bir şeyler yazıp çizmeyi denemekten vazgeçin...

Ben de hikayelerimde çocuğun merakının gelip dayandığı kapının arkasındakileri onlara anlatmaya çalıştım. Çocukların hayal arkadaşı, hayal yoldaşı olmaya çalışın. Onların hayallerini “onaylamanız bile” yasakçı olmamaya çalışın. İnsanlar hayal ettikleri için Ay'a gidebildiler. Çocuklara, yazmadığınız bir hikayenin başlangıcını anlatın, sonra da “Hikayenin bundan sonrasını sen nasıl istersen öyle yaz,” deyin. Sonuç herkesi şaşırtacaktır, çünkü çocuklar sizin kurduğunuz temel üzerine gecekondular, apartmanlar, villalar, saraylar, köprüler, fabrikalar, otobanlar ve daha birçok güzellikler inşa edeceklerdir. Onlar zamanla hepimizin gurur duyacağı şeyleri hayal edip gerçekleştireceklerdir. İşte ben böyle düşündüğüm için Keloğlanlarda onlara yakın gelecekte ulaşılabilecek yerleri göstermeye çalıştım.

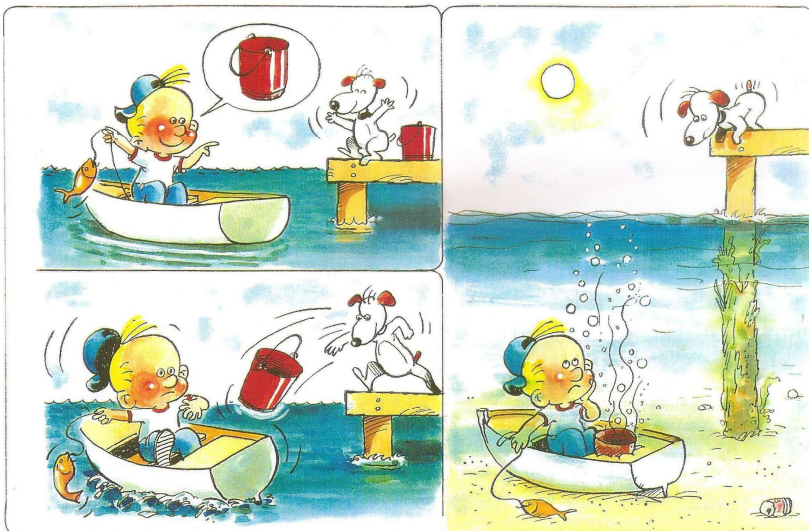

Beğenerek takip ettiğiniz yerli/yabancı çizgi roman kahramanları hangileridir?

Çok fazla, hemen hemen hepsi dersem şaşırma. Ama üzülerekten şunu da söylememde fayda var: Benim takip ettiklerimin hepsi yabancı...

Genç çizgi roman senarist ve çizerlerine neler tavsiye edersiniz?

Önce çok okumak gerek. Bilginizi ukalalık olsun diye kullanmayın. Yazıda ve kurguda kendinize bir tarz edinmeye bakın. Yazdıklarınızı, çizdiklerinizi, yaptığınız filmi okuyan, gören, seyreden kimse bir müddet sonra “Bu Ahmet’in senaryosu, karikatürü, filmi” diyebilmeli... Nasıl futbolda sistemler varsa (3-5-2), (4-4-2), (4-1-4-1) gibi, her senaryo yazarı da kaçınıcı sayfada, olayın neresinde olayı orada bırakıp başka bir noktadan örmeye devam edeceğini taktik olarak belirler. Bölüm sonundaki “merak” arkadan gelen bölümlerin okunmasını sağlar. Bütün yayınlanan işlerde devamlılığı sağlayabilmek “daha sonra neler olacak” dedirtmek çok önemlidir.

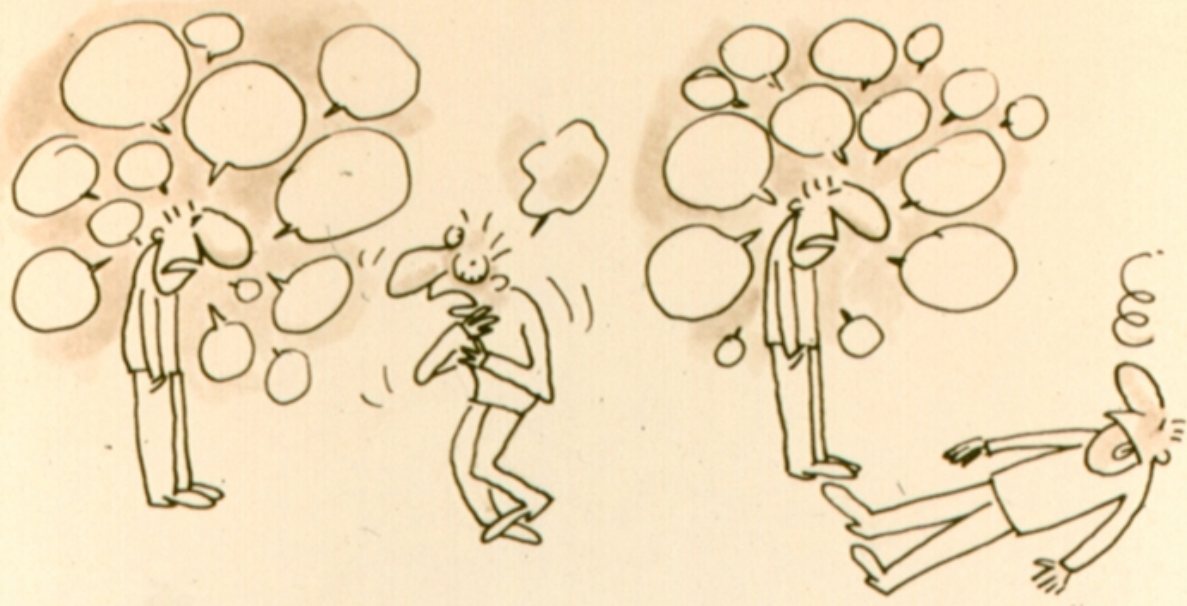
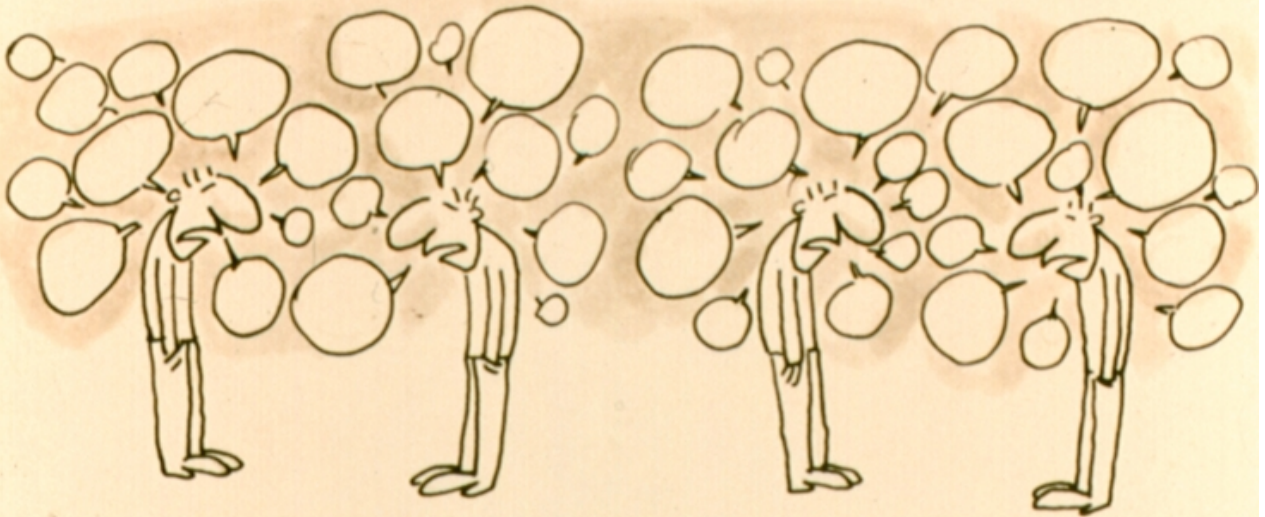
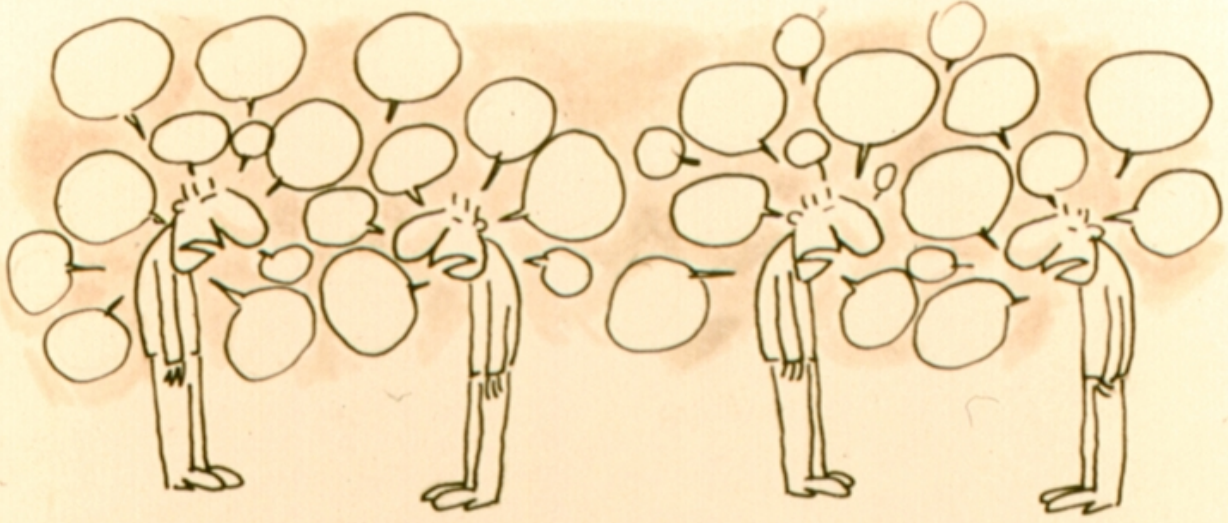

Teşekkür: Sorularımı yanıtladığı için Yurdagün Göker'e ve kendisine ulaşmamı sağlayan meslektaşı Yener Çakmak'a çok teşekkürler.

Röportaj: Mustafa Men
kulturelguncel.blogspot.com

ŞENOL BEZİCİ.....

ŞENOL B

Tek Kollu Kahraman

1944 doğumlu aktörü hepimiz Tek Kollu Kahraman olarak biliriz. 1967 yılında henüz 23 yaşında iken bu filmle uluslararası bir şöhrete kavuşan Jimmy Wang Yu'nun sinema kariyerini kısaca hatırlayalım.

Sinemada İlk Yıllar (1965-1967 arası)

Sinemaya 1965 yılında Shaw Brothers'ın sözleşmeli bir oyuncusu olarak başlar eski yüzme şampiyonu Wang Yu. Daha ilk filmi ile başrolü de kapar.

Tek kollu kahraman filmine kadar 10 film çekmiştir bile. Konsept olarak bu filmler genellikle kılıçlı-Çin tarihi ile konulara sahip filmlerdir ve bu filmlerin bir çoğunu efsane yönetmen Cheh Chang yönetmiştir. 1966 yapımı "The Magnificent Trio – Muhteşem Üçlü" ve "Trail of the Broken Blade – Kırık Bıçak İzi" gibi filmler usta aktörün çiraklık döneminin kaliteli filmlerindedir..

Sinemada Süperstar Dönemi (1967-1971 arası)

1967 yılı çokverimli geçer Wang Yu için; Tek Kollu Kahraman ile Asya'da süperstar olur. Bu film 1 milyon dolar hasılat sınırını aşan ilk Asya filmi olur. Aynı yıl çektiği "The Assassin - Suikastçi" ile de büyük sükse yapar. Bu film 2002 yapımı Jet Li'nin başrol oynadığı Hero'nun ilk versiyonu kabul edilebilir.

1968 yılında sadece 2 filmde oynar "Golden Swallow – Altın Kırlangıç" ve "The Sword of the Swords – Kılıçların Kılıcı". Bu filmlerde büyük ilgi görür.

Ve 1969 yılında "Tek Kollu Kahramanın Dönüşü" gelir. İlk filme göre daha kanlı olan film, bir çok sinemasever tarafından ilkinden de başarılı bulunur. 1969 yılında sadece bu filmde oynar.

1970 yılında "The Chinese Boxer-Çin Boksör" filmi ile yönetmenliğe de geçiş yapar.

Bu film Asya film sektöründe tam bir dönüm noktası olur. İlk defa bir filmde kılıç olmadan sadece çıplak elle dövüş yapılmaktadır. Bu film hasılat rekorları kırar ve **ilk gerçek Kung-Fu filmi** olarak kabul edilir.

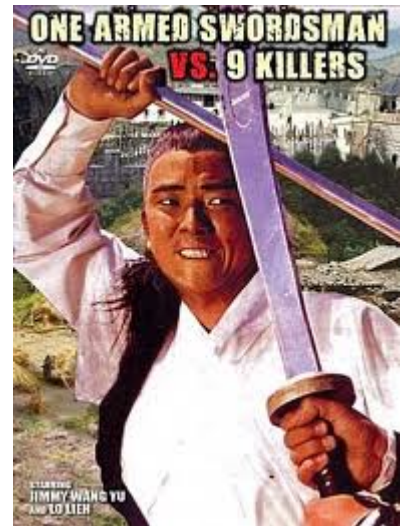
Bu film Shaw Brothers ile son filmi olur, Wang Yu kontratını tek taraflı olarak fesheder. Olay mahkemeye taşınır ve kazanan Shaw Brothers olur. Wang Yu'nun Hong Kong da film çekmesi mahkeme kararıyla yasaklanır. Shaw Brothers hiç vakit kaybetmeden yeni Tek Kollu Kahraman filmi **David Chiang** ile çekecektir.

Aynı yıl Bruce Lee de film piyasasını altüst etmeye başlamıştır. Artık Hong Kong avantürü sınıfına sokabileceğimiz bu filmler için başarı çitası çok yüksekler çıkmıştır. Wang Yu hiçbir zaman gerçek bir dövüşçü olmamıştır, o akrobat yetenekleri yüksek, iyi bir oyuncudur sadece. Bu alanda Bruce Lee, David Chiang ve diğer savunma sanatları eğitimi gerçek sporcu-oyuncular ile rekabet etme şansı da yoktur. Kendisi de bunu çok iyi bildiği için çizgisini değiştirir, oyunculuğuyla ön plana çıkacağı filmlere yönelir.

Sinemada Bağımsız Dönemi (1971-1978 arası)

Sonuç Wang Yu için hiçte kötü olmaz. Tayvan'a taşınır, bağımsız ve çoğunluğu düşük bütçeli filmler yapmaya başlar. Yılda 5-6 film çektiği bu dönemde, daha çok hatta absürd filmlerde oynar, film hileleri ile durumu idare etmeye çalışır.

Sıkışıkça Tek Kollu filmlerine dönüş yapmayı da ihmal etmez. Kariyeri boyunca 8 kere "Tek Kollu"yu canlandıracaktır.

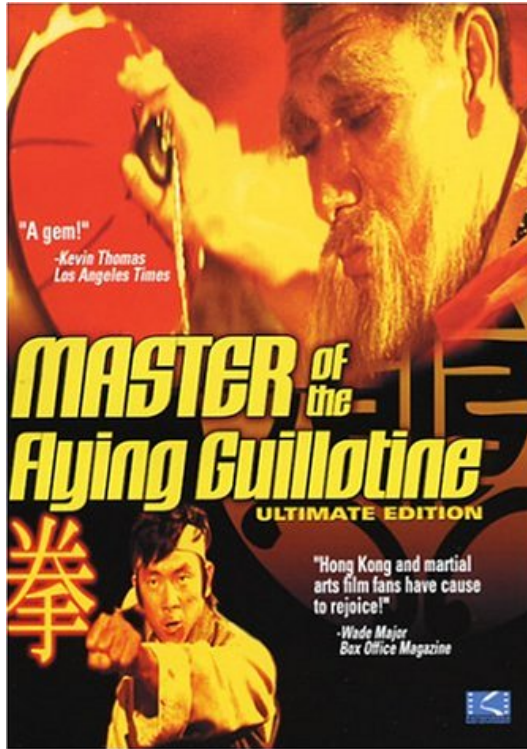
Bu dönemde kaliteli filmler de kotarmıyor değildi.

Örneğin 1971 tarihli "Zatoichi Tek Kollu Kahramana Karşı", 1972 tarihli "Tek Kollu Boksör" gibi.

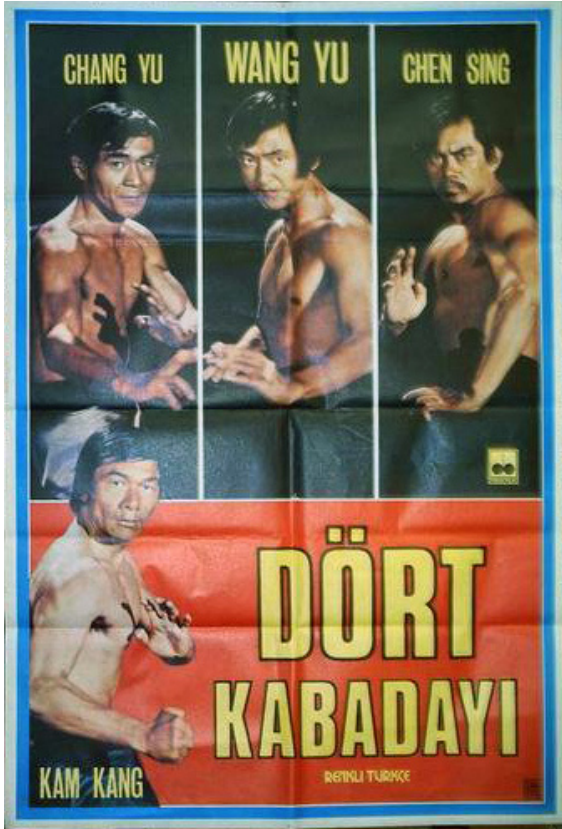

70'li yılları bu şekilde geçiren aktörün, bazı filmler kült statüsüne bile erişmiştir.

Günümüz sinemasının önemli yönetmenlerinden Tarantino'nın sinemasına ruh veren 1976 tarihli "Master of the Flying Guillotine" filmi gibi..

Bu filmlerin çoğu 70 li yıllarda sinemalarımıza da geliyordu ve Wang Yu ülkemizde de oldukça sıkı bir fan kitlesi ediniyordu.

Sinemada Yavaşlama Dönemi (1979-1993 arası)

1970 li yılların sonlarına doğru Wang Yu da sinemadan yavaş yavaş kopmaya başladı.

Yeni yıldız Jackie Chan ile arası çok iyi idi, Jackie Chan'ın başı çin mafyası ile belaya girince yardımına koşan ve arayı bulan Wang Yu olmuştur. Bu yardımına karşılık Jackie Chan 2 filmde yardımcı oyuncu olarak Wang Yu'yu oynatarak ona olan

şükran borcunu ödemeye çalışır.1982 yapımı “Dragon Attack” ve 1990 yapımı “Island of Fire” filmleridir sözü edilen filmler.Rol aldığı ufak-tefek filmler, ilgi çekmeyen Wang Yu 1993 yılından sonra uzun bir nekahet dönemine girer.

Sinemaya Dönüş (2011-)

2011 yapımı “**Dragon**” filmi ile büyük sürpriz yaparak sinemaya geri döner Wang Yu.

Son yılların büyük dövüş ustası “IP Man” Donnie Yen’in babasını canlandığı bu film ile resmen “**Vay Canına!**” dedirtir. Filmin sadece son 15 dakikasında ortaya çıkar ve Donnie Yen’e oyunculuk dersi verir.

67 yaşında Asya Film Ödüllerinde En İyi Yardımcı Erkek Oyuncu dalında aday olur.

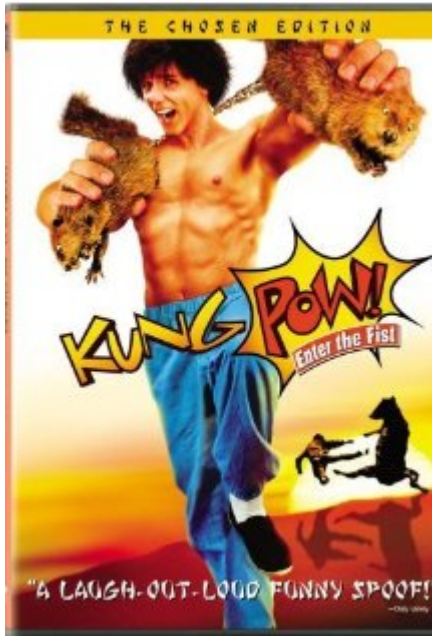
Hemen yeni bir filme daha başlayarak, bu geri dönüşün tek filmlik olmadığı anlaşılıyor.

Son Cümleler

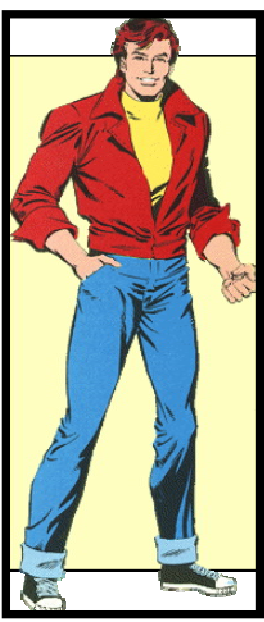
Tarantino Kill Bill'i çekerken bütün ekibe Wang Yu'nun eski filmlerini izlettirmiştir.

2002 tarihli komedi filmi "Kung Pow" da Wang Yu'nun 1976 tarihli filmi "The Savage Killers"i arka fon olarak almaktadır. Steve Oedekerk Wang Yu karakterini yeniden yorumlamıştır.

BÜYÜKSÜN
WANG YU!..

HASAN ANAÇ

SÜPER" OLMAK UĞRUNA...

RICK JONES

JLA ilk kurulduğunda onlara yardımcı olan, ekibin maskotu olarak kabul edilen Skipper Carr adında bir genç vardı. Uzun bir dönem bu genç adam da JLA üyeleri ile maceralar yaşamıştı. Genç, normal güçlü, sıradan Amerikan gençlerinin süper kahramanlar ile birlikte olmaları çok tutulmaktaydı. Bu

gençlerden biri de **Rick Jones** idi.

Rick arkadaşları ile girdikleri bir iddia üzerine askeri bir test alanına gizlice arabası ile girmişti. Ancak kötü zamanlama buna denirdi. O sırada Dr. Bruce Banner'ın icat ettiği gamma bombasının testi yapılmak üzereydi . Test sahasını dürbün ile tarayan Banner ,Rick Jones'u fark eder. Testin durdurulmasını ister ve genç adamı kurtarmak için yola

çıkır. Ancak testteki Rus ajanları bu olayı Dr. Banner'dan kurtulmak için bir fırsat olarak görürler ve geri sayım devam eder. Banner Rick Jones'u sığınağa sokabilmiştir, ancak kendisi patlayan bombanın saçtığı gamma ışınlarına maruz kalır. Sonuç hepimizin tanıdığı ilk önceleri gri sonra yeşil olan dev yaratık **Hulk**'un doğuşudur.

Yaptığı hatanın yarattığı sonuç nedeniyle pişmanlık duyan Rick Jones Dr. Banner/Hulk'un yanında kalıp ona yardım etmeye, kimliğinin saklı kalmasında destek olmaya başlar. Ancak Hulk'un kontrol edilemezliği nedeniyle zamanla uzaklaşmaya başlar. Yine de Hulk'un neler yaptığından haberdar olabilmek ve gerektiğinde müdahale edebilmek için kendi gibi gençlerden oluşan **Teen Brigade** ekibini kurar.

Bu ekibin aldığı bir haber sonrası yolladıkları mesaj Avengers'ın oluşmasına yol açar. Hulk gruptan ayrılrsa da Rick grup ile bağlarını koparmaz.

Avengers içinde Captain America Rick Jones ile yakından ilgilenir. Ona dövüş sanatları konusunda

eğitimler verir. Kısa bir süreliğine bile olsa Rick Jones Captain America'nın ortağı olmuştur. Ancak daha önce Bucky ile yaşadığı acı tecrübe nedeniyle Captain America bu birlikteliği sonlandırır. Rick de müzisyenliğe başlar.

Ancak süper kahramanlar Rick Jones'un peşini bırakmaz. Bulduğu **nega band**

denilen bileklikleri takar ve Kree savaşçısı Captain Marvell'e dönüşür. İki karakter yer değiştirerek

kötülükle savaşmaya başlar. Marvell'in de üyesi olması

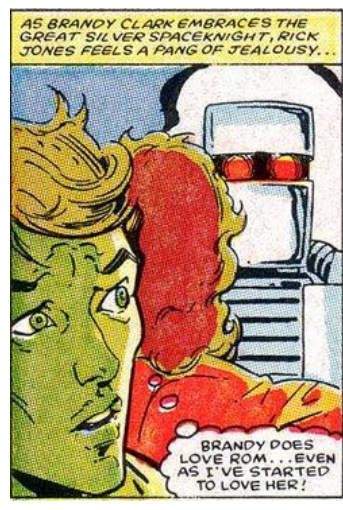
nedeniyle Rick ve Avengers tekrar bir araya gelmiştir. Kree-Skrull savaşı sırasında kritik rolü de Rick oynar ve savaşın kaderini değiştirir.

Bir süre sonra Marvell ve Rick beden olarak ayrılır ancak birlikte savaşmaya devam ederler. Bir müddet sonra Rick kahramanlığı bırakıp sıradan hayata ve Hulk'a yardıma döner. Captain Marvell ise kanserden ölür.

Hulk'a yardım etmek için gamma ışınlarına maruz kalan Rick Hulk benzeri bir yaratığa dönüşür. Dr Banner tarafından iyileştirilse de radyasyona maruz kaldığı için kan kanserine yakalanmıştır. Kan transfüzyonu için gittiği hastanede kendisini Darkonların kan ürünlerine yaptığı saldırının ortasında bulur. Bu saldırı uzay şövalyesi Rom ile tanışmasına ve birlikte savaşmalarına yol açar. Savaş bitip Darkonlar Limbo'ya sürüldüğünde Rom gezegeni terk eder. Rick de hastalığı ile baş başa kalmıştır. Ancak gizli savaşlar (Secret Wars) gezegeninin her şeyi olan Beyonder tarafından kanseri tedavi edilir ve normal hayatına döner.

Rick süper kahramanlar ile birlikte yaşadıklarını "sidekick" adlı kitabında anlatarak tanınmaya başlar. Bu dönemde Rick'in hayatına ardı arkasız iki kadın girer. Bunlardan biri Rick'in annesi olduğunu iddia eden (ki sonra seri bir katil olduğu ortaya çıkar) Jackie Shorr ve diğeri Marlo Chandler'dir.

Marlo Hulk'un tekrar gri olduğu ve Las Vegas mafyasında çalıştığı dönemde onun kız arkadaşı olmuştur. Tesadüfen Rick ile karşılaşır ve ilişkiye girerler. İlişki evliliğe kadar gider. Ancak Marvel evrenindeki evliliklerin çoğu gibi bu da kötüye gider ve Marlo ölür.

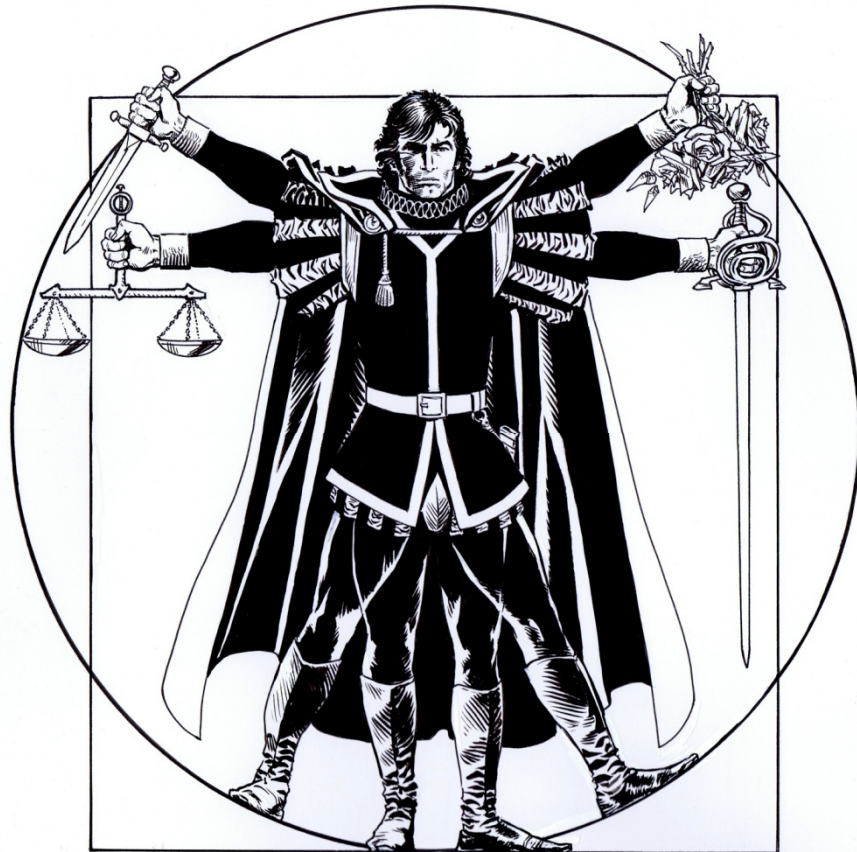
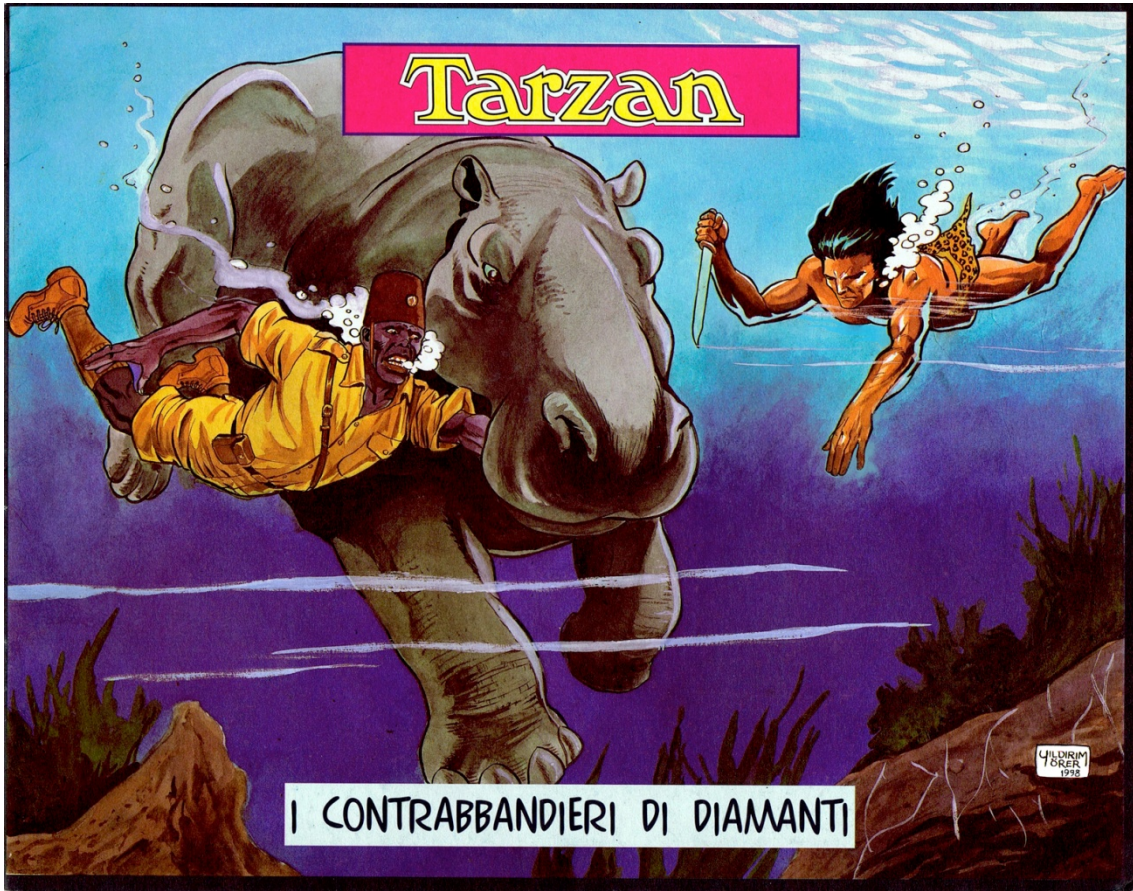
MARVEL.COM

Rick yeni Captain Marvel ile de eskisi gibi bir ilişkiye girer. Kısa süreli bu ilişki sonrası Runaway grubuna yardımcı olur. World War Hulk sırasında tekrar Hulk'un hayatına girer. Bu dönemde ortaya çıkan Red Hulk (General Ross) ile Rick gamma üssünde karşılaşırlar. Rick Abomination'a benzer bir yaratığa dönüşür. Kendine A-bomb adını verir ve kahramanlara yardım eder. MODOK tarafından ele geçirilip Dr Banner'ı öldürmek görevi verilir, ancak Banner tarafından iyileşir ve iyilerin yanında çarpışmaya devam eder. Süper kahramanların içinde geçen

hayat süper kahraman olarak sürmektedir.

R.Umar GÜRSU

SİZİN KAHRAMANINIZIN KARNI ACIKMIYOR MU?

Hayatımızın en eğlenceli vakit geçirme araçlarından olan çizgi roman kahramanlarının sadece dolu dizgin macera peşinde koştuklarını mı sanıyordunuz?

Elbette ki hayır!

Dikkatle incelerseniz, en iştahsız çocukların -hatta yaşı biraz daha büyük olanların da dahil!- keyifle yemek yemeye başlayabilecekleri birer yemek kitabı haline dönüşebilmeleri bile mümkündür!

Zira çoğunda kahramanlarımız yemeklerini öyle bir "iştahla" yerler ki, tok olsanız bile acıkmaya başlarsınız!

Menüleri hiç de yabana atılır gibi değil üstelik!

Eh, o halde lafı daha fazla uzatmadan buyurun sofraya!

En iştahlı kahramanların maceralarının yer aldığı Tom Braks'ta bazı hikayeler sırf Tonton'un köfte merakı yüzünden başlar ve yine sırf bu mide düşkünlüğü sayesinde çözüme kavuşanları bile vardır.

Tam bir köfte müptelasıdır Tonton; kiloyla veya tencerelerle köfteleri yer. Dana, kuzu, koyun, tavuk etinden yapılmış; kızarmış, ızgarada, sahandada, şişte, fırında, salçalı ve patatesli; az tuzlu, soğuk, iri taneli ya da bol baharatlı olması hiç önemli değildir; yeter ki köfte olsun. Olmadı balık köftesi bile yapıp yer. Müthiş bir köfte literatürü geliştirmiştir ve inanmayacaksınız ama Amerika'da da olsa bir macerasında "çiğköfte" ile "İzmir köftesi"nin bile tadına bakmıştır!

Hiç ayrılmadığı arkadaşı Baron Dökastanyak, Vikont DöDrolinyakvs.vs. ise tam bir Fransız asilzadesi olduğunu iddia eder ve bu geçmişine ve damak zevkine uygun olmak üzere başta portakallı ördek olmak üzere, kızarmış sülün, havyar, füme balık ve bordo şarabı yemek hayaliyle lokantalara adımını atar. Ama vahşi Amerika'da bunlar sadece bir umuttan öteye geçmeyince, biftek, kuzu kızartması ve tavukla idare eder. Çok zorda kalmayınca Tonton'un köftelerine el sürmez, ona göre korkunç bir yemektir bu!

Baron ve Tonton, hemen hemen aynı dönemde yaşayan diğer çizgi roman kahramanlarına (Zagor, Teksas, Tommiks, Tex) göre bol ve farklı yemek çeşitleriyle karınlarını doyururlar. Zira, ördek dolması, tavşan kızartması, sosisler, çorbalar, yayınbalığı, haşlanmış fasulye, biftek, kızarmış patates, kahve, meyve, turta, tavşan buğulaması, hindi kızartması, av eti kızartması, kuru fasulye, rosto, şarapla kızarmış horoz, çikolatalı pasta, tuzlu balık, kızarmış sığır eti ve sardalye'yi bulmak onlar için hiç sorun olmaz.

İştah konusunda Tonton ile yarışabilecek bir kişi varsa o da Çiko'dur. Zagor'un bu girtlağına düşkün, midesi gayya kuyusu gibi olan ve oburluğuna gem vurulamayan dostu; 1 saat içinde 4 pilici ve iddia üzerine de bir oturuşta bir geyik etini tamamen silip süpürebilecek kadar iştahlıdır.

Hatta sırf yemek yüzünden başı yüzlerce kez derde girmiş, Darkwood ormanındaki kulübelerinin ağız tıka basa iki haftalık stokla dolu erzak deposunu iki günde tam takır edebilmiştir.

Askeri kalelerde, kasaba lokantalarında, meyhanelerde ve Kızılderili kamplarında; kızarmış tavuk, haşlama, peynir, salam, geyik, sülün, sombalığı, yaban ördeği, ayı ve bizon etini çatlayana kadar yer.

Neyse ki ormandaki Kızılderililerin çoğu dostlarıdır; arada bir zengin yiyeceklerle dolu hediyeler gönderdikleri gibi, düğün-nişan gibi yemekli törenlerine Çiko'yla Zagor'u da davet ederler. Böylece Zagor hayatını Çiko'yu doyurmak için av hayvanı avlamakla geçirmekten kurtulur!

Obur kahramanlar arasında Çelik-Blek'in can dostları Profesör Oklitüs ile Rodi'yi de saymamak olmaz.

Profesör her ne kadar medeniyetten hayli uzak, avcılarının kampında yaşıyor olsa da; damak zevki olan, iyi yemekten anlayan biridir. Şaraplı bir tavuk için; Borgogna şarabı, ceviz, karanfil, soğan, sarımsak, maydanoz, tereyağı, un, tuz, biber ve iki bardak konyak ile sos hazırlanması gerektiğini bilir!

Züppe ve işgalci İngilizlerin sosis, Fransız şarabı, İran Havyarı, beyaz şarap,

tavuk kızartması ve sufle yedikleri ziyafetlerinden tutun Avcıların kampındaki Bayan Jump'ın kızartmalarına kadar, ulaşabildikleri tüm yemekleri bedavadan yemek için Rodi ile birlikte adeta bir çete gibi hareket ederler. Rodi'de en az Profesör kadar boğazına düşkündür ama ayı pirzolası hayaliyle girdiği kasaba hanında, Blek'in her defasında sadece peynir, ekme ve su siparişi vermesiyle adeta hayatından bezer! Çünkü Blek parayı özgürlük savaşları için biriktirmektedir.

Kahramanlarımız, yemeklerini hanlarda veya açık havada bir kamp ateşi üzerinde pişirilmiş, genelde tavşan ve geyik gibi av hayvanlarının kızartılmış butlarını iştahla yiyerek yollarına devam ederler.

Kaptan Swing'in yoldaşları babacan Mister Blöf ile karamsar Kızılderili Gamlı Baykuş'un üzerinde tam bir ittifakla anlaştıkları tek ortak yanları yemektir.

Her ne kadar Ontorio Kurtları'nın kalesinde yemeklerini tamamen uzatmalı nişanlısı Kaptan Swing için pişiriyor olsa da Betty; zaman zaman bu iki yaşlı tilkiye kızarmış sülün ve piliç ile elmalı turta ziyafeti de çekmiyor değil!

Mister Blöf ve Gamlı Baykuş'un maceraları arasında karınlarını doyurdukları menüleri de pek fakir değil; tavşan eti, rosto, biftek, haşlanmış balık, çorba, domuz yahnisi, fasulye, kızarmış tavuk, kızarmış ördek, pizola ve tatlı olarak ta çilekli veya ahududulu turta!

Yemek konusunda Tex ve Carson ise hiç de seçici değillerdir. Ya da silah kullanmalarındaki yetenekleri geliştirmek yüzünden pek bir yemek kültürü edinememişlerdir!

Yolculuk boyunca, kuru fasulye, kurutulmuş et ve fincanlar dolusu kahveden sonra ulaştıkları kasabanın lokantalarında ısmarladıkları tek menü; bira, iki parmak kalınlığında iyi pişmiş biftek ve bir tabak dolusu dağ gibi kızarmış patatesten ibarettir!

Yemekten çok içmekten hoşlanan Tom'un dostları Konyakçı ve Doktor'un hayatta kalabilmek için konyak'tan fazlasına ihtiyaçları yoktur!

Aslında Tom'un da yemek yediğini pek sık göremezsiniz, o da sadece içeceklerle Rangerlik yaşamına devam eder, ama bir

arkla; Yüzbaşı Tom'un barlarda, lokantalarda içtiği sadece su, limonata ve süt'ten ibarettir

Oysa Kulver Kalesi komutanının kızı ve nişanlısı olan Suzi, mutfağındaki Kuzine ile

elinden geldiğince Tom için bir şeyler pişirmeye çalışır. Ama bu konuda pek de yetenekli değildir, zira her genç kızın yaptığı gibi pişirebildiği sadece turta'lardan ibarettir!

Roma saraylarında verilen ziyafetler yanında Galya Köyü'ndeki ev ocaklarında pişen yemekler ise pek mütevazı kalır! Roma valileri ve asillerinin yediği; donmuş ayı sucuğu, fındı kazanında eritilmiş peynir, zürafa boynu dolması, öküz yağında kızartılmış ballı yaban domuzu işkembesi

yanında Asterix, Oburisk ve arkadaşları çok az balık, keçi sütü, bira ve haşlanmış veya kızartılmış yaban domuzuyla koca Roma ordusuna karşı koyabilirler. Ama en azından bu yemeği, her maceranın sonunda köyde herkesin toplandığı bir şölen havasında eğlenceli bir biçimde yerler. Hayır, zaten iksirli sudan bir yudum içiyorlar ve bu da karınlarını doyurmak için değil!

Walt Disney'in eğlenceli kahramanlarının tüm yemeklerini, hep çocukların en çok istediği şeyler oluşturur; dondurmalar, pastalar, şerbetler, hamburgerler, sandviçler, kaynamış mısır, omlet ve meyveler. Ama bunların hepsi de her zaman yapılan bir piknikte ve piknik sepetindedir!

Tek bir yiyecek adeta bütünleşmiş o iki kahramanımızı unutmak mümkün mü? Kabasakal, Deniz Cadısı, tüm haydutlar ve gerekirse uzaylıları tek bir yumruğuyla yere sermesini sağlayan ıspanak; hem de konserve ıspanak Temel Reis'in alameti farikasıdır! Her ne kadar zamanında ıspanakta zannedildiğinden çok daha fazla demir bulunduğu ve bunun da pazulara iyi geleceği gibi yanlış bir kanıyla eline ıspanak kutuları tutuşturulmuş olsa da, ıspanağın Temel Reis'e iyi geldiği kesin!

Garfiel'e ise her şey iyi gelir! Kek, çörek, balık, hamburger, kurabiye, dondurma, çukulatalı kek, dev sandviçler, biftek, kahve, şuruplu kek, konserve, tereyağlı mısır koçanı, ançuez, cips ve krema, patates ezmesi, yeşil bezelye, dilimlenmiş pastırma, salata, ketçaplı yumurta, pizza, patlamış mısır, puding, patates salatası, tost, komposto, sosisli, üzümlü kek, buzdolabında ne varsa hepsiyle yapılan karışık sandviçler, sahibi Jon'un tabağında ne varsa ve asıl önemlisi etli ve sarımsak soslu lazanya!

MAZLUM AKIN

007

Benim Adım Bond..

**ÖZEL
DOSYA
1.
BÖLÜM**

...JAMES BOND

007

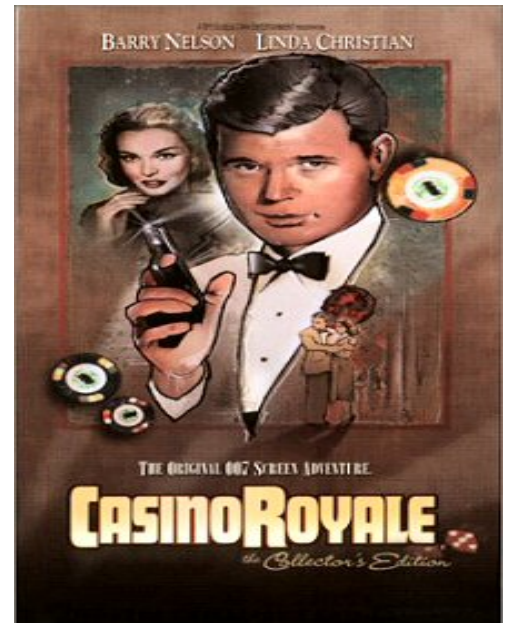
Her şey 1952 yılında kendisi de istihbarat subayı olan Ian Fleming'in öldürme yetkisine sahip 007 kod adlı ajan James Bond'un kahramanı olduğu romanı Royal Kumarhanesi'ni (Casino Royale) yazması ile başladı. Daha ilk kitapta kahramanımız sevdiği kadını hain olduğu için öldürmek zorunda kalıyor ve klasik casus karakterleri içindeki yerini hemen kazanıyordu. Ardından toplam 12 roman ve 9 kısa öykü ile Fleming'in ölümüne kadar Bond efsanesi yazılı olarak sürdü, ancak ölümünden kısa bir süre önce efsane başka bir boyuta taşınmıştı bile: Beyaz perde.

Peki, kimdir bu James Bond? Kraliyet Deniz Kuvvetlerinde subay olan James Bond İkinci Dünya Savaşı sırasında orduda görev almış, savaş sonrası Savunma Bakanlığında çalışmaya başlamıştır. Bond'un nasıl gizli servise katıldığı ve öldürme yetkisini aldığı kitaplarda net açıklanmaz. Bir kere evlenmiştir ancak eşiyle balayına giderlerken saldırıya uğramışlar, eşi Ernest Blofeld tarafından öldürülmüştür. Çalkalanmış ama karıştırılmamış Martini içer, Walter PPK marka tabanca kullanır.

Bond'un amiri eski bir deniz amirali olan M ve onun sekreteri, Bond'u karşılıksız seven Moneypenny kitapların ana karakterlerindedirler. Ayrıca Bond'un CIA'den arkadaşı Felix Leiter de ara-sıra karşımıza çıkmaktadır.

SINEMADA JAMES BOND

Sinemadan önce James Bond karakteri ilk olarak televizyonda karşımıza çıkar. 1954 yılında aktör Barry Nelson'ın canlandığı isimle *Jimmy Bond*, James Bond

karakteri daha tanınmadığı için bir Amerikan ajanı olarak karşımızdadır.

İlk dönem Bond filmleri konu olarak romanları tama yakın baz alsalar da sonraları senaryolarda ciddi değişimler olmuştur. Yine de hem Bond'u canlandıranlar, hem Bond kızları, hem de konuk karakterler ve müzikleri ile James Bond bugün gerçek bir fenomendir.

Sinemada ilk ve belki de en iyi Bond **Sean Connery**'dir. 1962 yılında Doktor No filmi

ile ilk kez James Bond olarak beyaz perdeye çıkmış ve toplam 6 kez bu rolü üstlenmiştir.

1969 yılında James Bond rolünü bir daha oynamayacağını açıklaması üzerine sıradaki film olan **Kraliçenin Hizmetinde** (On Her Majesty's Secret Service) yeni Bond **George Lazenby** olmuş, ancak Lazenby'nin seyirci tarafından tutulmaması üzerine **Ölümsüz Elmaslar** (Diamonds Are Forever) filminde son kez öldürme yetkisine kavuşmuştur Connery. Yıllar sonra Sean Connery Bond filmografisi içinde kabul edilmeyen, Thunderball filminin tekrara yakın çekimi olan **Asla Asla Deme** (Never Say Never Again) filminde bir kez daha Bond olmuştur.

Sean Connery sonrası Bond rolünü kimin oynayacağı pek sorun olmadı. Daha önce televizyonda Aziz (The Saint) ve Kaygısızlar (Persuaders) dizisinde Lord Sinclair rolünü oynayan **Roger Moore** bu iş için biçilmiş kaftandı. **Yaşamak İçin Öldür** (Live and Let Die) filmi ile başlayan Bond kariyerine Roger Moore tam 7 film sığdırdı. 1985 yılında **Ölüme Bir Bakış** (A View to A Kill) filmi ile birlikte emekli oldu.

Moore sonrası Bond'un kim olacağı da bellidir: **Pierce Brosnan**. Ancak Brosnan'ın o sıralar Remington Steele dizisinde oynaması ve kendisini

bağlayan anlaşmalar nedeni ile bu hayal ileriki bir tarihe atılır ve yeni Bond **Timothy Dalton** olur. Usta karakter oyuncusu sadece iki film boyunca Bond olur. Moore'un biraz havai Bond'u yerine Dalton'ın daha sert Bond'u sevilmaz ve iki film sonra Brosnan Bond olur.

Brosnan **Altıngöz** (Goldeneye) macerası ile Bond kariyerine başlar ve 7 yılda dört film çevirir. Ancak yaşının ilerlemesi ve Bond filmlerinin klasik klişelerinin seyirciyi eskisi kadar etkileyememesi yapımcıları yeni arayışlara yönlendirir.

Bu arayış Bond'u sıfırdan yaratma ve ilk kitaba dönmektir. Ayrıca yeni bir Bond da gerekmektedir. Bu kişi **Daniel Craig'dir**. Sarışın olması ve bilinmezliği nedeni ile önceleri Bond hayranları Craig'e şüphe ile bakar. Ancak Casino Royale'in beyaz perdeye çıkması ile tüm şüpheler silinir. Artık Bond Craig'dir. Craig bugüne kadar iki Bond filminde oynadı ve 2013 yılında vizyona girecek, Sam Mendes'in yöneteceği ve bir kısmının ülkemizde çekileceği üçüncü Bond filmi için de anlaşma yaptı...

SERİNİN GEDİKLİ KARAKTERLERİ..

James Bond filmleri renkli karakterleri ile ayrı bir tat taşımaktadır. Sadece Bond kötüleri ve kızları değil yan karakterleri de aynı tadı vermektedir. Bunlardan ilki Bond'un ve İngiliz Gizli Servisinin(MI 6) başı **"M"**dir. M, tıpkı Bond gibi Deniz Kuvvetlerinde görev yapmış, Amiral rütbesi ile emekli olmuştur.

Orijinal romanlarda M ile Bond'un ilişkileri filmlerdekenden biraz daha farklı ve yakındır. **Senin Gözlerin İçin** romanında Bond'u kişisel bir işi için kullanırken, **Altın Tabancalı Adam** romanında beyni yıkanmış Bond, M'i öldürmeye çalışır. **Ay Harekatı** romanında ise M Bond'u bir briç partisine çağırır ve bu parti İngiltere uzay araştırmalarındaki yolsuzlukların ortaya çıkmasına yol açacak olayları başlatır.

Sinemada M karakterini üç değişik kişi canlandırmıştır. İlk Bond filmi Dr. No'dan başlayarak Moonraker'a kadar 11 filmde **Bernard Lee**, Octopussy'den Licence to kill'e kadar 4 filmde de **Robert Brown** M olmuştur.

Pierce Brosnan'ın Bond rolüne alınması ile birlikte yapımcılar M karakterinde de radikal değişikliğe gittiler. İngiltere'nin saygın oyuncularından **Judi Dench** M rolüne getirilir. Yeni M eski M'lere göre daha soğuk, duygusuz biridir. Bond'un tavırlarından, özellikle de kadınlara yaklaşımından rahatsızdır. Bond'a "seks bağımlısı bir dinozor" bile diyecektir. **Dünya Yetmez** filminde ise Bond hakkında "Elimdekilerin en iyisi, ama bunu ona söyleyemem" der. Yine de **Başka Bir Gün Öl!** filminde Kuzey Kore'de esir düşen Bond'u kendi çıkarına uymadığı için 18 ay orada bırakır. Yeni M görüldüğü gibi ASLA eskiler kadar Bond merkezli değil, ülkesi için çalışmaktadır.

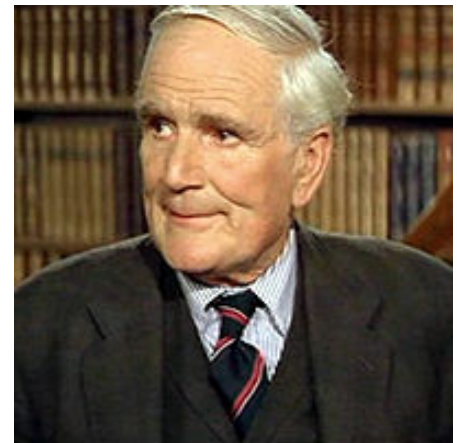
Bond filmlerinin bir diğerk düzenli görülen karakteri de M'in sekreteri bayan **Moneypenny**'dir. Teğmen rütbesindedir ve tüm gizli belgeleri görme yetkisine de sahiptir. Sosyal hayatı zayıf olan Moneypenny ilk dönem filmlerinde James Bond ile flört etmekte, ona iğnelemeler yapmaktadır. M'in değışimi ile Moneypenny'de de bir değışime gidilmiş, Bond ile flört eden sekreterden onu aşığılayan, hatta tiksinen bir karaktere dönüşmüştür.

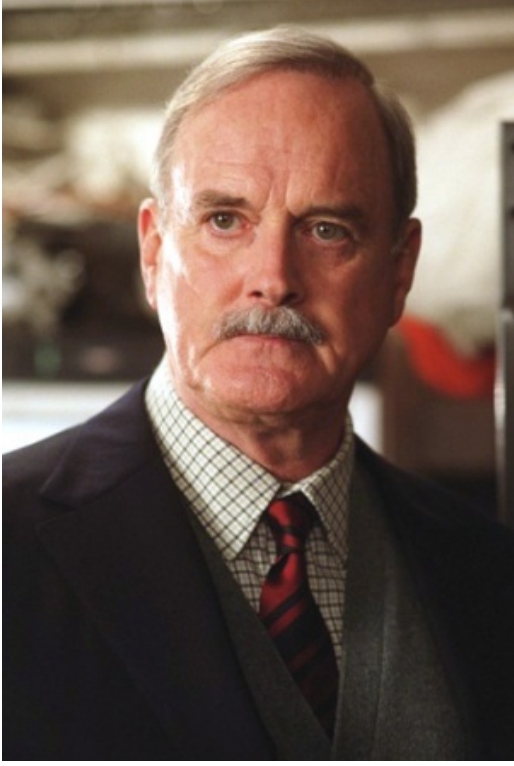
Bond filmleri boyunca üç değışik oyuncu Moneypenny karakterini canlandırmıştır. Sırasıyla **Lois Chiles**, **Caroline Bliss** ve **Samantha Bond**.

Bond filmlerinde en ilgi çekici şeylerden biri de kullanılan ileri teknoloji aletleridir. Bu aletler Bond'u en zor zamanlarında kurtarmıştır. Bu aletler görünmez arabadan uzaktan kumanda haline gelen telefona, yan tarafından bıçak çıkan çantadan yüksek desibelde ses çıkaran yüzüğe kadar değışmekte ise de tek ortak yönleri vardır, onları yaratan adam. İngiliz gizli servisinin teknoloji departmanının dahisi **"Q"** bu mucize aletleri yapmakta ve Bond'un hayatını defalarca kurtarmaktadır. Yine de Bond'un bu aletleri, özellikle de arabalarını kötü kullanması nedeniyle defalarca Bond'u azarlamıştır.

İlk Bond filmi olan Doktor No'da bu karakteri Peter Burton canlandırırsa da bu karakter Rusya'dan sevgilerle filmi ile birlikte ölene kadar canlandıran **Desmond Llewelyn** ile bütünleşmiştir. Llewelyn ölmeden önceki son filminde onun çırağı R'i canlandıran komedyen **John Cleese** ise artık Q rolünü canlandırmaktadır.

...diğer 00'lar ve ajanlar..

Bond ve İngiliz gizli servisinin okyanus ötesindeki “kardeşlerinin” de filmlerde görülmemesi imkânsızdı. Bu nedenle ilk filmden itibaren CIA ajanı Felix Leiter karşımıza çıkar. Sıkışık durumdaki Bond’a her türlü desteği sağlar Leiter. Öldürme yetkisi filminde ise Leiter’in karısının öldürülmesi ve Leiter’in de sakat bırakılması Bond’un gizli servisten ayrılmasına ve arkadaşının intikamını almasına yol açar. Yine de Bond konseptinin sıfırdan başlatıldığı Casino Royale’de Leiter sağlıklı olarak karşımıza çıkar.

GÜZELLER GEÇİDİ

Bond filmlerinin klasik şablonu içinde olmazsa olmazlardan biri de Bond kızlarıdır. Bu kızlar genellikle Bond ile aynı sorun içinde tesadüfen karşılaşmış ve bu sorundan muzdarip birileri ya da Bond gibi gizli ajandırlar. İlk Bond kitaplarında Ian Fleming Bond kızlarının isimlerini “özel” olarak seçmiştir. Cinsel göndermeler olan bu isimlerle Bond kızlarının “gerçek” görevleri de belli edilmiştir.

Hayatına sayısız kız girmiş olsa da James Bond’un gerçek anlamda iki kadını vardır: **Vesper Lynd** ve **Teresa diVicenzo**. İlki Bond’un gizli servisten ayrılmasına bile sebep olmuşken, ikincisi de Bond’a yüzüğü takmayı başaran TEK kadındır. Bu bayanlara tekrar dönmek üzere kronolojik olarak en önemli Bond kızlarına ve onları canlandıran aktrisler bir bakalım:

Dr. No:

İlk Bond güzeli **Honey Rider**’dır. Deniz kabukları toplamakta ve satmaktadır. Dr No’nun adasına da bu nedenle gizlice gelmiş ve yolları James Bond ile kesmiştir. İstemeyerek de olsa Bond ve Dr No arasındaki mücadelenin ortasında kalmıştır.

Honey Rider’ı İsveç’li aktris **Ursula Andress** canlandırmıştır. Karayip Denizi’nden beyaz bikini ile çıktığı meşhur sahne ile birlikte ABD’nde tanınmaya başlamış ve değişik filmlerde oynamıştır. Bunlardan biri de 1967 yılı

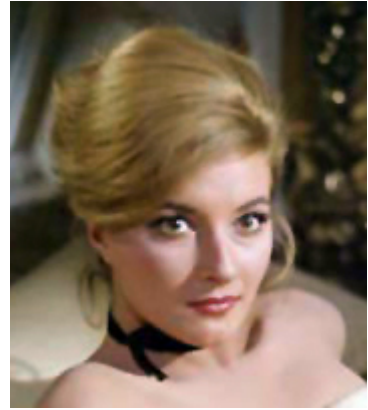

yapımı Bond parodisi Casino Royale'de canlandırdığı Vesper Lynd karakteridir. 2005 yılından beri faal olarak çalışmamaktadır.

From Russia with Love :

Tatiana Romanova SSCB'nin İstanbul konsolosluğunda çalışmakta olan bir şifre uzmanıdır. KGB'de Albay Rosa Klebb'in (aslında SPECTRE ajanıdır) emri ile James Bond'a aşık olduğunu, bu nedenle de Batı'ya iltica etmek istediğini söyler. Yanında da SSCB'nin şifre çözme makinesi LEKTOR'u da getirecektir. LEKTOR'un da olması Bond'u İstanbul'a getirir. Birlikte Şark Ekspresi ve İtalya'da maceralar yaşadından sonra Venedik'te Rosa Klebb ile karşılaşır ve onu yenerler.

1960 Kainat güzeli İtalyan **Daniela Bianchi** Tatiana Romanova olarak karşımıza çıkar. Rusya'dan sevgilerle filminden önce de var olan sinema kariyeri çok parlak gitmez. En iyi bilinen rolü Romanova'dır.

Goldfinger:

Bond efsanesini tüm dünyaya kabul ettiren bu filmde esas Bond kızına geçmeden önce değinmemiz gereken bir güzel daha vardır. O da **Jill Masterson**'dır. Auric Goldfinger adına çalışan Masterson, onun kumarda hile yapmasına yardımcı olmaktadır. James Bond duruma müdahale edince o da kendini Bond'un kollarında bulur. Ancak bu kaçamak ona pahalıya mal olur ve

Goldfinger tarafından tüm vücudu altın tozu ile kaplanarak öldürülür.

Filmin esas kızı ise **Kitty Galore**'dur. Kitapta adı Pussy

olarak geçmektedir, ancak bu isim yazar Fleming'in kelime oyunlarından olduğundan filmde anlamlarından biri olan kediye gönderme olarak "Kitty" denmiştir. Galore Goldfinger'in özel pilotudur. Kendisinin yetiştirdiği bayanlardan oluşan akrobatik uçak topluluğu da vardır. Bu ekip Fort Knox'a saldırı sırasında insanları öldürecek zehirli gazı uçaklarında salmakla görevlidirler. Bond'un esir olduğu dönemde ona çiftliği gezdirme görevi de Kitty'e aittir. Bu arada yakınlaşmaları Goldfinger'in planının bozulmasına sebep olacaktır.

Kitty Galore rolünde İngiliz aktris **Honor Blackman**'ı izleriz. Goldfinger öncesinde efsanevi dizi Tatlı Sert'de (The Avengers) rol alan Blackman burada kazandığı şöhret ile Bond kızı olmayı başarmıştır. Sonrasında değişik rollerde izleyicinin karşısına geçse de Bond ile gelen şöhrete bir daha yaklaşamamıştır.

Thunderball:

Dominetta Petachi (Domino) Felix Largo adlı iş adamının sevgilisidir. Ağabeyi Giuseppe SPECTRE adına atom bombasını çalmış, ardından öldürülmüştür. Ağabeyinin ölümünden habersiz olan Domino sevgilisi ile birlikte yaşamaktadır. James Bond ile tanışması ile birlikte bir şeyler değişmeye başlar. Kısa süre sonra ağabeyinin sevgilisinin adamlarınca öldürüldüğünü öğrenir ve Bond'a yardım etmeye çalışır, ancak Largo tarafından yakalanır. Yatta geçen dövüş sırasında Largo Bond'u öldürmek üzere iken zıpkınla onu vurur.

1958 yılı Fransa güzeli olup aynı yıl dünya ikinci güzeli ünvanını kazanan **Claudine Auger** Domino rolündedir. Bond

filmi sonrası ülkesinde oyunculuğa devam eder ve tanınmış bir aktris olarak 1997 yılında meslekten ayrılır.

1983 yılında Bond'un yapımcılarından izinsiz çekilen ve Sean Connery'nin James Bond'u canlandığı **Never Say Never Again** (Asla Asla Deme) filmi (izinsiz çekildiği için Bond serilerinden kabul edilmez) Thunderball filminin modernize edilmiş bir uyarlamasıdır.

Bu filmde ise Domino'yu 9,5 hafta, Batman, Los Angeles sırları gibi filmlerle tanınan **Kim Basinger** canlandırmıştır.

You Only Live Twice :

Bu filmde iki Bond kızı birden karşımıza çıkar. İlki olan **Aki** Japon istihbarat servisinde çalışmaktadır ve Bond'a birçok zor anında yardım eder. Ancak Bond'un gizlendiği ninja kampında yapılan suikast sırasında Bond'a verilmek istenen zehiri içer ve ölür.

İkinci karakter ise **Kissy Azuki**'dir. Kissy de Japon istihbarat servisinin bir üyesidir ve Bond ile sahte bir evlilik yaptırılır. Makyaj ile Japon inci avcılarına benzeten Bond ve Kissy, Blofeld'in gizli üssünü bulurlar. Kissy yardım getirmeye giderken Bond da üsse girer. Kissy yardımıyla gelir ve SPECTRE üssü ortadan kaldırılır.

Bu minhalde önemli bir noktaya da parmak basmak isterim. Bond filmleri ,Bond kitaplarının kronolojik sırasını ve olay örgülerini tam kapsamaz. Bond kitaplar krolonojisinde İnsan İki Kere Yaşar Kraliçe'nin Hizmetinde kitabını takip etmektedir. Bu nedenle Bond bu kitabın sonunda Blofeld'i öldürür,

ancak hafıza kaybına uğrar. Bu da bir sonraki kitap Altın Tabanlı Adam'a hikâyeyi bağlar. Ayrıca Bond kitaplarında Kissy, Bond'dan çocuğu olan tek kadın olarak ta gösterilmektedir. Bu hikayeyi her ne kadar Ian Fleming yazmamışsa da Bond bütünlüğü içinde kabul edilir.

Aki rolünü **Akiko Wakabayashi**, Kissy rolünü de **Mie Hama** canlandırır. İki sanatçı da ülkelerinin zamanında tanınan yıldızlarındandır.

On Her Majesty's Secret Service:

Bond efsanesinin en önemli kadını şüphesiz Teresa "**Tracy**" di Vincenzo'dur. Uluslararası mafyavari bir suç örgütü liderinin kızı olan Tracy ciddi psikolojik sorunlar yaşamaktadır. James Bond ile ilk tanışmaları da Bond'un Tracy'yi intihar girişiminden kurtarması ile olur. Kızının Bond'a ilgisini farkedene Marc-Ange Draco, Bond'a kızı ile ilişkiye girmesi koşulu ile örgütünün tüm kaynaklarını teklif eder. Her ne kadar Bond bunu kabul etmezse de Tracy ile görüşmeye devam eder. Ardından da Blofeld'in Alp dağlarındaki üssüne saldırı için Darco'nun örgütünü kullanır. Blofeld ve örgütü yok edilmiş zannedilir. Bond aşık olduğu Tracy ile evlenir. Balayına giderlerken Blofeld'in kullandığı araçtan arabalarına ateş açılır ve Tracy'yi ölür.

Tracy rolünü İngiliz aktris **Diana Rigg** canlandırır. Honor Blackman gibi Rigg de Tatlı Sert dizisinde rol almıştır. Ancak Rigg'in canlandığı Emma Peel karakteri dizi ile daha çok özdeşleşmiştir. Sayısız film ve dizilerde rol alan Rigg emekliliğini yaşamaktadır.

Diamonds Are Forever:

Tiffany Case gözü kara bir elmas kaçakçısıdır. Ancak Ernest Blofeld ve örgütü SPECTRE tarafından isteği dışında kontrol edilmektedir. Bond'un gelmesi ve Blofeld'le savaşa başlaması ile Bond'a yardıma başlar ve birlikte Blofeld'in yenilmesini sağlarlar. Belki de Bond kızları içinde en şıg olanlardan biridir Case.

Amerikalı aktris **Jill St. John** Tiffany Case karakterini canlandırmıştır. Birçok Bond kızı gibi onun da kariyerinin tepe noktası Ölümsüz Elmaslar filmidir.

Live And Let Die :

Solitaire, adını aldığı fal türü gibi geleceği görebilen birisidir. Doktor Kananga'nın emrinde çalışmaktadır. Kendisi için açtığı falda beyaz bir erkek ile aşk yaşayacağını ve bu aşk sonrası psişik güçlerini kaybedeceğini görür. Bahsi geçen kişi tabii ki Bond'dur. Kendi hayatını da falla yönlendirdiği için kendini Bond'a yaklaştırır ve Kananga'nın aleyhinde çalışmaya başlar. Kananga'nın eline düşse de Bond tarafından kurtarılır.

Solitaire rolü için seçilen kişi İngiliz aktris **Jane Seymour**'dur. Seymour Solitaire rolünü oynadığında 22 yaşındadır ve o güne kadarki en genç Bond kızı olmuştur. Seymour çoğu Bond kızının aksine daha sonra da televizyon başta olmak üzere birçok kez izleyenlerin karşısına çıkacaktır. Bizler onu özellikle yıllar önce ilk Galactica dizisinde Apollo'nun sevgilisi Serina rolü ile tanıyoruz. Televizyonun sayılı oyuncularından olan Seymour halen değişik dizilerde konuk oyuncu olarak rol almaktadır.

The Man With The Golden Gun:

Mary Goodnight İngiliz gizli servisinin Hong Kong bürosunda görev yapmakta olan bir ajandır. James Bond'a Scaramanga'nın sevgilisini takipte yardım eder. Kısa süre sonra ise Scaramanga tarafından kaçırlır. Scaramanga'nın adasında Bond ile

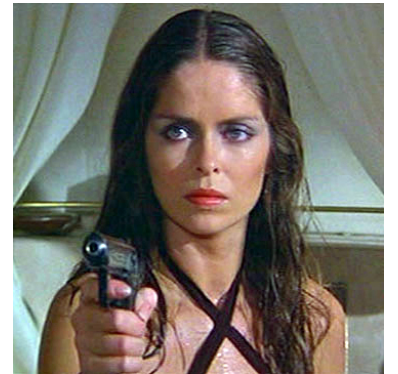
Scaramanga düello yaparken Goodnight ta güneş enerji panellerini bozarak adanın yok olmasına sebep olur.

İsveçli aktris **Britt Ekland** Goodnight'a can vermeden önce de sayısız filmde rol alan tanınmış bir sanatçıydı. Aynı zamanda büyük aktör Peter Sellers'in da eşi olan Ekland Altın tabancalı adam sonrasında da birçok sinema filminde oynamıştır.

Bu filmli ilgili ilginç bir notta filmde **Andrea Anders** rolünü oynayan **Maud Adams**'ın daha sonra Octopussy (Ahtapot) filminde esas Bond kızını da canlandırmasıdır. İki filmde iki farklı Bond kızı karakterini canlandıran tek sanatçı Adams'tır.

The Spy Who Loved Me:

Anya Amasova KGB adına çalışan gizli bir ajandır. Sevgilisi James Bond tarafından öldürülmüştür. Mısır'da herkesin peşinde olduğu bir mikrofilmi ele geçirmeye çalışırken yolları James Bond ile kesişir. Ancak üçüncü bir kişinin; Karl Stromberg'in mikro filmi ele geçirmesi üzerine geçici olarak işbirliğine başlarlar. Stromberg "dünyayı sular altında bırakıp, kendi sualtı imparatorluğunda yaşama planları" kuran bir çılgındır. İkili onun planlarını bozar ve Stromberg ölür. Birlikte yaşananlar Amasova'yı yumuşatır ve beklenen olur....

Amerikalı aktris **Barbara Bach** Amasova rolü ile birlikte dünyanın en çekici kadınları arasına girer. Ancak oyunculuk kariyeri seksapeli kadar başarılı olmayacak Bach da sık sık Playboy'da mankenlik yapacaktır.

Moonraker:

Holly Goodhead CIA adına Hugo Drax'ın Moonraker projesini gözlemlemek üzere yerleştirilmiş bir bilim kadını ve astronottur. Bond tarafından kimliği ortaya çıkarılır ve Drax'ın uzayda yaşam (bir önceki filmin benzeri) rüyasını yok etmek için birlikte çalışırlar.

Lois Chiles'ın oyunculuk kariyeri Moonraker öncesi daha hareketli ve başarılı filmlerle doludur. Birçok ünlü oyuncu ile birlikte kamera karşısına geçmiş ve dönemin önemli filmlerinde (Bulduğumuz Yol, Muhteşem Gatsby, Nil'de Ölüm vs.) rol almıştır. Moonraker sonrası ailesel trajedilerin de etkisi ile oyunculuğa ara vermiştir.

For Your Eyes Only :

Melina Havelock, İngiliz istihbaratı için çalışan Sir Timothy Havelock'un kızıdır. Anne ve babası öldürülen Melina katilin peşinde koşarken yolları James Bond ile çakışır. Birlikte Kristatos ve KGB'nin ATAC cihazını ele geçirmesini engellerler.

Fransız aktrist **Carole Bouquet** bu filmin Bond kızıdır. Ülkesinde değişik rollerle tanınan bir oyuncu olmasına rağmen, dünya çapında en çok tanınmasını sağlayan rol Melina Havelock'tur.

Octopussy :

Octopussy Hindistan'da kendine ait "sarayda" yaşatan Binbaşı Dexter Smythe'nin kızıdır. Smythe ahtapotları incelemekten zevk aldığı için kızına bu lakabı takmıştır. Smythe'nin gizli belgeleri sattığı ortaya çıkınca Bond Smythe'ye onurlu bir şekilde ölme ve aile isminin lekelenmesini engelleme şansı tanımıştır. Bu da Octopussy'nin hiç tanımadığı Bond'a saygı duymasını sağlamıştır.

Octopussy kendi emrindeki sirk kisvesi altında Avrupa'da kaçakçılık yapmaktadır. Ortağı Kamal Khan'ın önerisi ile Batı Almanya'ya Faberge yumurtası sokma planını uygular. Ancak gerçek bu değildir. Khan çılgın Rus general Orlov ile birlikte Batı Almanya'daki ABD askeri üste nükleer bomba patlatmak istemektedir. Bond planlarını bozar. Octopussy ile Bond onun Hindistan'daki evine giderler. İntikam almak isteyen Kamal Khan Octopussy'i kaçıtır. Gökyüzünde yapılan dövüş sonrası Khan ölür, Octopussy kurtulur.

Bond filmografisinde iki ayrı filmde iki ayrı karakteri canlandıran tek kişi İsveçli aktris **Maud Adams**'dir. Birçok televizyon dizisinde konuk oyuncu olarak karşımıza çıkan Adams'ın en başarılı rolleri Bond kızlarıdır.

A View To A Kill :

Stacey Sutton, Max Zorin tarafından ele geçirilen bir petrol şirketinin sahibinin kızıdır. Jeolog olarak çalışmaktadır. Zorin'in deniz suyu pompalayarak San Andreas fayını harekete geçirmek istediğini ortaya çıkarır. Bond ile birlikte Zorin'in adamlarından kurtulur ve Zorin'in planını engellerler.

Charlie'nin Melekleri, Sheena gibi dizilerde rol alan **Tanya Roberts**, Roger Moore'un son Bond filminde esas kızı oynamıştır. Sinemada birçok Bond kızı gibi dikiş tutturamasa da televizyon dizilerinde oynamaya devam etmiştir.

May Day, Max Zorin'i korumakla görevli kadınlardan oluşan bir grubun lideri, Zorin'in pis işlerini yapan kişi ve sevgilisidir. İlk olarak Eiffel kulesinde Zorin'in at yarışlarında uyguladığı yöntemi açıklayacak olan Bond'un Fransız bağlantısını öldürdüğünde görürüz onu. Zorin'in planı uğruna onu da feda etmeye karar vermesi

üzerine taraf değiştirir ve Zorrin'in bombasını uzaklaştırırken hayatını kaybeder.

Jamaika asıllı şarkıcı **Grace Jones** halen şarkıcılık yapmaya devam etmektedir. Arada televizyon ve sinema için işler yapsa da asıl mesleği şarkıcılıktır. Jones'u Conan The Destroyer filminde de izlemiştik.

Living Daylights :

General Georgi Koskov Batı'ya iltica etmeyi planlamaktadır. Onu korumak amacı ile gönderilen Bond, Koskov'u öldürmek üzere bekleyen bir suikastçiyi fark eder. Suikastçi Bond'un bir gece önce seyrettiği çello sanatçısıdır. Bond içgüdülerine uyarak öldürmek yerine yaralar.

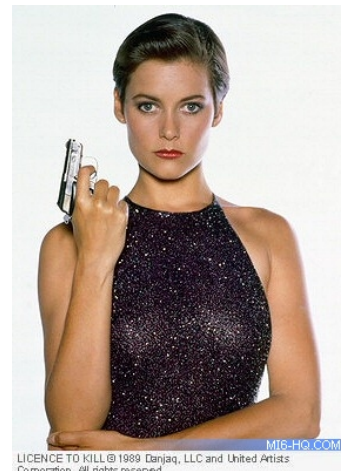
Suikastçi aslında Koskov'un sevgilisi olan Kara Milovy'dir. Koskov Milovy'i kullanarak Batı'ya kendisinin önemli biri olduğunu göstermeye çalışmaktadır. Kendisini korumak için gönderilen ajanın Milovy'i öldüreceğini uman Koskov planı başarısızlığa uğrayınca Milovy'e Bond'un KGB ajanı olduğunu söyleyerek etkisiz hale getirttirir.

Afganistan'da mücahitlerin yardımı ile kurtarılan Bond ve Milovy Koskov'un planlarını engellerler. Milovy Batı'ya geçer ve konserler vermeye devam eder.

Gürcü bir anne ile İngiliz babadan doğan **Maryam d'Abo** daha çocuk yaşlarda oyunculuğa başlamıştır. Ancak Bond laneti onda da sürer ve en önemli rolü olarak Kara Milovy hatırlanır.

Licence To Kill :

Eski bir ordu pilotu olan Pam Bouvier, uyuşturucu kaçakçısı Franz Sanchez'in yakalanması için CIA'e yardım amacı ile kargo pilotu olarak çalışmaktadır. Arkadaşı Leiter'a yapılan intikamını almak için gelen Bond'a yardım ederek Sanchez ve organizasyonunu ortadan kaldırırlar.

LICENCE TO KILL © 1989 Danjaq, LLC and United Artists Corporation. All rights reserved

Amerikalı fotomodel **Carey Lowell** değişik filmlerde küçük rollerde oynamıştır. Bond filmi dışında en çok klasik televizyon dizisi Law & Order'da canlandırdığı savcı yardımcısıdır.

Goldeneye :

Natalya Simonova Severnaya Rus füze kontrol merkezinde bilgisayar programcısı olarak çalışmaktadır. Hain General Ouromov ve Xenia Onatopp'un merkezdeki herkesi öldürdüğü saldırıdan sağ olarak kurtulan iki kişiden biridir. Diğer kurtulan kişi olan Boris Grishenko'yu bulan Natalya onun da hain olduğunu öğrenip yakalanır.

Ayıldığında yakalanmış Bond ile birlikte Tiger helikopterinde bağlıdırlar. Uzaktan kumanda ile helikopter kendine roket atar. Son anda Bond ikisini de kurtarır. Birlikte Küba'ya gidip Alec Trevalyan ve adamlarının planlarını engellerler.

İsveç asıllı şarkıcı-oyuncu-model **Izabella Scorupco**'nun oynadığı birkaç filmde biridir Goldeneye. Bilinen diğer ise Vertical Limit'tir (Dikey limit)Günümüzde daha çok müzik kariyerine ağırlık vermiştir.

Alec Trevalyan'ın sağ kolu olan Xenia Onatopp, başarılı bir pilot ve dövüşçüdür. Özellikle bacak kasları sayesinde rakiplerini öldürebilmektedir. Tiger helikopterini çalarken pilotla sevişirken bacakları arasında sıkıştırarak ölmesine sebep olmuştur. Aynı taktiği Bond'a karşı denese de Bond tarafından bayıltılarak etkisiz hale gelmiştir. Helikopterde Bond ile savaşırken helikopter düşmüş, kemeri sıkışan Onatopp can vermiştir.

Hollandalı aktris ve foto model **Famke Janssen** Goldeneye öncesi televizyon dizilerinde rol almıştır. Goldeneye sonrası şansı açılmış ve birçok bilinen filmde oynamıştır. Bunlardan en bilineni de X-Men filmlerinde canlandırdığı Jean Grey rolüdür.

Tomorrow Never Dies :

Wai Lin Çin gizli servisinde ajan olarak görev yapmaktadır. Medya patronu Eliot Carver'ın Çin ve İngiltere arasında çıkarmayı planladığı savaş hakkında araştırma yaparken yolu Bond ile kesişir. Birlikte Carver'ı ve planını yok ederler.

Wai Lin rolünde Hong Kong kökenli **Michelle Yeoh** karşımıza çıkmakta. Yeoh hem ülkesinde hem de ABD'nde birçok filmde rol almıştır. Bond kızı dışında bilinen en önemli rolü Ang Lee'nin başarılı yapıtı Crouching Tiger, Hidden Dragon filminde canlandığı Yu Shu Lien'dir.

Eliot Carver'ın eşi Paris yıllar önce Bond ile bir ilişki yaşamıştır. Kocasının partisinde Bond'u görünce şaşırır da Bond'u açığa çıkarmaz. Geceyi Bond'la geçiren Paris'in akibeti öldürülmek olur.

Paris Carver rolünü başta MacGyver olmak üzere birçok dizide konuk olarak rol alan, ancak Lois and Clark dizisinde Lois Lane rolü ile ünlenen ve Desperate Housewives dizisindeki nörotik Susan karakteri ile şöhretini arttıran **Teri Hatcher** canlandırmıştır.

The World Is Not Enough :

Dr. Christmas Jones Kazakistan'da nükleer başlıkların sökülme işlemlerini denetleyen bilim adamlarından biridir. James Bond'un bölgeye kanunsuz girişi fark eder ve engellemeye çalışır. Ancak bu Renard'ın nükleer bir füzeyi çalmasına yardımcı olur. Bond ile birlikte Renard'ın peşine düşerler. Kız kulesinde geçen kavga sonrası Renard ve planları yok edilir.

Modellikten aktrisliğe geçen oyuncularından olan **Denise Richards**, Dr. Jones rolünde karşımıza çıkar. Önceleri televizyon dizilerinde konuk oyuncu

olan Richards Paul Verhoeven'in Yıldız Gemisi askerleri filmi ile ünlenir. Ardından gelen Vahşi Şeyler (Wild Things) filmi ile de ününü pekiştirir. Ama The World Is Not Enough sonrası tekrar başarı yakalayamaz ve ikinci sınıf filmlerde rol alır.

M'in yakın dostu Sir Robert King'in kızı Elektra fidye amacı ile Renard ve adamları tarafından kaçırlır. Ancak M'in de tavsiyesine uyan babasının fidyeyi ödememesi üzerine Renard tarafından kulak memesi kesilir. Yine de rehine kaldığı zaman zarfında Renard ile aralarında bir ilişki başlar ve Elektra kendini ortada bırakan iki kişiden: babası ve M'den intikam almaya karar verir. Babasının ölümünden sonra Renard ile birlikte Sovyet nükleer füzelerinden birini çalar. Kız kulesinde esiri olan Bond'a işkence eden Elektra Bond tarafından öldürülür.

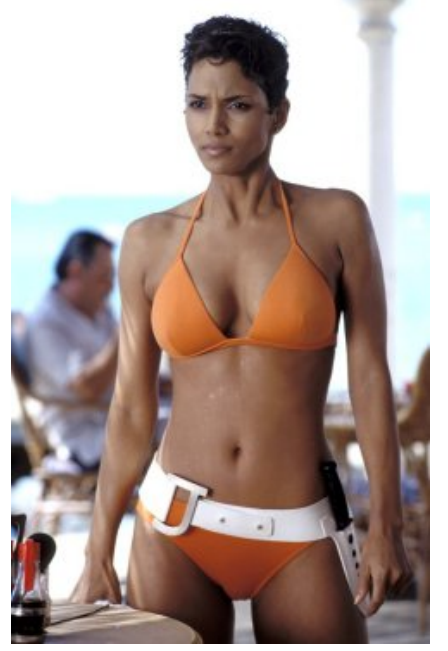
Ailesi de oyuncu olan **Sophie Marceau** küçük yaşta oyunculuğa başlamıştır. İlk ünlü rolünü Fransız gençlik filmi La Boum'da (Patlarsam Yanarsın) oynamıştır. Hem ülkesinde hem de ABD'nde birçok filmde rol alan Marceau aynı zamanda film yönetmenliği de yapmaktadır. Marceau'yu Braveheart filmindeki Prenses Isabelle rolü ile de hatırlayabiliriz.

Die Another Day :

Giacinta "Jinx" Johnson NSA adına çalışan bir ajandır. Görevi Küba'da bulunan özel klinikte olanları araştırmaktır. Bu sırada yolları Bond ile kesişir. Jinx'in ilk görüldüğü sahne Dr. No filminde Ursula Andress'in ilk sahnesine saygı duruşu şeklindedir. Kısa süre sonra elmas üreticisi Gustav Graves'in görüldüğü gibi olmadığının anlaşılması üzerine Bond ve Jinx onu engellemeye çalışırlar. Uçakta yapılan kavga sırasında Jinx çift taraflı ajan olan Miranda Frost'u öldürür.

Siyahi aktris **Hale Berry** için söylenecek fazla bir şey yok. Son 10 yılda en çok iş yapan oyuncularından birisi. Kesişen Yollar (Monster's ball) filmi ile en iyi kadın oyuncu Oscar'ın kazanan Berry'nin bilinen diğer filmleri arasında Gothika, Catwoman, Swordfish ve X-men serisinde Storm rolü sayılabilir.

Miranda Frost Harvard mezunu, olimpiyat madalyasına sahip bir eskrim ustasıdır. M tarafından Gustav Graves'in faaliyetlerini izlemek üzere görevlendirilse de Graves'e aşık olur ve gizli servise ihanet eder. Jinx tarafından öldürülene kadar Graves'in yanından ayrılmaz.

İngiliz aktris **Rosemund Pike** Die Another Day'den önce ülkesinde birçok

televizyon dizisinde rol almıştır. Bond sonrası ABD'nde de iş bulmaya başlayan Pike'ın hatırladığımız bir diğer rolü de Surrogates filminde Bruce Willis'in eşidir.

Verity James Bond'un da tanıdığı Londra'da özel

bir klüpte eskrim dersi veren eski bir sporcudur. Kısa bir an görülür. Verity'i filmde filmin müziklerini de yapan pop müziğin divalarından **Madonna** canlandırmıştır.

Casino Royale :

Vesper Lynd hazine bakanlığında görevlidir. Bond'un Le Chiffre ile yapacağı poker maçı için sağlanan parayı vermek ve geri alındığından emin olmak için Bond'un yanına verilmiştir. Zamanla ikili arasında bir ilişki başlar. Le Chiffre'ı yendikten sonra birlikte Venedik'e tatile çıktıklarında Bond Lynd'in Quantum için çalıştığını fark eder. Quantum ajanları ile yapılan dövüş

sonrasında yıkılan evin asansöründe sıkışan Lynd ölür. Ancak daha sonra Lynd'in eski sevgilisi tarafından kandırıldığı ortaya çıkar. Bunun üzerine Bond sevdiği kadının intikamını almaya karar verir.

Fransız aktris bir anne ile İsveçli dişi bir babanın çocuğu olan **Eva Green** son yıllarda yıldızı parlayan oyuncularından biridir. Altın Pusula, Franklyn gibi filmlerde oynayan Green, aykırı yönetmen Lars Von Trier'in Antichrist filminde de rol almıştır. Green ayrıca kısa süren televizyon dizisi (CNBC-E'de de gösterildi) Camelot'ta Morgan Le Fey rolü ile karşımızda idi.

Quantum of Solace :

Camille Montes ailesi o daha çocukken General Medrano tarafından öldürülen bir Bolivya vatandaşıdır. Tüm amacı Medrano'yu öldürmektir. Bu amaçla Medrano ile birlikte çalıştığını öğrendiği Dominic Grene ile bir ilişkiye bile girer. Bond ile ilk karşılaştığında onu öldürmek istese de daha sonra birlikte çalışmaya başlarlar. Camille Medrano'yu öldürürken birlikte Grene ve Quantum'un da planlarını bozarlar.

Ukrayna'lı model ve aktris **Olga Kurylenko** son Bond kızı olarak karşımızdadır. Victoria's Secret defilesine çıkan Kurylenko'nun tanınmasını sağlayan rol bilgisayar oyunu Hitman'in film uyarlamasında canlandığı Nika Boronina rolüdür.. Max Payne filminde küçük bir rol dışında bilinen diğer filmi de Centurion'dur. Kurylenko şu sıralar ünlü yönetmen Terence Malik'in son filminde rol almaktadır.

M16'nın Bolivya şubesinde görevli olan Strawberry Fields M'nin emri ile James Bond'u İngiltere'ye geri göndermekle görevlendirilmiştir. Ancak Bond Fields'ı dinlemediği gibi onu da yanında Dominic Greene'in partisine götürür. Fields geceyi Bond ile geçirir ama sonu Goldfinger'a bir göndermedir. Grene Fields'i petrole bulayarak öldürür.

Genç İngiliz aktris Gemma Arterton Bond filmografisinde yerini almadan önce de değişik filmlerde rol almıştır. Sonrasında şu an için Bond lanetinden pek etkileniyor gibi gözükmemekte. Arterton'ı RocknRolla, The Boat That Rock'ed ve Prince of Persia gibi filmlerden de hatırlamaktayız.

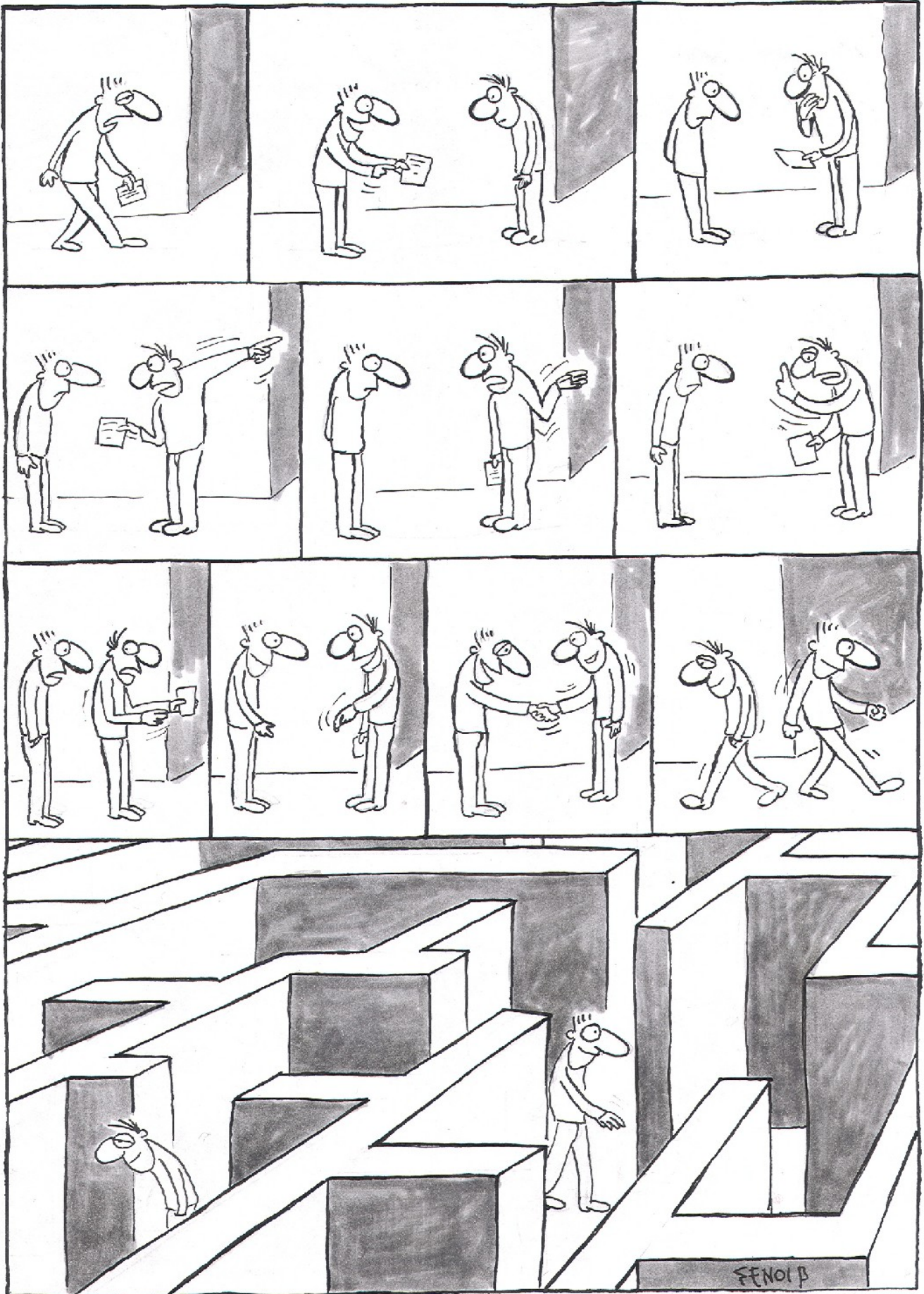
Bond güzelleri yazımızın sonuna geldik.

James Bond popüler kültürde kendine öyle bir yer edinmiştir ki yazılar yetiştir. Bond kızları gibi Bond kötüleri de unutulmaz kişilikler olarak karşımıza çıkar. Bir sonraki sayımızda onlardan bahsetmeye çalışacağız.....

**Bond Kötüleri, Bond Çizgi Romanları..
Yazı Dizimizin 2. Bölümünde..**

ŞENOL BEZİCİ.....

CORTO MALTESE

DOĞA DEMİRAY

Hiç Kimse Numarası Yapan Adam*

Çizgi romanlar genelde kahramanlar üzerinden anlatır hikayesini. Attığını vuran, vurduğunu deviren, her şeye muktedir kahramanlar. Nazarlık misali taşıdıkları bir iki kötü huy varsa ne ala. Başarılarla dolu, bitmek bilmeyen bir ömürdür çizgi roman kahramanlarının hayatı.

Ölümden öte çok köy vardır bu alemde. Tango albümünde karşımıza çıkan Butch Cassidy Corto'ya "Ya sisteme dahil olursun, ya da özgür biri olarak ölürsün" der. Ölmek bilmeyen kahramanlar sisteme dahildir. Corto ise, ne mutlu ki, özgür biri olarak ölmenin de mümkün olduğunu gösterir bize.

TRİSTAN, BAK, EĞER YAZSAYDIM, DİYELİM Kİ BECERDİM, SONUÇTA OLAYLARI, TANIDIKLARIMIN KİŞİLİKLERİNİ MUTLAKA ÇARPITIRDIM. BENİM İÇİN BÖYLESİ DAHA İYİ: HİKÂYESİZ YAŞAMAK...

Sisteme ilk golünü kötü adamıyla atar Corto. Malum, her kahramanın sağlam bir kötüye ihtiyacı vardır. Süpermen'in Lex Luthor'u, Batman'in evlere şenlik süper kötüleri, Red Kit'in Daltonlar'ı vs. Zeki, psikopat, eğlenceli.

Hırslı, zeki ,komik ve gerçekten de ölmek bilmeyen acımasız bir cani olan Rasputin, Corto'nun karşısında değil, yanında yer alır maceralarda.

Hikaye bir cumartesi günü Malta'da başlar. (1) Dinleyene kötü şans getiren, lanetli bir ezginin peşine düşen Corto, annesinin evine döndüğünde, annesinin bir arkadaşından, avucunda talih çizgisi olmadığını öğrenir.

...EN İYİSİ UYUMAK... GENÇLİĞİMİ YUTAN BU ÇİLGİNLİK VE SUÇ YAŞAMINDAN KAÇMAK... AAAH... AH...

NE GÜZEL TÜMCE... GÜZEL, ENTELEKTÜEL BİR AMERİKALI KADININ YANINDAYKEN ANIMSAYIP UYGUN ANDA KULLANMALIYIM, OH... RASPUTİN, RASPUTİN... SENSİZ NASIL YAŞANIRIZ!

Kahraman, karşısındaki kötü adam kadar "iyi" olabilir ancak. İşte bu noktada ters köşeye yatırır Hugo Pratt okuru. Kötü adamımız Rasputin, çizgi roman aleminin en iyi çizilmiş kötü adamlarından biridir.

...BİR TÜR BİREYCI FİLOZOF... KROPOTKİNVARI BİR ANARŞİSTSİN...

ANARŞİST Mİ? HAYIR... O İNSANLAR ÇOK CİDDİLER.. MÜLKİYET ONLARIN

GÖZÜNDE HİRSİZLİKTİR. YO BEN BÜSBÜTÜN FARKLI BİR HİRSİZİM, BİR HİRSİZİM HEPSİ BUI

...EVET... BEN DE KIRMIZI BAŞ-
LIKLI KIZIM. BENİM CEBELİTA-
RIK'IN EN ÜNLÜ BÜYÜCÜSÜNÜN
OĞLU OLDUĞUM VE ONUN YEŞİL
GÖZLÜ GENÇ KIZLARA GÜVENME-
MEMİ BANA DAHA KÜÇÜKKEN
ÖĞRETTİĞİ BELKİ DE SİZE SÖY-
LENMEMİŞTİR, MADEMOISELLE.

Corto'ya göre "Eğer kişi gerçekten isterse şanssızlığa karşı cesaret ve umutla her zaman savaşabilir". Çözüm basittir. Babasının ustularından biriyle eline uzun bir talih çizgisi çekiverir. Düşle gerçeğin iç içe geçtiği

İNANILMAZ!... AMA...
BEŞ ASLA KAZANAN
BEN OLUYORUM.

OLMAZ ÖYLE ŞEY,
BİR DESTEDE DÖRT
AŞ VARDIR.

maceraların başlangıcıdır bu. O günden sonra uzun ve güzel bir talih çizgisine sahip oluverir.

BAĞIŞLAYAN ALLAH'IN ADIYLA. 1. NE MUTLU
EL OXFORD'A Kİ ŞARAP VE
GÜZEL KADINLA DOLU
YENİ BİR HAYATA
BAŞLAYACAK. 2. ARTIK
YASAYA UYMAYACAK...
KUTSAL YAZILARA DA..
AHI CORTO.. SENİ LANET
HİLEBAZ... BÖYLE GÜZEL
BİR SURE YOK...

"Hiçbir şeye sahip olmadığı için, hiçbir şeyin de kendisine sahip olamayacağı bir gezgindir."

Kendi kaderine hükmeden insanlardan biridir artık. Yüzüklerin Efendisi'ndeki Tom Bombadil gibi, hiçbir şeye sahip olmadığı için, hiçbir şeyin de kendisine sahip olamayacağı bir gezgindir.

Bir Tuz Denizi Şarkısı'nda , çarpmıha gerilmiş bir halde denizin ortasında tanışırız Corto Maltese ile. Mürettebatı isyan etmiş, denizin ortasında bırakmıştır onu.

Kurtarıcısı hemen tüm maceralarda karşımıza çıkan Rasputin'dir. İkisi Pasifik'te, haritalarda bulunmayan bir adada mukim korsan Keşiş için çalışırlar. Rasputin'in gemisinde iki rehineyle tanışırız: Cain ve kuzini Pandora, ki Corto'nun büyük platonik aşkı olacaktır. Kitabın başında yer alan mektuptan, yıllar sonra tekrar karşılaştıklarını anlarız.

ANLADIM : TATMIN-
SİZ BİR İZCI, BİR YAV-
RUKURTSUN SEN !

BAK İHTİYAR..
HARCIALEM MİZAH
GERER BENİ,
SİNİRLENDİRİR.

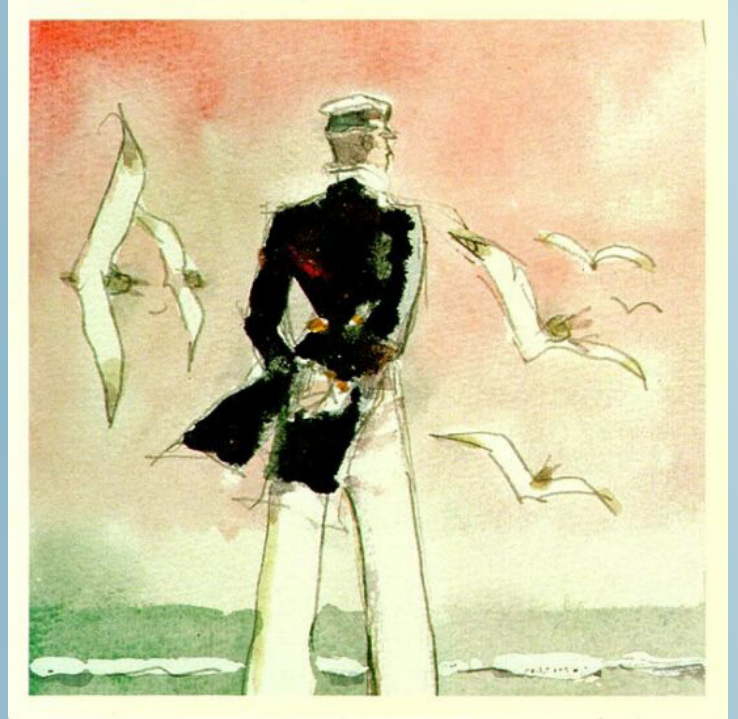
“Hiç kimseye benzemediğin için seninle her zaman, her yerde karşılaşmak isterim”

Pandora Cain'e yazdığı mektupta, “Corto amca çok kötü,” der. “Tarao'nun ölümü çok zor geldi ona”. Corto Maltese “amca” olmuştur. Uzun talih çizgisi aşkta yüzüne gülmez. İlk albümün sonunda Pandora'yla yolları ayrılır. “Hiç kimseye benzemediğin için seninle her zaman, her yerde karşılaşmak isterim” der veda karesinde. Yine de sonraki albümlerde hiç yolları kesişmez. Keltler albümünde Cain'den evlendiğini öğrenir sadece.

Bir Tuz Denizi Şarkısı'nın daha başında Cain aracılığıyla okura da postasını koyar: “...beni olduğum gibi kabul etmek zorundasın, yoksa cehenneme kadar yolun var”. Bir başka karede ise, Pandora: “Başka bir türe ait olduğun yüzünden anlaşılıyor” der. Birinci Dünya Savaşı arifesinde pasifikte yalnız kalmış Alman donanmasıyla da yolları kesişir. Esrarengiz Keşiş ile birlikte bir yandan İngiliz donanmasına karşı savaşırken, bir yandan rehinelere de dahil olduğu bir aile trajedisini okuruz. Bu albümün asıl kahramanları Alman yüzbaşı Slutter ve yerli Tarao'dur.

Slutter, Corto'nun bir tezahürü gibidir. “Emirlere karşı gelebilirdim,” der idam mangasının önüne giderken. “Ama bu sisteme, geleneklere ve bütün diğer budalalıklara karşı çıkmak olurdu. Öyle olsaydı, Almanlar kurşuna dizerdi beni, şimdi İngilizler”. Corto Maltese ise emirlerle ilgilenmez. Kendi donanmasının komutanıdır. Gemisinin de olmaması onu tüm budalalıklardan muaf kılmıştır. İlk albümün sonunda İngilizlerin elinden şantajla kurtulur. Rasputin'i de kurtarmayı ihmal etmez.

Oğlak Burcu Altında ve Git Gidebildiğin Kadar albümleri Güney denizlerinde geçen maceralardır. Büyücü Altın Dudak, Tristan-Bantam, Jeramiah Steiner ve Morgana'yla tanışırız bu albümlerde. “Tek Atış'la Samba” macerasında yolu Cangaçerios'larla da kesişir. İki liderini arka arkaya kaybeden Cangaçeriosların yeni lideriyle tanışırız maceranın sonunda: Büyücü Morgana'nın geleceğini parlak gördüğü Kaptan Corisco. Nitekim yıllar sonra korkusuz pilotumuz Mister NO'nun yolu da Cangaçerios'larla kesişir ve önderleri Kaptan Corisco ile tekrar karşılaşırız. (2) Aslen Corto Maltese'nin “palto” sunan çıkmış Mister NO'nun, halefine şık bir selamıdır bu.

“*Bir hayalin peşinden koşan kişi, aslında onu gerçekleştirmeyi değil, yalnızca hayal kurmaya devam edebilmeyi arzular.*”

Hazine peşindeki maceraları hep başarısızlıklara mahkum olsa da, bu pek üzmez Corto Maltese’yi. Ne de olsa “Bir hayalin peşinden koşan kişi, aslında onu gerçekleştirmeyi değil, yalnızca hayal kurmaya devam edebilmeyi arzular.”

“*Kahraman zannedilen bir hainin ve hain zannedilen bir kahramanın ölümü üzerine trajik bir hikaye..*”

Güney denizlerindeki maceralardan sonra yolu tekrar doğduğu kıtaya düşer Keltler albümünde. Yine köşeyi dönmenin peşindedir. Venedik’te Eldorado haritasının peşindedir. Hemen arkasından Karadağ kralının altınlarının peşinde görürüz Corto Maltese’yi. Maceranın sonuna kadar gözükmeyi ortalarında. Bu sefer altınları ele geçirmeyi başarır. Yine de hayal kurmaktan vazgeçmek istemez. Payını bir han sahibesine bağışlar. Aslolan arayıştır ne de olsa.

Sonrasında yolu İrlanda’ya düşer. Kahraman zannedilen bir hainin ve hain zannedilen bir kahramanın ölümü üzerine olan trajik hikaye, Pratt’ın meraklı olduğu tarihteki kahraman figürlerinin sorgulanmasıdır aynı zamanda. Düşle gerçeğin iç içe geçtiği Bir Kış Sabahı Rüyası’nın ardından İngiltere’de tekrar Cain’le karşılaşır. Avrupa’daki son hikayede Kızıl Baron’un ölümünü okuruz.

Afrika’daki maceralarda hem Müslüman Beni Amer savaşçı Cush’la hem de leopar adamların yanında savaşırken görürüz. Corto Maltese’yi şahsına münhasır yapan özellikleri bu albümde özellikle yoğundur. Batılıların sıklıkla düştüğü oryantalist bakıştan muaftır. Corto inançsız olmasına rağmen inançları yargılamaya kalkmaz. Onun için dost dosttur. O kadar. Siyah ırk ya da Müslümanlar turistik bir öğe değil , bizzat maceranın temel kişileridir.

“*Gidiyorum...öylesine...gitmiş olmak için...*”

Hazine peşinde yolu bu sefer Asya'ya düşer. Çin, Moğolistan, Rusya ve Sibirya'da altın yüklü bir trenin peşinde geçen maceralarda Maltese'nin toplumlara ve kişilere karşı önyargısız tavrını görürüz yine. Macera her zamanki gibi hazinenin kaybedilmesiyle biter.

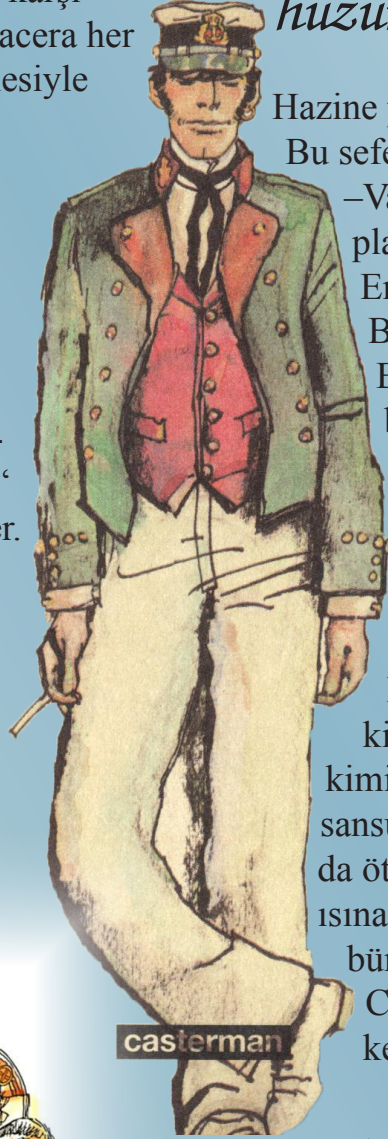
Bir Tibet kahininin dediği gibi, yaşamayı bilen kahramanımızın cehennemde bile keyfi yerindedir. Pratt'ın ilgisini çeken bir başka tarihi kişilik olan Ungern Han'ın imparatorluk teklifini de elinin tersiyle iter. Bahanesi muhteşemdir: “İlgileneceğim başka şeyler var” der.

Sibirya'dan sonra yolu tekrar eski kıtaya düşer. Venedik Masalı düşle gerçeğin iç içe geçtiği bir masaldır. Ona pahalıya mal olan merakı yine başını belaya sokar.

Gizemlerin, efsanelerin, düşün ve gerçeğin iç içe geçtiği bu maceranın sonunda “Gidiyorum,” der, “Öylesine...gitmiş olmak için”.

“*Bu Doğunun Batı ya da Batının Doğu olmak istediği hüzünlü bir seyahat olacak...*”

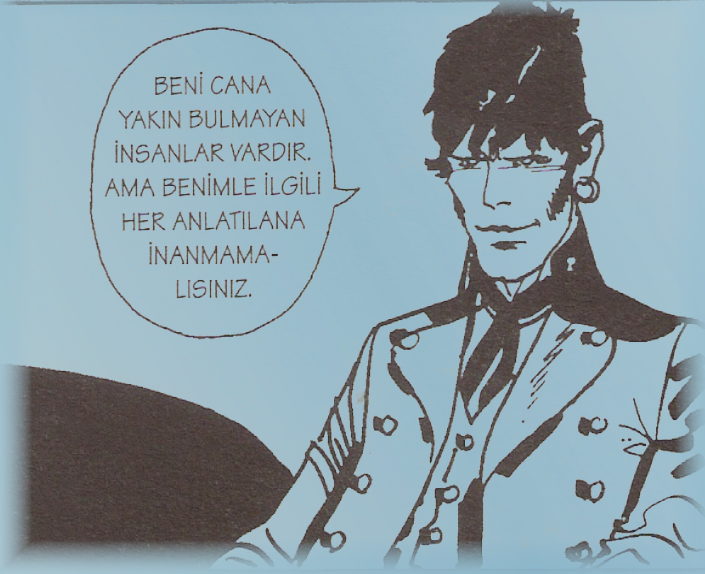

Hazine peşinde koşmaktan vazgeçmez ama. Bu sefer yolu Yunanistan üzerinden Adana -Van ve Semerkant'a kadar gider. Arka planda Ermeni kıyımı, Kemal Paşa ve Enver Paşa'nın çekişmeleri yer alır. Bir karede: “Bu, Doğunun Batı ya da Batının Doğu olmak istediği hüzünlü bir seyahat olacak” der. Rasputin'in sık sık rol çaldığı bu albümde hazinenin gerçek mi yalan mı olduğunu anlayamayız ama Enver Paşa'nın kahramanca ölümünü görürüz. Hugo Pratt, tarihi fon olarak kullanmayı çok sevmesine rağmen, kişileri ve olayları yargılamaz. “Ben kimim ki onları yargılayayım? Ama sansürcüler, hukuk adamları ve onun da ötesinde günah çıkarıcılara hiç ısınmamışımdır” der zaten Tango albümünde. Yine bu albümde geçmişte Corto'nun yolunun Stalin'le de kesişmiş olduğunu öğreniriz.

“*Efsanelerden hoşlanırım, olmasalardı ben icat etmeye çalışırdım.*”

Tango albümü bir intikam hikayesidir. Venedik Masalı'nda tanıştığımız Louise Brooksowyc'nin peşinden Arjantin'e gelmiştir. Öldürüldüğünü öğrenince intikamının peşine düşer. Butch Cassidy ve Sundance Kid'in eski dostları olduğunu öğreniriz böylece.

BENİ CANA
YAKIN BULMAYAN
İNSANLAR VARDIR.
AMA BENİMLE İLGİLİ
HER ANLATILANA
İNANMAMA-
LISINIZ.

Son albüm Mu'da yine hazine peşindedir. Eski dostları profesör Steinner, Altın Dudak, Levi-Colombia ve tabii ki Rasputin yine işin içindedir. Heyhat, efsanevi hazine bu sefer de ele geçmeyecektir. Üzülme boşunadır. "Gerçekliği düşe dönüştürmek gerekir" der bir karede. "Efsanelerden hoşlanırım, olmasalardı ben icat etmeye çalışırdım."

Sonra...Sonrası muamma.

NE BÜYÜK HATAI... BEN ASLA BÖYLE BİR
ŞEY YAPMAM. BANA HAKARET ETTİNİZ,
BU YÜZDEN GİDİYORUM. KADERE
HÜKMEDEN BİR ADAM OLMANIN NE
ANLAMA GELDİĞİNİ AÇIKLAYARAK
KENDİMİ ALÇALTMA-
YACAĞIM.

1936'da İspanyol iç savaşına katıldığını biliyoruz (3) (Acaba orada Antonio Alteribba ile karşılaşmış mıdır? Gerçekten çok merak ediyorum). Sonrasında, "beraberinde dünyanın her

yerine taşıdığı o tekne yalpalamasını andıran yürüyüşüyle" uzaklaşır. Hugo Pratt'a göre "her şeyin elektronik olduğu, yine her şeyin ince ince hesaplandığı ve sanayileştiği bir dünyada, Corto Maltese gibi birinin yeri yoktur".

Zaten daha romanında "Kişiliğinden, denizi algılama, yaşama ve ondan haz alma tarzından bir ışık yılı uzaktaki bu tür teknelerden hiç hoşlanmıyordu. Yelkenlerin rüzgarda şaklaması, suyun tahtalar üzerindeki hışırtısı olmadan, yalnızca silindirlerin metalik boğuk gıcırtağı, vidaların soğukluğu, donuk hareketsiz bölmelerin boya ve metal kokusu" diye tanımlar Alman gemisini.

Corto Maltese gitmiştir.

Bize de "git gidebildiğin kadar" demek düşer.

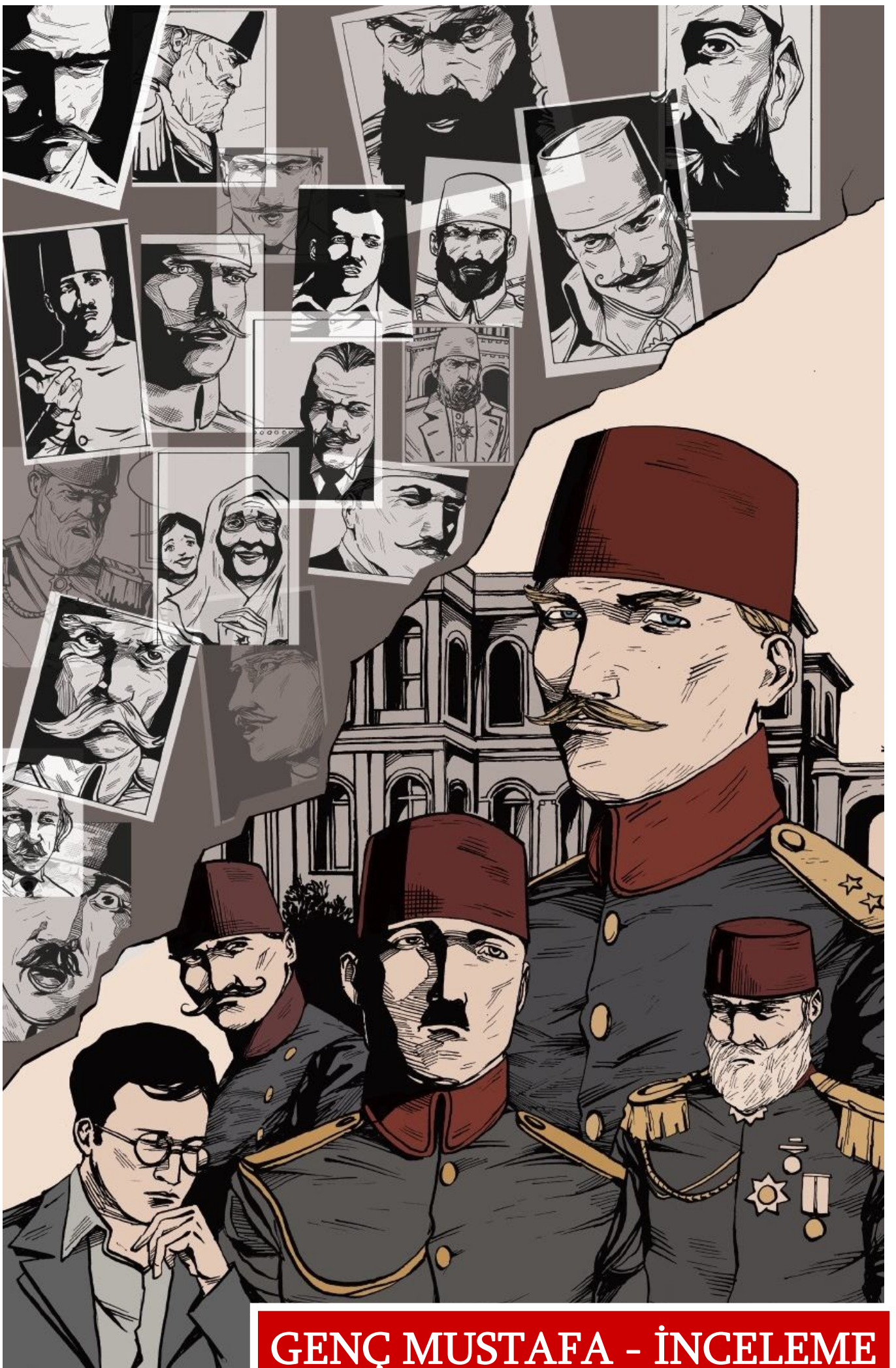
*Etiyopyalılar albümünden

1: Bu olay çizgi romanda geçmez ,Bir Tuz Denizi Şarkısı'nın romanında anlatılır

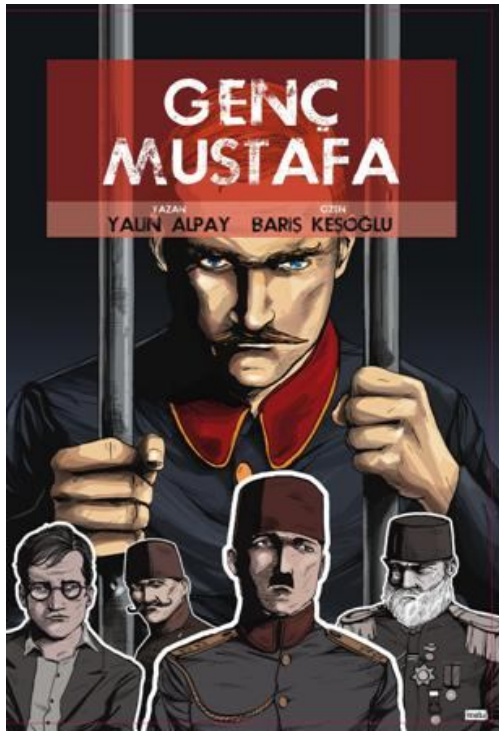
2: Mister NO – Son Kangaseyro (Lal Yeni Seri 3-4-5)

3: Corto Maltese : Git Gidebildiğin Kadar, Bağış Erten – Foti Benlisoy Çizgili Hayat Kılavuzu İletişim yayımları

GENÇ MUSTAFA - İNCELEME

GENÇ MUSTAFA

Yalın Alpay'ın senaryosunu yazdığı, Barış Keşoğlu'nun ise çizimlerini üstlendiği Genç Mustafa, geçtiğimiz senenin en tartışmalı kitapları arasındaydı. Ama tartışmaların büyük bölümü içeriğe değil “duyulan” a yönelik olduğu için verimli olmaktan ziyade yıkıcıydı. Bu yazı, Genç Mustafa'nın içeriği hakkında...

Hikayede Mustafa Kemal'in gençlik yıllarına, dolayısıyla da özgürlükçü ve demokratik fikirlerinin oluşum sürecine uzanıyoruz. Mustafa Kemal, kitapta Harp Okulu'nda okuyan ve derslerinde çok başarılı olan bir öğrenci olarak çıkıyor karşımıza. Okulun kuralları katı, içeriye gazete, dergi ya da kitap sokmak bile yasak... Çünkü “bozguncu yayın” diye adlandırılan bu yayınların rejim karşıtı ifadeler içeriyor olabileceği düşünülmektedir. Okul kütüphanesiye Osmanlı'nın çağın gerisinde kalmışlığını temsil edercesine tam takır kuru bakırdır...

Hayatı boyunca binlerce (resmi kayıtlara göre 3997) kitap okuyacak olan Mustafa Kemal, bu okuma yasağı karşısında ufkunu açmaktan geri durmaz. Gecelerini içeri gizlice soktuğu Fransızca kitapları okumaya ayırır. Böylece Voltaire, Rousseu gibi yazarları okuyarak onların fikirlerinden etkilenir. Mustafa Kemal, rejim karşıtı fikirleri ve bu fikirler doğrultusunda kurulmuş bir örgütün lideri olmak suçundan tutuklanır, işkence görür, ama yine de yılmaz. Yazar onun bu durumdaki iç sesini şöyle konuşur:

“Bu bir mücadele... Ve bu mücadelede önemli olan burnumun bir kez olsun kanamamış olması değil. Önemli olan; burnumun kanamasını elimin tersiyle silip, mücadeleye son hızla devam etmem... Beni hiçbir şey durduramaz.”

Kitapta olaylar beş farklı bölümde beş farklı kişinin ağzından anlatılıyor: Editör, Çavuş, Ali Fuat, Mustafa ve Zülüflü İsmail Paşa... Editör, biraz da yazarın saklı kimliği gibi çıkıyor karşımıza. Turistik ziyaret için gittiği Prag'da girdiği bir sahafta eski bir Osmanlı madalyası gözüne ilişen editör, dükkan sahibine elinde Türkiye'yle ilgili başka bir şey olup olmadığını sorar ve sonraki bölümün anlatıcısı olacak bir çavuşun güncesine rastlar. İkinci Abdülhamit'in Yıldız Sarayı'nda görev yapmış olan çavuşun yazdığı günce, zaten o sıralar Ali Fuat Cebesoy'un anılarını okuyan editörün ilgisini çekmeyi başarır. İşte şimdi asıl konuya girme vakti gelmiştir...

Genç Mustafa'yı önce bilimsel, dipnotlu, uzun bir makale olarak kaleme aldığını, ardından bu dipnotlu makaleyi bir öyküye ve son olarak da çizgi romana uyarladığını söyleyen Yalın Alpay kitabını şöyle anlatıyor:

"Kitabım edebiyat-felsefe-siyaset-grafik roman dörtlemesini içinde taşıyan postmodern bir çalışma. Felsefesi bakımından adem-i merkezîyetçi değil, çok sesli. Bu felsefe, kendisini anlatı tekniklerinde de gösteriyor ve bu nedenle beş farklı anlatıcının ağzından anlatılıyor. Üslup ve felsefe farklılığı, doğal olarak tarihsel malzemeye de farklı bir gözle bakma olanağı sunmuş oluyor. Böylece aynı kanıtlardan, bilinen "resmi anlatı" Atatürk biyografilerine oranla çok daha farklı bir öykü kuruluyor."

(Yalın Alpay – Kültürel Güncel röportajı)

Yirmi kitaptan oluşması tasarlanan serinin ilk kitabı Genç Mustafa, uzun metnine rağmen sıkılmadan okunabilecek akıcılıkta ve her okunuşunda okura farklı bir şeyler sunmayı başarıyor. Kitap, tüm bu özellikleriyle de son dönem yerli çizgi romanımızın başarılı örneklerinden...

KÜNYE:

Yazar: Yalın Alpay
Çizer: Barış Keşoğlu
Yayınevi: Gaia
Basım Yılı: 2010
Etiket fiyatı: 16 TL

Mustafa MEN

<http://kulturelguncel.blogspot.com>

CANAVAR'LA SAVASIRSAN
SEN DE CANAVARA DÖNÜSÜRSÜN..
VE UÇURUMA BAKARSAN,
UÇURUM DA SANA BAKAR..

-Nietzsche-

YERLİ SÜPER KAHRAMANINIZ

YANLIŞ ADAM

YAZAN: UMUT ÇALIŞAN

Ateşe kalın bir odun parçası daha attı. Gecenin içinde havada uçuşan kıvılcımları seyrederken yeni demlediği çayından büyük yudum alıp boğazından kayıp giden sıcak sıvının keyfini çıkardı. Gözlerini kapayıp sandalyesine geri yaslandı. Kendini etrafındaki her şeyden soyutlayıp gecenin, daha doğrusu kendi tabiriyle sessizliğin sesini dinlemeye çalıştı. İnsanın yeterince konsantre olduğunda duyduğu, uğultuyu andıran bu sese her zaman hayran kalmıştı. Şehir merkezinden sadece on beş dakika uzaklıkta ama çölün ortasındaymişçasına ıssız bu yerde aradığı huzuru bu seste bulmuştu. Kışın çok sık gelemese de nisan ayının başlarından sonra işten kalan tüm boş zamanını ailesini kaybettikten sonra aldığı Meriç Nehri'nin kıyısındaki bu bahçede geçiriyordu. Bosnaköy yakınlarında ki bu bahçenin civarından yaz akşamları suyun kenarına arabaları ile bira içmeye gelen gençleri saymazsak, etraftaki bir kaç tarlanın ve kendisi gibi bahçe sahipleri dışında kimse geçmezdi. Ha bir de Yunanistan'a geçmek isteyen kaçaklar vardı. Hatta onlar yüzünden bir kaç kez başı belaya girmiş, adliyeye gidip ifade vermişti. Genelde Somali, Afganistan, Myanmar uyruklu bu insanları dolandıran göçmen kaçakçıları onları nehrin karşısının Yunanistan olduğunu söyleyerek buraya bırakıyor, karşıya geçmeyi becerenler Karaağaç'ta polis tarafından, beceremeyenlerden bir kısmı ise bahçe içindeki barakada jandarma tarafından yakalanıyordu.

Yüz doksan metre kareden oluşan bahçesinin yarısına yakın bir kısmına elma fidanı dikmişti. Kalan kısmına da mevsimine göre sebze ekmişti. Bahçenin bir köşesinde ise sadece balık, mangal ve kazma kürek gibi malzemelerin yanı sıra üzerinde uyuduğu derme çatma bir sedirin olduğu küçük bir kulübe vardı. Bu sedir işi de babaannesinin kerpiç evinden kalan tatlı bir hatıraydı. Ufacık boyuyla üzerine çıktığı, o geniş ve sert yatak ona başka bir gezegenin üzerindeymiş hissi verirdi. Geceleri burada yatıp, sabah erkenden kalkıp koşarak

20 dakika mesafedeki evinde duşunu alıp, üzerini değişiyor, oradan da işe gidiyordu. ayından bir yudum daha alıp ateşe biraz daha odun attı. Mayıs ayında her ne kadar aman aman bir sıcakđa ihtiyaç duymasa da alevlerin görüntüsü hoşuna gittiğinden ateşi canlı tutmak istiyordu. Portatif kamp sandalyesine gömülüp hemen yanındaki ağacın alt dallarından birine asılı kk el radyosunu atıktan sonra, sehpa olarak kullandığı büyük bir kaya parçasının üzerine koyduğu kitaba uzandı. Dün gece başladığı Adam Fawer'in Olasılıksız'ını bitirmek üzereydi. Kitaptaki kahramanın yerinde olabilmeyi o kadar çok istiyordu ki. Her türlü ihtimali hesaplayabilmek, bir kaç saniye sonra olabilecekleri kestirebilmek ne kadar harika olurdu. İki yıldan beri her Allah'ın günü işten çıktıktan sonra ağır bir idman için spor salonuna gidiyor, bahçe ile uğraşıyor, kitap okuyor, zihnini ve bedenini elinden geldiğince zorlamaya çalışıyordu. Tüm bunlar yatağa girdiğinde rüya bile göremeyecek kadar yorgun olmak içindi. İlk zamanlar bunun için alkol kullanmayı seçtiyse de ilk önce kazadan sonra yarısı alınan karaciğeri, sonrasında ise geçirdiği mide ameliyatı buna izin vermeyince taktik değiştirmek zorunda kalmıştı. Gerçi evet ölmeyi çok istiyordu ama yaşlı ve hasta bir ayyaş gibi sürünerek, acı çekerek değil. Karısı ve kızı gibi gle oynaya. Başı mağrur ve dik. Zorunda olduğu için değil, her şey yolunda ve gzelken, güzel bir şeyi başarmışken, tıpkı karısı ve kızı gibi ölmesine hiç gerek yokken ölmek istiyordu. Sırf bu yüzden hayattan kopmamış, tekrardan kendini toparlamaya çalışmıştı. İki yılın sonunda henüz bir adım bile ilerleyememiş olsa da huzur içinde ölme isteğinden bir gün bile vazgeçmemişti. Karısı bu planından haberdar olsa onun bu uyuzluğu ile kesin dalga geçer "millet depresyondayken intihar eder, sense intihar etmek için depresyondan çıkmayı bekliyorsun" derdi. Derdi? Keşke deseydi... Keşke şu ateşin karşı tarafında sadece otursa da hiç bir şey demeseydi. Keşke sadece hayatta olduğunu bilseydi... Keşke...

Radyonun sesini açarken gözü yanında koltuğu sonuna kadar yatırmış, horlayan adama kaydı. Omuzlarını silkip tekrar yola baktı. Neredeyse üç gündür hiç uyumamış olmasına rağmen son altı saattir saatte 160km hızla araba kullanıyordu. Bu şekilde araba kullanmak her ne kadar tehlikeliyse de kendilerini durdurmaya çalışan polislerden başka hiç kimseye bir şey olmamıştı. Para cezası tamam da tutuklamaya kalkmak da neyin nesiydi? Örgütün bilimsel faaliyetlerine destek olmak için görevlendirilmişti ve görevinin bu isimle adlandırılması bile ona haddinden fazla komik geliyordu. Bilim adamlarından nefret ediyordu. Bu görev bitince birini yanlışlıkla öldürse acaba bana çok

kızarlar mı diye geçirdi aklından. Kafasındaki cinayet planları yan tarafında uyuyan adamın sesiyle yarım kaldı. “Şu radyonun sesini kıs” Sonunda uyanmıştı. “Ve şu arabanın farlarını aç”

Xevad suratını ekşiterek denileni yaptı. Hava ne kadar karanlık olursa olsun farları açmadan, keskin duyularına güvenerek araba kullanmak hoşuna gidiyordu. Ama öte yandan Jacond haklıydı. Gecenin köründe saatte 160km. hızla, farları kapalı giden bir araba ya çok dikkat çeker, ihbar edilirdi, ya da hiç dikkat çekmez, onu görmeden önüne çıkan bir şeyi ezip geçirdi. Her iki ihtimalinde şu an için hiç sırası değildi. Ayrıca bu saatten sonra başka bir aksiliğin daha ne yeri ne zamanıydı. “Radyoyu da kıs” diye tekrarladı Jacond. Ses neredeyse sonuna kadar açıktı. “ Horlamayacağına söz verersen olur” dedi Xevad, eli ses düğmesine uzanırken. Jacond espriye –buna espri denilirse- yanıt vermedi. Yol kenarındaki tabelaları okumaya çalışarak nerede oldukları anlamaya çalıştı. Beceremeyince vazgeçip “Daha gelmedik mi?” diye sordu. “Hayır. Yani gelseydik sanırım fark ederdim” Xevad’ın kurduğu her cümlede espri yapmaya çalışması ve daha kötüsü çoğu zaman bunu becerememesi Jacond’u deli ediyordu. Sırf bu yüzden takımın en sağlam, yetenekleri en ilgi çekici adamı olmasına rağmen bu tür uzun süre ve sadece iki kişilik görevlerde onunla çalışmaktan elinden geldiğince kaçınıyordu. Ama bu sefer kaçamamıştı. Hem diğer tim liderlerinin hepsinin işi vardı, hem de bilimsel faaliyetlere destek hizmeti verme sırası onlardaydı. Bilimsel faaliyetlere destek hizmeti... Bu tamlamayı yapınca kendini tutamayıp gülümsedi. Böyle söyleyince her şey ne kadar masumane oluyordu. Yine de esprilerini duymazdan gelebildiğın sürece Xevad’la çalışmak keyifli, verilen görevi yerine getirmek, yeteneklerinden dolayı bir o kadar kolay ve güvenliydi. Örgütte doktorlar ve bilim adamları dışında geçinemediği hiç kimse yoktu. Gerçi bunda Xevad’ın bir bar kavgasında bira şişesi ile parçalanan kulak kepçesine estetik yapmamalarının payı da büyüktü.

“İleride polis ya da asker var mı?” diye sordu Jacond. Xevad birden parladı. “Bana bak, duyularım keskin diye bana radar muamelesi yapmaktan vazgeç” diye yüksek sesle söylendi. “Çok hızlı gidiyoruz. Birilerinin bizi durdurmalarını ve onları öldürmek zorunda kalmayı istemiyorum” dedi Jacond.“Sanki umurunda” dedi Xevad yüzünde alay eden bir gülümseme ile. Xevad haklıydı. Jacond pişmiş eti keserken bile öldürdüğü bir insana davrandığından daha kibar davranırdı. “Umurumda değil zaten. Sadece acelem var. Hepsi o. Aradığımızı alakasız biri bulmadan önce bulmalıyız.” Xevad “Bu milyonda bir ihtimal” demeye kalkınca Jacond birden öfkelenildi.

“Bilmem fakında mısın asker ama senin o küçümsediğin milyonda bir ihtimal yüzünden üç gündür kıçımız yer görmedi. Şimdi olasılık hesabı yapmayı bırak ve yol kenarına saklanmış bir trafik ekibi var mı söyle” Son cümle direk bir emir olarak gelmişti. Xevad içinden küfrederek önünde sadece çizgileri görünen karanlık yola konsantre oldu. “Önümüzdeki yaklaşık 10 km’lik boyunca etrafta kimse görünmüyor. Yol temiz” Aldığı cevap Jacond’u tatmin etmemişti. Xevad’ın sisli havalar haricinde çok daha uzağı görebildiğini biliyordu. Az önceki ses tonunu hiç bozmadan aynı sertlikte “Daha ilerde” diye sordu. “Daha ileride yol nasıl” Xevad yanağının içini emerek umursamaz bir tavırla “sola dönüyor” dedi. Bu bilginin ne işine yarayacağını anlamayan Jacond boş bakışlarını Xevad’a çevirdi. Sesindeki sertlik yerini şaşkınlığa bırakmıştı. “Yani?” Xevad fırsatı kaçırmadı “Yani sola dönüyor işte. Yani yol ile birlikte sola dönen bir görme gücüne sahip değilim. Yani daha ilerde ne olduğunu sola dönünce söyleyebilirim. Yani...” “Tamam, kes artık” dedi Jacond. “Sola döndükten sonra tekrar rapor ver. Xevad galip gelmenin keyfiyle koltuğa gömülüp yola devam etti.

Otuz dakika sonra kenara çekip durduğunda bir insanın nasıl olup da bu kadar çabuk uykuya dalabildiğine ve nasıl bu kadar gürültülü bir şekilde horlayabildiğine şaşarak yan koltuktaki adama bakıyordu. Jacond’u uyandırmadan önce bir sigara yaktı ve camı araladı. Sigaranın dumanı ile birlikte tanımadığı bu ülkenin havasını ciğerlerine çekerken hala geride can çekişirken bıraktığı polislerin kanının kokusunu alabiliyordu. Bundan gurur duymuyordu ama tiksindiğini veya utandığını da söyleyemezdi. Onun işi buydu. Lastik değiştirmek, duvara resim asmak için delik delmek gibi. Ama işini bu kadar doğal kabul etmesi bu kokuyu almasına engel olmuyordu.

Boğazına sigara dumanı kaçan Jacond öksürerek uyandı. Arabanın içine saçtığı salya ve tükürüklerinin arasından “geldik mi?” diye sordu. “evet” dedi Xevad. “Karşıda ışık yanan yer” Jacond gözlerini kısarak Xevad’ın gösterdiği yere baktı. Gözleri Xevad’inkiler kadar keskin değildi ama yine de orada bir ışık varsa görebilmeliydi. “Ne ışığı? Ben bir şey göremiyorum” dedi Jacond. Xevad’ın alaycı gülümsemesini takınması bir saniyeden az sürdü. “radyo ya da öyle bir şeyin ışığı işte ne bileyim. Biraz küçük o yüzden göremiyorsun” “Beni sinir etmekten gerçekten büyük zevk alıyorsun değil mi?” Bu kez Jacond’un sesinde öfke değil merak vardı. Neşesi iyice yerine gelen Xevad “Hem de nasıl, bazen örgüte sırf bunun için katılmış olabilir miyim diye düşünüyorum” dedi. Jacond neredeyse ağzını hiç açmadan, dişlerinin arasından “sırf bu yüzden girmemiş

olabilirsin ama bir gün seni sırf bu yüzden öldürebilirim.” Dedi. Ancak bu Xevad’da en küçük bir tepkiye bile neden olmayınca Jacond iyice kudurdu.

Yine de öfkesine hakim olup elini kulağındaki telsizin düğmesine götürdü. “Merkez geldik” dedi ve karşı taraftan cevap gelmesini bile beklemeden konuşmasına devam etti. “giriyoruz” İki adamda aralarındaki atışmaya son vererek birkaç saniyeliğine birbirine bakakaldılar. İlk konuşan Jacond oldu. Verdiği “Haydi” komutuna Xevad’ın cevabı sadece “emredersiniz” dercesine indirip kaldırdığı başı oldu. Sonra tekrar gaza yüklendi.

İstasyonu net olarak yakaladığını gösteren kırmızı ışık sabit olarak yanmaya başlayınca radyo ile uğraşmayı bıraktı. Her nedense yayın birden kesilmişti. Bu esnada koltukta oturmaktan her yerinin tutulduğunu fark etti. Biraz gerinerek vücudunu esnettikten sonra su kenarına doğru yürüdü. Asırlardır yatağını derinleştiren nehir ile bahçesi arasında küçük bir uçurum oluşmuştu. Meriç’in ufuk çizgisinde Selimiye Cami’nin minareleri ile buluştuğu nokta gerçekten mükemmeldi. Manzarayı biraz daha seyrettikten sonra geri dönmek istediği sırada uzaktan hızla gelen bir arabanın farlarını fark etti. Bahçeye hızla yaklaşıyordu ve hiç duracak gibi görünmüyordu. Nitekim durmadı da. Tel örgüleri parçalayan dört çeker bir pick-up elma fidanlarının arasına daldı. Koca araba olduğu yerde biraz homurdandıktan sonra aradığı şeyi bulmuşçasına üzerine doğru gelmeye başladı. Uzun farları yanan arabayı kimin kullandığı görmek mümkün değildi. Olduğu yerde donup kalmıştı. Kaçmak alına bile gelmedi. Derken pick-up’ın ön koruganının kaburgalarına geçtiğini hissetti. Tarifsiz bir acıyla yüzünü buruştururken istemsiz bir şekilde arabaya kaburgalarına giren yerden korugana tutundu. Araç, çarpmanın etkisi ile ayakları yerden kesilen kurbanını, bir boğanın boynuzlarına takılmış bir matador gibi sürükleyerek hiç hız kesmeden Meriç’in sularına daldı.

Kırık kaburgalarının battığı ciğerlerine, bir de nefes almaya çalıştıkça dolan suyun acısı eklenmişti. Araba ile dibe çöktüklerinin farkındaydı ama arabayı bırakmak hiç aklına gelmiyordu. Neden sonra gözlerini zorlukla açtı. Araba suyun içini gündüz gibi aydınlatmıştı. Bu arada hala batmaya devam ediyorlardı. Hayret nehrin bu kısmı bu kadar derin değildi halbuki. Çoktan dibe vurmuş olmalıydılar. Arabadan ardı ardına korna sesleri gelmeye başlayınca başını aracın şoförüne doğru çevirdi. İşte o an ne kırık kaburgalarının acısı, ne de nefes alamadığı aklına geldi. Kızı neşe içinde zıplayarak, durmadan kornaya basıyor ve kahkahalar atarak “Hadi baba, gene yapalım” diye haykırıyordu. Arabayı tutan

parmaklarının gevşediğini hissetti. Arabayı bıraktı. Araba olduğu yerde kalırken o, dibe batmaya devam etti.Korkunç bir çığlık atarak uyuya kaldığı kamp sandalyesinden ayağa fırladı. Elleri hala göğsünün üzerindeydi. Nefes nefese kalmıştı ve sanki kaburgaları hala acıyordu. Nefesinin düzelmesi ve gördüğü kâbusun şokundan kurtulabilmesi birkaç dakika sürdü. Bütün sinirleri boşalmıştı. Kendini daha fazla tutamadı. İplerinden kurtulan bir kukla gibi kamp sandalyesinin üzerine kendini bıraktı ve gecenin karanlığında hıçkırarak ağlamaya başladı.

Ağlamasının ne kadar sürdüğünü bilmiyordu. Tek bildiği şu an gerçekten uyanık olduğu ve bu gece bir daha uyuyamayacak olduğuydu. Nedense karısı rüyalarına bu kadar sık girmiyordu. Ama kızının onu ziyaret etmediği tek bir gece bile yok gibiydi. Belki de karısı onu üzeceğinin farkındaydı. Bu yüzden özlemini içine atıyor, kocasını üzmemek için rüyalarına girmiyordu. Ama küçücük kız nereden bilecekti. Çok sevdiği babasının hasretine dayanamıyor, her gece ziyaretine geliyordu. Varsın üzülün, çok ta önemli değildi. Böyle bile olsa kızını görebiliyordu ya. Bu ona yetiyordu.

Birden derinlerden gelen patlama sesine benzer bir sesle irkildi. İlk başta havai fişek sandı ama Edirne’de henüz düğün mevsimi başlamamıştı. Hem kaldı ki havai fişek atmak için oldukça geç bir saatti. Gökyüzünde havai fişek ya da ona benzer bir şey ararken alevler içinde bir şeyin hızla bahçeye doğru düştüğünü gördü. Bir geceye iki kabus fazlaydı. Ama yok. Kendini yokladı, uyanıktı. Üzerine gelen şeyin ne olduğunu anlamak için sandalyesinden doğrulma çalışırken alev topu ona çarptığı gibi bahçenin ortasına fırlattı. Ama darbe o kadar sertti ki yere düştükten sonra duramayıp yerde bir kaç metre sürüklenmişti. Sürtünmenin etkisi ile soyulan sırtının acısı ile kıvranırken “Bu da bir kabus. Şimdi kızım gelecek ve hadi baba bir daha yap diyecek” diye kendini avutmaya çalışıyordu. Öyle canı yanıyordu ki, neredeyse kabus görmüş olmayı dileyecekti. Ama kabus olmadığının farkındaydı. Şansına ve talihine küfürler ederken acıdan bayılmak üzereydi. Kararan gözlerinin gördüğü son şey ise göğsünün üzerinde açılan bir deliğin içinde fokurdayan kemikleri ve iç organlarıydı...

DEVAM EDECEK...

ŞENOL BEZİCİ.....

Engin Gül'le

ÇİZGİ TARİHİMİZİN GÖMÜLÜ HAZİNELERİ

yazı dizisi

1

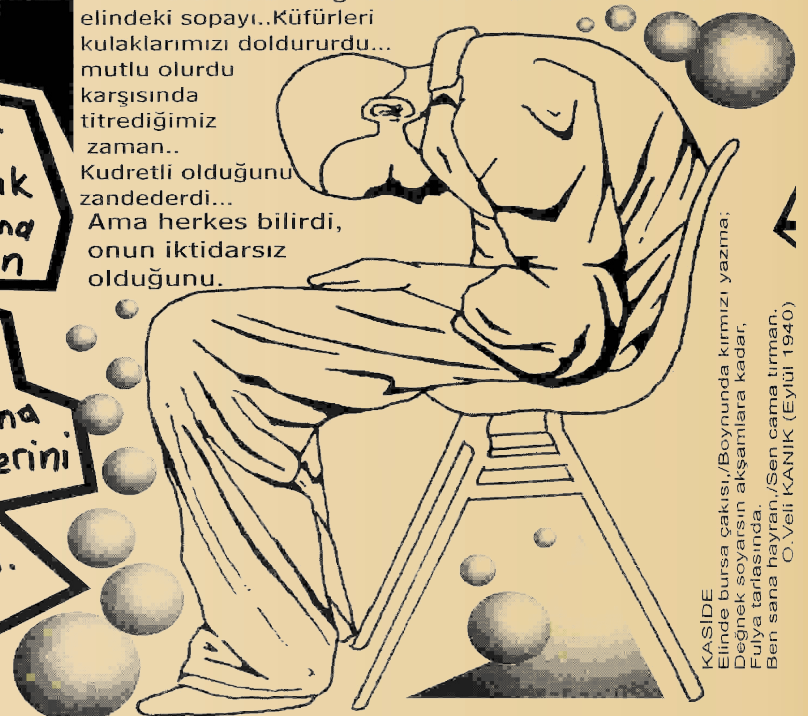
“Şimdi iyice görüyorum bunların ne menem insanlar olduklarını. Bir kralla, yedi nazırlarıdır bunlar. Öyle bir kral ki; zavallı, savunmasız bir kıza el kaldırmaktan çekinmez. Nazırlarıysa onu büsbütün kışkırtırlar. Bana gelince, ben AKSAK KURBAĞA'yım, soytarı Aksak Kurbağa. Bu da benim son soytarılığım...”

E.Allan POE'dan "Aksak Kurbağa"

Türk mizah tarihinin aykırı seslerinden Aksak Kurbağa Dergisi'nin ilk sayısı Haziran 1998'de yayınlanmıştır."Uykusuz Dergi" sloganıyla yayın hayatına başlayan derginin künyesinde imtiyaz sahibi ve yazı işleri müdürü olarak Levent Tokses'in, yayın yönetmeni olarak da çizer Turgut Yüksel'in adları geçmektedir.

İçerik olarak hayli zengindir dergi. Mizahtan müziğe, çizgi romandan şiire dolgun içeriği, cool ama ciks olmayan, daha çok entellektüel ve anarşist dokusu, dergiyi benzerlerinden farklı, nev-i

İtaat etmediğimiz zaman sırtımızda nissederdik elindeki sopayı..Küfürleri kulaklarımızı doldururdu... mutlu olurdu karşısında titrediğimiz zaman.. Kudretli olduğunu zandedirdi... Ama herkes bilirdi, onun iktidarsız olduğunu.

KASİDE
Elinde bursa çakısı./Boynunda kırmızı yazma,
Değnek soyasının akşamlara kadar,
Fulya tarlasında.
Ben sana hayran./Sen cama tirman,
O.Veli KANIK (Eylül 1940)

herşeyin parayla ölçüldüğü bir yerde toplum sal adalet ve rahatlık hiçbir zaman gerçekleşemez. Ama siz oslan payını kötülere bırakan bir toplumda doğru bir yan bulursanız, büyük çoğunluk yoksulluk içinde kıvrılırken doymak bilmez bir avuç insana mem leketin bütün zenginliklerini sömürten bir devlet mutlu olabilir dersiniz o başka.

Thomas MORE/UTOPIA/S-44-45

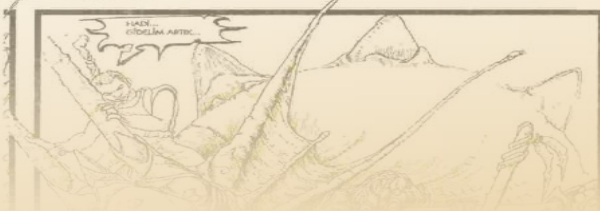

«Şimdi iyice görüyorum bunların ne mene insanlar olduklarını. Bir kralla yedi nazırlarıdır bunlar, öyle bir kralki zavallı savunmasız bir kızcağıza el kaldırmaktan çekinmez; nazırlarıysa onu bûsbütün kıskırtırlar. Bana gelince ben Aksak Kurbağayım, Soytarı Aksak Kurbağa, bu da benim son soytarılığım.

deli hikayeleri s-10-12

balta&yağmur s-14-17

monolog-1 s-2
monolog-2 s-4

izmaritçilik ve otlakçılık s-3

gereksiz-a s-22

benim adım hiçkimse s-5-8

grileri severim s-23

kanak'sadağım biri s-9

bitap s-13

gurme s-18

klasik kuklalar s-19

kızgın güneş altı hikayeleri s-20-21

yokedici s-24

şahsına münhasır bir yayın yapmakta, hatta yaygın dağıtım ağına sızmış bir alt kültür fanzini görünümünü vermektedir.

Derginin güçlü bir anarşist tavrı vardır

Özellikle yazarlığı ve çizerliğiyle dergiye ağırlığını koyan **Turgut Yüksel**'in eleştirel-kültürel bakışıyla bezediği güçlü öykü ve monologları, derginin güçlü anarşist tavrının dinamiğini oluşturur.

İlk beş sayısı aylık olarak yayınlanan derginin kadrosunda yer alan **Aptülrika, Turgut Yüksel, Şeref Erol, Cem Şeker, M. Şeref Özsoy, Sertaç Işıkman, Yalçın Sevimli** ve ileriki sayılara katkıda bulunacak **Doğan Güneş, Altay Martı, Erdal Belenlioğlu** gibi tanınmış yazar-çizer takımına ek olarak, **Bitap (Sahaf)**'ın katkılarını da unutmamak gerekir.

6 Kasım 1998'de çıkan 6. sayısı ile haftalık periyoda dönen dergi, 7. ve 8. sayılarını da çıkardıktan sonra 9. sayısını tam 9 ay sonra el değiştirerek çıkartmıştır.

9. sayıda derginin İmtiyaz Sahibi olarak **Ergün Gündüz**'ü görürüz. Derginin sloganı da “**Zorunlu Konsantrasyon Dergisi**” olarak değişmiştir.

İlk sayısından itibaren dergi kışkırtıcı kapaklarının albenisiyle dikkatleri çeker.

Fanzin ruhunun vazgeçilmezi siyah-beyaz renge ilaveten 9. sayının kapağında kırmızı çerçeve içerisinde, kırmızı logosu ile çıkar dergi. Önceki 8 sayı 16'şar sayfa iken 9. sayı ile birlikte dergi 32 sayfa ve daha da zengin bir içerikle okuyucu karşısına çıkar. 4M Basın ve Yayıncılık

Ltd.Şti.'nin sahibi olan ünlü çizerimiz Ergün Gündüz, Temmuz 1999 yılında yine kendi şirketi bünyesindeki dört farklı seri “**Akrep'in Gölgesi**” dergilerinin yanına Aksak Kurbağa'yı da katarak, bu benzersiz derginin 9. sayısı ile yoluna devam etmesini sağlamıştır.

İlk sayısından itibaren dergi kışkırtıcı kapaklarının albenisiyle dikkatleri çeker. Birinci sayısının kapağında dergiye de adını veren **E. Allan Poe**'nin “**Aksak Kurbağa**” isimli öyküsünden alıntı bir metin vardır. Öyküyü bilmeyenler için kısaca özetleyeyim:

Cüce ve topal saray soytarısı “Aksak Kurbağa”nın (İsmi kendisine kralın yedi nazırının oy birliğiyle verilmiştir), fiziksel kusurlarıyla sürekli dalga geçen kral ve yedi nazırından intikamını şeytani bir planla alışının öyküsüdür, Aksak Kurbağa. Öyle ki, öyküde kral ve nazırları kendi arzularıyla bağlandıkları zincirlerle önce tavana asılırlar, sonrasında yanarak korkunç bir şekilde ölürlür.

KENT SAYIKLAMALARI...

T. Yüksel

30
otobüsteyim...kalabalık...dışarıda sağnak bir yağmur yağıyor...içeride ağır bir nem kokusu var...trafik tıkalı...otobüsün havalandırma kapağının kenarından sızan yağmur suyu damlıyor omuzumun üstüne...düzenli olarak...otobüsten indim...yürüdüm...

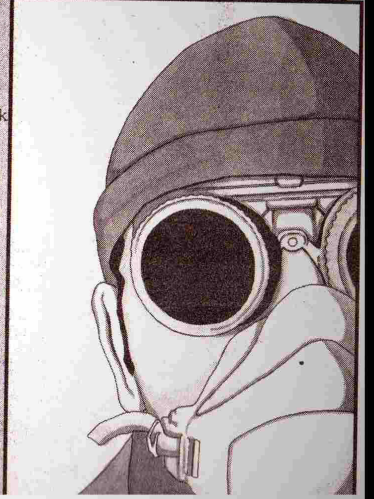
31
gün daha yeni ağırdı...kültüblası sigara izmariti ile dolu...son bastığım izmaritten hala dumanlar çıkıyor...üst kattan sesler gelmeye başladı...kadın koşu bandının üstünde sabah egzersizini yapıyor...adam sifonu çekti ve tv'yi açtı...çocuklar uyandı...kadın duşa girdi...bir sigara yaktım...bulutlar hareketlenmeye başladı...

32
gökgürültüsü geldi...perdeyi açtım...hava kararmıştı...sokak lambasının titrek ışığı girdi odaya...yağmur damlaları vurmaya başladı cama...aşağıya baktım...kimse yoktu...köşedeki bakkal dışarıdaki kasaları içeriye taşıdıktan sonra usulca kepenklerini indirdi...gitti...yağmur hızlandı...penceredeki çatlaktan içeriye sızmaya başladı...karşı dairenin ışıkları söndü...radyoyu açtım...bir kadın sevgi üzerine konuşup aşk şiirleri okuyordu...kapattım...yağmurun sesi giderek arttı...sardı heryeri...

33
martılar havada daire çiziyor...alaycı kahkahalarını savurarak...bulutlar hareket ediyor...martılar giderek alçaldılar...bir kedi onları izliyordu...tek tek karşı apartmanın çatısına kondular...bana bakıyordu hepsi...

34
yağmur başladı...kalktım...paltomu giydim...dışarıya çıktım...kimse yoktu...yürüdüm...sokak lambasının altında durdum...önmüden siyah bir köpek geçti...sonra bir araba geldi...önmüde durdu...camı açıldı...- iyi geceler...- iyi geceler...- iyi geceler...gitti...yağmur iyice hızlandı...arkadaki saçanın altına girdim...siyah köpek tekrar geldi...saçanın altına girdi...uzandı...başını ayaklarının üzerine koydu...gözlerini kapadı...

35
karşı apartmandan gürültüler geldi...üçüncü kattaki adam camı açıp küfretti ve elindeki bira şişesini aşağıya fırlattı...şişe gürültüyle patladı...bir arabanın alarmı çaldı...diğer pencerelerden meraklı başlar uzandı...adam tekrar küfretti...sigaramı söndürdüm...arka odaya gittim...

5. sayının kapağında Yüksel'in fırçasından kendi boğazını bıçakla kesen bir figür görürüz. Yine aynı kapağın yanında Erkin Koray'dan, Pink Floyd'dan, Amin Maalouf'dan, Montesquieu'dan, Orhan Veli'den, Aristoteles'den, MFÖ'den ve hatta "Dans et..Dans Et.." nidalarıyla Red Kit'ten bile alıntılar yapılmıştır. Sayfanın en altındaki boğazını kesen figürün altına ise Boris Vian'ın kitabı "Mezarlarınıza Tüküreceğim"i ekleyerek "düzene tepkisini yazılı ve çizili olarak belirtmekten kaçınmaz Yüksel..

Bir mizah dergisi değildir kesinlikle. Güçlü bir yer altı fanzini havası vardır

Dergi kadrosunun çoğunu dönemin mizah dergilerinde çalışan yazar-çizerler oluşturur. Dönemin klasik mizah dergileri gibi A3 boyutundadır dergi. Dönemin sarı sayfalı mizah dergilerinden farklı olarak siyah-beyaz ve gri tonlar dergiye hakimdir. Bir mizah dergisi değildir kesinlikle. Çizgi roman, öykü, makale ağırlıklı içeriği ve politik söylemleriyle güçlü bir yer altı fanzini havası vardır. Özellikle

'IN 45' LİK DÜNYASI

30

PLAKÇILIK

APUR / CAN PLAK "YUH OLSUN" / TAÇ PLAK

DEVİLEN PLAKÇILIK

H PLAK

DEKUN PLAKÇILIK ENAYI BULAMANYA BELLİ PLAK YA ÖZKASAP / TÜRKÜOLA

2N PLAKÇILIK

ERAFSON PLAK

DOSSUN PLAKÇILIK

1.

2.

3.

SENİ GİDİ KAHPİ YUNANLI

Türk milleti hep beraber elele Biz harbe gideriz ay güle güle Zamanında sana atmışık zilleye

Atına 'ya bayrak dikicez Oralara tohum ekicez

Seni türk ordusu şahlandı gardaş Egede efeler doğuda dadaş Tüm halkımız birbiriyle gönüldas Atına 'ya bayrak dikicez Oralara tohum ekicez

SATILIK KIRAT

SÖZ MÜZİK APTULLAH PAPUR

CAN PLAK / 15 TL.

BAŞBAKAN SALDIRANA 'YUH OLSUN'

HASAN ERDOĞAN

TAÇ PLAK / 15 TL.

PLAKÇILIK

ILAMANYA

PLAK

PLAKÇILIK

TÜRKÜOLA

PLAK

SENİ GİDİ KAHPİ YUNANLI

Türk milleti hep beraber elele Biz harbe gideriz ay güle güle Zamanında sana atmışık zilleye Türk milleti hep şanlı Seni gidİ kaHPİ Yunanlı Atına 'ya bayrak dikicez Oralara tohum ekicez Şanlı türk ordusu şahlandı gardaş Egede efeler doğuda dadaş Tüm halkımız birbiriyle gönüldas

SATILIK KIRAT

SÖZ MÜZİK APTULLAH PAPUR

CAN PLAK / 15 TL.

BAŞBAKAN SALDIRANA 'YUH OLSUN'

HASAN ERDOĞAN

TAÇ PLAK / 15 TL.

PLAKÇILIK

ILAMANYA

PLAK

PLAKÇILIK

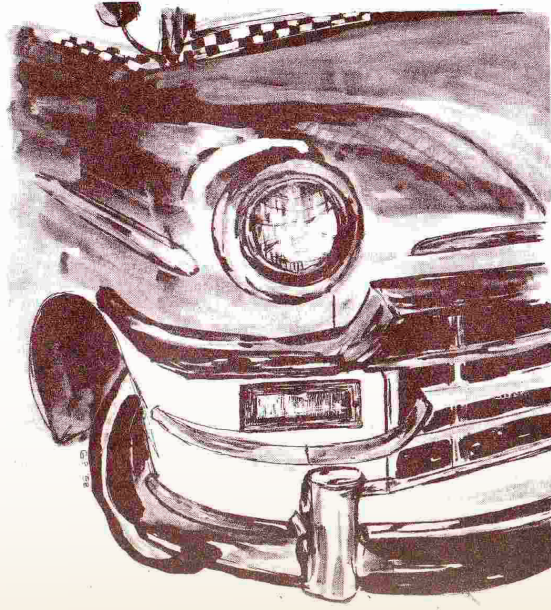
TÜRKÜOLA

PLAK

GELECEK YÜZYILA RUH TAŞIMA MİLİTANLARI İÇİN DİNOZORCA NOTLAR: PLAK SEVENLER KULÜBÜ

Geçen ay ki 'Aksak Kurbağa'da En çok sevdiğim sayfa 'Bitap'ın 45'lik dünyası' olmuştu. Şimdilerde yeni kuşak için, "45'lik" teriminin bir bilinmezlik ifade ettiğini tahmin ediyorum. Bundan 5 yıl öncesine kadar varlığının tüm azametiyle sürdüren plak, şimdilerde yerini CD'ye bıraktı. 45'lik ise, 80'lerden sonra alım gücümüzün daha hesaplı zevklere yönelmesi ile yerini kasetlere bırakmıştı. O zamanlarda ülkemizde biten plak teknolojisini, yabancı ülkelere getirtilen uzun çalarlardan biliyorduk.

IMF reğeteli ekonomik darbelerden sonra, alışkanlıklarımızdan da ödünler vermiştik. 1980 tarihli meşhur 24 ocak ekonomik sömürü paketinden sonra, ülkemiz plak üretiminden 45'likler gidecek, sadece uzun çalar (LP)lar kalacaktı. Ardından bunu kesekâğdın yerini naylon torbaların alması gibi, kaset denilen

larda oluşan zevk birikimleri, Judas'larla devam edip, 80' lere gelmişti. Bu yıllarda da piyasada korku filmleri de şeytan'lı, kara büyüü bir vaziyette ortalığı sarıştı. Rosemary'nin bebeği, Omen, 13. Gün v.d... Oralarda görülen sahnelerden midir nedir, bilemem bir geşik çıkmıştı. Judas Priest' in albümlerini tersten çalınca şeytan sesi çıkıyor diye... Bu

IMF reğeteli ekonomik darbelerden sonra, alışkanlıklarımızdan da ödünler vermiştik. 1980 tarihli meşhur 24 ocak ekonomik sömürü paketinden sonra, ülkemiz plak üretiminden 45'likler gidecek, sadece uzun çalar (LP)lar kalacaktı. Ardından bunu kesekâğdın yerini naylon torbaların alması gibi, kaset denilen bandların üretimi devreye girecekti.

'lıkır lıkır' bir ses çıkarsa tam kalitedir, kalite kontrolü yaparken bazı tehlikeler de söz konusuydu. Kaliteli plak ince ve hafif bükülebilirdi. Orjinal ve iyi plakları neredeyse ikiye katlar vaziyet bile verebiliriniz, 'bana mısın' demezdi. İşte bu denemelerde bir çok plak zayıf olabiliyordu... Ama sonuçta orjinal olmadığını anlarız. En iyi orjinal, İngiliz yapımı plaklardı.

Daha çok çizer yönüyle tanıdığımız Aptülîka'dan 45'lik plaklar üzerine bir yazı

Turgut Yüksel'in kendisinin yazıp çizdiği çizgi roman sayfaları "Yokedici", güçlü sosyo-politik eleştirileri ile öne çıkar. Yine Yüksel, başkalarının çizdiği birçok çizgi romanın da senaryolarını yazmış, derginin bel kemiği olmuştur.

Yüksel'in "Kent Sayıklamaları" isimli yazı dizisi ise "Yokedici" nin tersine apolitik, rutin yaşamın ince detaylarını

ayrıntılı bir şekilde, yazarın kendisinde yarattığı fiziksel, zihinsel ve duygusal izlenimleriyle, ilk elden, olduğu gibi anlattığı hayli ilginç bir monologlar serisidir.

Dergi kadrosununun renkli ismi Bitap ise sahafındaki hazinelerini okuyucuyla paylaşır. Bir ay kitaplar, sonraki ay kült film afişleri, sonrakinde kırkbeşlik plaklar ve geçmişimize dair nostaljik hay-

KANIK' SADIĞIM BİRİ

KAPIMIZA DAYANAN KAMYON

Zaman makinasının icadından sonra, bana, " Hangi yıla gitmek istersin? " diye soran olursa, hiç düşünmeden vereceğim yanıt; "21. Ağustos 1942" olacaktır. Neden mi?

21.8.1942
Cumhuriyet Hanı'nda;
Ne güzel bir geceydi!
Sabaha kadar yağmur yağdı.
Güneş doğdu, ufuk kana boyandı;
Çorbam geldi, sıcak sıcak;
Kamyon geldi, kapımıza dayandı,
s

Orhan Veli ile birlikte KEŞAN adlı şiirinde bahsettiği geceyi yaşayabilmek ve kamyon kapımıza dayana kadar, O'nunla birlikte konuşabilmek için.

İlk önce, can dostu Oktay Rifat'ın YOLCU adlı şiirini okuyacaktır Orhan Veli;

Hiç aklına gelmedi mi
Sabah sabah gideceğim
Önce kamyon, sonra tren
Susurluk yolundan
Ve bakışım akşam vakti ağlamaklı
İki yandan akan ağaçlara

Ardından da ekleyecektir: " Yıllar sonra Susurluk' ta bir kamyon

Daha kamyonlar dolusu
Kum elenir
İnşaat önlerinde
Ayıkların gibi
Bir cinayetin izleri

" Cinayetin izlerinin silinmesi kolaydır ama, üç harf üç ay hapse neden olabilir. Can Yücel'in ONİKİ şiiri bunu sana öğretir."

Yılmaz'ın seyrinden kapıp getirdiler Siyasi Koğuşa Garip Güzel'i
Hayvanına <deh> diyeceğine, yanlışlıkla hükümete <...> demiş...
Aksak ayağına emsal, sekerek anlattıklarından anladığım kadarı;
Halde arabacılara hasım giden kamyoncular Garip'in başını yemiş;
Hemi kamyoncuların komisyoncusu aleyhindeki en birinci şahit

Bu sıra sokaktaki gürültüler artar. Orhan Veli ile birlikte pencereye koşarız. Adamın birisi çiğlik çiğliğe bağırırmaktadır.

" Kim bu? "

" Tanımıyor musun? O Kaptan. Ursula K. Leguin'in MÜLKÜSÜZLER romanındaki Kaptan. "

Bu sırada " Kaptan birşey diyemedi uzaklaştı. Kızınca admalarına ve kalabalığa daha sert davranıyordu. <yolu açın!> dedi. Duvara yaklaşırken. <kamyonlar geliyor, kaza çıkmasın!>

" Bir kamyon hiç kaza yapmak ister mi sence?"

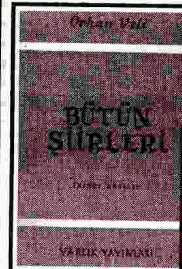
" Kamyonlarda istemez, başkaları da. Ama, ne yaparsın ki vardır böyle tehlikeler. Bu yüzden Langston Hughes YAVRUM şiirini uyarı olarak yazmıştır. Yazmıştır da mersedesiyle Bucak Bucak kaçanlar şiir okumaz ki..."

Albert!
Hey Albert!
O volda duramaz ölüm

ŞİTAP

ORHAN VELİ SERGİSİ

9 Kasım 1998 tarihinde saat 13:00'de,
"önemli konukların" katılımıyla
"kokteylini" yapacağımız
Orhan Veli sergisi, 14 Kasım akşamına
kadar gezilebilir.

- Bütün Şiirleri;
Varlık Yayınları, 1951

- Yenisi;
Orhan Veli'nin üçüncü
şiir kitabı.

YENİSİ

”Dinozor” gibi zamanın fanzin tadındaki dergilerinin de reklamlarına yer verilir.

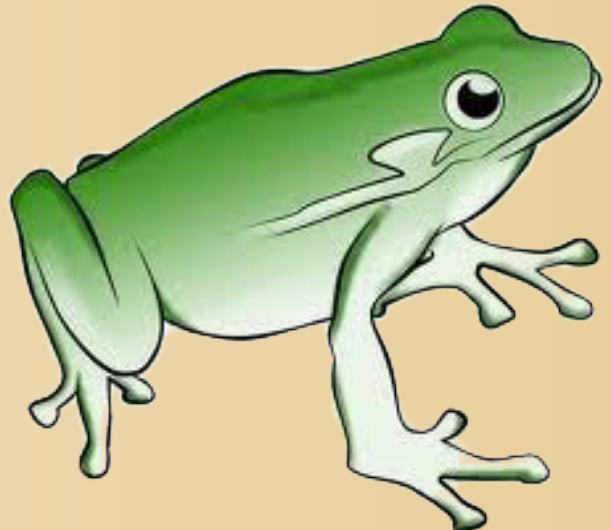
Aptülrika'nın o dönem Hıbrır'da başlatıp H.B.R Maymun dergilerinde kesintisiz beş buçuk yıl devam ettirdiği AC-DC, MOTORHEAD, BLACK SABBATH heavy metal grupları Türkiye'de konser versin kampanyaları Aksak Kurbağa'da da yer bulur. Derginin dördüncü sayısında verilen beş “Çiğ Börek Kuponu” gibi sürprizleri de vardır. Dergi içerisinde reklamları verilmeye başlanan “Ölü Sinek” ve “Kadırga” gibi çizgi roman dergileri ise asla basılı olarak çıkamamış, proje aşamasında kalmış yayınlardır..

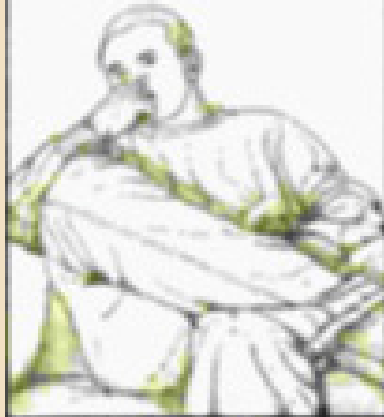
Aksak Kurbağa'nın zıplayışı 4M yayınlarının periyodik tüm yayınlarını Ağustos 1999 İzmit depremi sonrasında sonlandırmasıyla 12. Sayıda son bulur.

Türk dergi tarihimizin bu nadide dergisi kısa ama dolu dolu yaşar ve kayıp bir hazine olarak dergicilik tarihimizin gömülü hazineleri arasındaki yerini alır...

ENGİN GÜL

NE YAPMALIYIM ÇİDİ...
BİR KİTAPIM BİR PRAD-
KAP MI OKUMALYIM YORSA
BİR ÇİDİ Mİ?

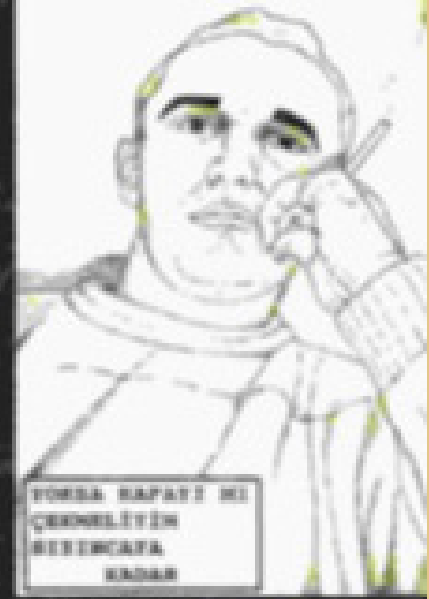
TAKA TV.'E Nİ AÇULIYIM
ANA EN İYİSİ MİRİSİ
AÇAR GAYRA

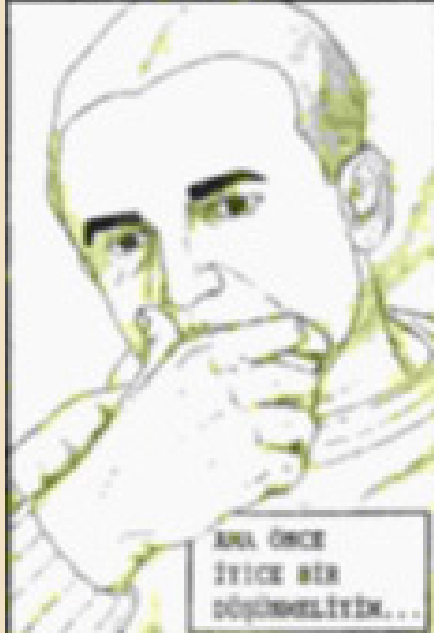
BELKİDE
GÜZEL BİR
YERİ İYİ
BİLEİN
YERİN
BİRİNE

YORSA KAPATI MI
ÇEKİLMİYİM
BİRİNEKAYA
KADAR

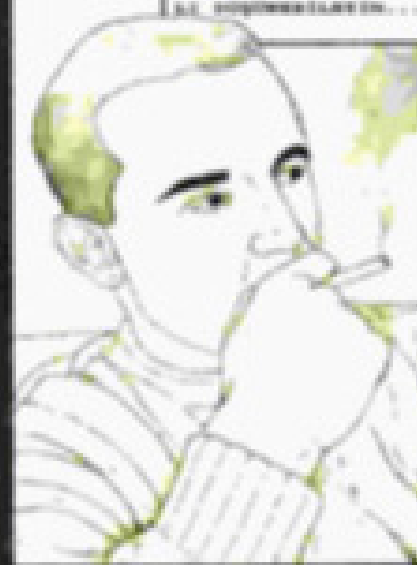
ANA ÖNCE
İÇİCE BİR
DÜŞÜNÜYDÜM...

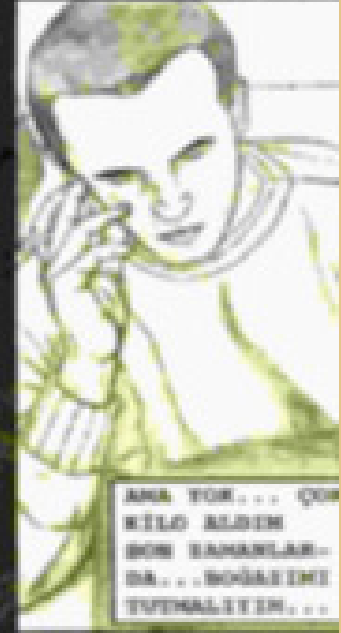
KAYNAK DİHAETİ
BİRİNEKAYA
DÜŞÜNÜYDÜM

KAYNAK DİHAETİ...
BİRİNEKAYA DÜŞÜNÜYDÜM...
BİRİNEKAYA DÜŞÜNÜYDÜM...

ANA YOR... ÇİDİ
KİLO BİLEİN
BİRİNEKAYA
DÜŞÜNÜYDÜM...
BİRİNEKAYA
DÜŞÜNÜYDÜM...

OFF TAŞAN MI
KADAR BOĞ

ANA BELKİDE
DOLUDUR...

YEMİSİLİK YAPKAN
LAKİM... BU ÇOK
SİKİCİ...

EN İYİSİ
BAY WOLF'U
ÇAĞIRAR GAYRA...

LONE WOLF AND CUB

(YALNIZ KURT VE YAVRUSU)

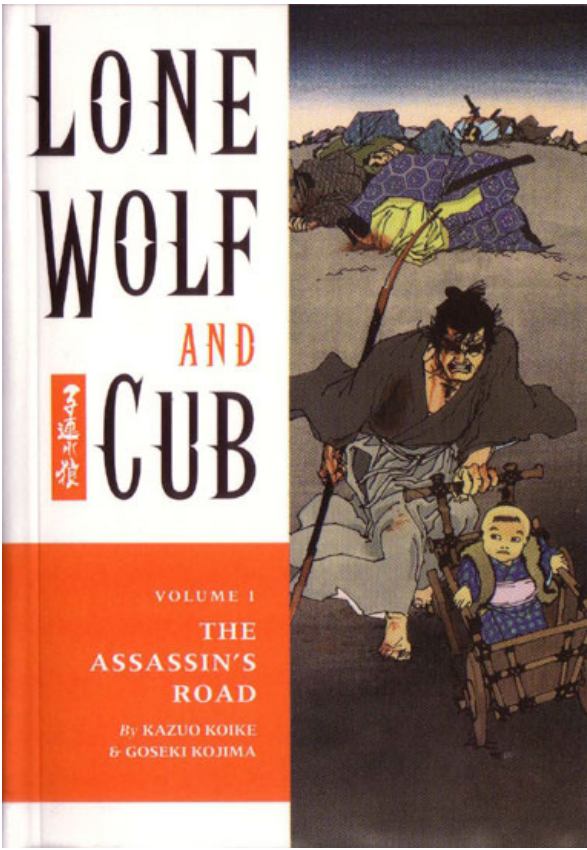
Onu nasıl fark ettiğimi çok iyi hatırlıyorum: Plan B yayınlarınının 2008’de çıkardığı "Japon Çizgi Romanının Tarihi" alt başlıklı Manga isimli kitabın 104. sayfasında. Bu sayfada tam boy bir siyah beyaz çizim var. Tablo güzelliğindeki bu çizimde dövüşen iki adamı görüyoruz. Birinin sırtı bize dönük ve anlaşılabilir kahramanımız o. Kılıcını havaya kaldırmış, dimdik tutuyor. Karşısındaki

hain bakışlı adamın elinde ilginç, mızrağa benzer bir silah var. Bunu tehditkar bir biçimde kahramanımıza uzatmış durumda. Onlar dışında çizimi muhteşem kılan asıl şey fondaki aleve, ya da rüzgarda sallanan otlara benzetilebilecek lekeler. Bir de Japonca bir şeyler yazıyor. Bir ihtimal manganın adı yazıyordur ya da belki çizerin adı . Bilmiyorum. Zaten bilmeme gerek de yok. Çünkü sadece bu tablo ve karşı sayfasındaki birkaç satır neyle karşı karşıya olduğumu anlamama yetiyor. Koskoca kitapta ilk ve en çok dikkatimi çeken bu manga kesinlikle bir destan...

Bir destan; çünkü 8700 sayfadan daha uzun. Bir destan; çünkü tam 28 ciltlik bir eserden bahsediyoruz..Burnundan kıl aldırılmayan Amerikan çizgi roman dünyasına girebilmiş, başka çizgi romanlara, filmlere esin kaynağı olmuş çok kuvvetli bir eserden

bahsediyoruz. Tom Hanks'in başrolünde olduğu Azap Yolu (Road the Perdition)'nu hatırlıyor musunuz ya da Viggo Mortensen'in tüm film boyunca bir market arabasının içinde oğlunu taşıdığı The Road (Yol) filmini. Altlarını biraz kazıdığınızda aynı destanı göreceksiniz. Yalnız Kurt ve Yavrusu'nu.

Adı yıllardır ülkemiz çizgi roman severleri arasında da bir efsane gibi dolaşıp duran bu manga, ülkesinde 1970- 1976 yılları arasında yayınlanmış. Yazarı **Kazuo Koike**, çizeri ve ortak yazarı ise **Goseki Kojima**.

Kısaca konusundan da bahsedelim: Itto Ogami isimli eski kraliyet celladı, yeni suikastçi (ronin), kimliği belirsiz kişilerce ailesi katledilince bazen sırtına bağladığı, bazen tahta arabasını ittiği 3 yaşındaki oğlu Diagaro'yla yollara düşer.. Bir yandan kendisinden istenen suikastleri gerçekleştirir bir yandan da asıl amacı olan intikamının peşinde koşar.

Bu yolculuk boyunca yalnız kurt'un sertliği, yavrusunun masumiyetiyle dengelenir. Fonda samuraylar, shogunlar çağının Japonya'sı vardır. Tüm çıplaklığıyla hem de. Tarlada çalışan fakir köylüyü de, şehirdeki tüccarı da, toprak sahiplerini de en doğal halleriyle görüyoruz. Açlıklarıyla, küçük hesaplarıyla, hırslarıyla, şehvetleriyle, umutları ve umutsuzluklarıyla... Tüm bunları yazar ve çizer kendilerini kısıtlamadan sayfalar dolusu anlatıyor, anlatıyor. Bu mangayı efsane yapan şeyde işte tam burada ortaya çıkıyor. İster uzun bir sohbeti anlatsınlar, ister rüzgarda dolaşan bir yaprağı ya da ölümcül bir dövüşü, tek bir an bile okuru sıkırmıyor, merak ve heyecan duygusunu hiç kaçırmıyorlar...

Tam 9 kez Tv ve sinema filmlerine uyarlanan manganın 2 de TV dizisi yayınlanmıştır.Ünlü yönetmen Darren Aronofsky'nin de bir filmle bu eşsiz karakteri tekrardan beyaz perdeye taşıyacağı söyleniyordu ama henüz bir gelişme yok.

Serinin İngilizce edisyonu Dark Horse Comics tarafından yayınlanmıştır.

Uzun zamandır bu manganın ülkemizde de yayınlanacağına dair bir söylenti ortalıkta dolaşiyor. Henüz net bir gelişme yok. Belki bu kadar uzun olması korkutuyor yayıncıların gözünü, belki yeterince satış yapacağına güvenilmiyor, belki telif sorunu, belki bir başka sorun. Bilmiyorum. Kesin bildiğim tek şey şu: ben ülkemde Lone Wolf and Cub yayınlandığı gün tabanlarım arkamı döve döve kitapçıya koşacağım. Yalnız koşmayacağıma da eminim...

NOT: Bu yazının hazırlanmasında "Altın Madalyon" çizgi roman forum sitesinde gerçekleştirilen "Lone Wolf And Cub" tartışmasında yayınlanan yazılardan yararlanılmıştır. Başta sayın Emre Özdamarlar olmak üzere tüm katılımcılara teşekkürü bir borç bilirim...

BİR YUDUM ŞARAP

1890'lı yıllardı.Londra'da yeni bir şarap üreticisi ortaya çıktı. Adı Arthur Christopht idi. Christoph fizik olarak çok zayıftı. Aşırı derece de zayıf. Fazla konuşmazdı. İşleri ilk başlarda çok iyi gidiyordu. Yıllarca iyi bir şekilde devam etti. Zengin oldu. İngiltere'nin en ünlü isimlerinden birisi olmuştu. Kısa zamanda onu ve şaraplarını tanımayan kalmamıştı. Gösterişli bir hayat yaşıyordu. Lüks bir şato, emrinde çalışan onlarca insan, gösterişli balolar...

Ama işler her zaman bu kadar iyi gitmedi. İngiltere de şarap üreticileri çoğaldıkça Christoph'un işleri kötü gitmeye başladı. O gösterişli lüks hayatı yavaş yavaş bitmeye başladı ve Christoph dibe vurdu. Yapılan şarapları satılmıyor, çalışanlarına paralarını veremiyor, eski dostları yüzüne bile bakmıyordu.

Tekrar o eski günlerine geri dönmek istiyordu ve bunun için ne gerekirse yapabilirdi. Ama yapabileceği hiç birşey yoktu. Yaptığı herşey ürettiği her şarap elinde kalıyordu. Şarabın içine koyulabilecek herşeyi hatta daha fazlasını koydu. Yılanlar, hamam böcekler, bitkiler, çiçekler... Ama olmadı ne yaptıysa işe yaramıyordu, kimse beğenmiyordu bu şarapları. Tüm parası bitmişti üstelik tonlarca borcu olmuştu. Unutmak için devamlı içmeye başladı. İçti içti ve içti. Artık hiç ayık gezmiyordu. Ne ayık geziyor nede uyku uyuyabiliyordu.

Çalışan hiç kimsesi kalmamıştı artık. Şatosunda karısı Barbara'yla başbaşa kalmıştı. Karısının durmasının tek nedeni şikayet edip söylenmekti sanki. Her an her dakika kocasını gördüğü her yerde şikayet ediyordu. Christoph bundan bıkmıştı ama duymamazlıktan geliyordu çoğu zaman. Barbara hafifi balık etliydi

ancak asla güzel olamayacak kadar çirkindi. Christoph'un bu kadınla neden evlendiğini hiç kimse anlayamamış bir anlam getirememiştir.

Yine bir gün masasına oturmuş şarabını içiyordu. Karısı yine Christoph'u masa başında içerken görünce söylenmeye başladı. Sandalyenin başında bir ileri bir geri yürüyerek söyleniyordu Barbara. Christoph bu duruma daha fazla dayanamadı ve elinde ki gümüş şarap kadehini var gücüyle karısı Barbara'nın kafasına vurdu. Çarpmanın şiddetiyle yere yığılan Barbara'nın kafasından kanlar akıyordu. Gözlerini açıp kapıyordu ama hareket edemiyordu. Hareketsiz bir şekilde yerde yatıyordu kadın. Kısa sürede kan gölüne dönmüştü ortalık.

Christoph bunu hiç umursamadı ve sandalyesine geri oturdu. Kadehine tekrar şarap koydu. Kadehinden ilk yudumu almıştı ki yerdeki karısına gözü takıldı. Anlık bir pişmanlık yaşadı. O kadar kısaydı ki bu pişmanlığı gözlerini açıp kapayınca kadar geçti. Kadehinden bir yudum daha aldı. Bir an duraksadı. Bir kadehinin içindeki şaraba birde yerde yatan kanlar içindeki karısına baktı. "Renkleri aynı" diye geçirdi içinden "Peki ya tatları da aynıysa."

Dizlerinin üzerine çöktü Christoph. Kan birikintisine doğru kafasını yaklaştırdı. Yaklaştırdı. Yaklaştırdı. Diliyle kanın tadına baktı. Sıcak ve tuzluydu. "Tek başına işe yaramazsın" dedi. "Ama ya şarapla karıştırılırsan. O zaman nasıl olursun." Bir kaşık aldı. Yerdeki kanı kaşık yardımıyla yarısına kadar şarap dolu olan kadehe doldurdu. Yavaşça dudaklarına doğru götürdü, bir yudum aldı. Biraz bekledi. Yüzünde bir tebessüm belirdi. Sonra tüm kadehi bir dikişte bitirdi. Aradığı o tadı bulmuştu sonunda. Hayattayken hiç bir işe yaramayan karısının cesedi ona yardımcı olmuştu.

Bu tat onu kendisinden almıştı. İlk defa bu kadar güzel birşey içiyordu. Üretmek veya eski günlerine dönmek umurunda değildi artık. Bu tadın bağımlısı olmuştu adeta. Kadehine tekrar kan doldurdu ve bir kadeh daha içti. Bu sırada halen ölmemiş olan karısı dehşetle Christoph'a bakıyordu. Bunların yapan

gerçekten onun kocası mıydı? Christoph kadehini boşalttı ve durdu. Yerdeki kan azalmıştı. Karısına döndü. "Benim sevgili karıcığım o damarlarında kim bilir daha ne kadar kan vardır? Lütfen onları senden almama izin ver. Bu sayede ideal kilona ulaşabilirsin." Barbara dehşet içindeydi kaçmaya çalışıyordu ama hareket edemiyordu. Konuşamıyordu bile. çıkartabildiği tek ses "ııııığğ" oldu. Ama bu ses onu Christoph'un elinden kurtarmaya yetmedi. Christoph önce karısının bileklerini kesti. Bileğindeki tüm kanı bir kovaya doldurdu. "Bu yeterli değil." dedi ve elindeki bıçakla Barbara'nın boğazını kesti. Barbara'nın boğazından kanlar akıyordu ve Christoph onu saçlarından tutmuş tüm kanının kovaya boşalması için yardım ediyordu.

Tüm kanı kovaya doldurduktan sonra Barbara'nın parçalanmış cesedinin killere taşdı. Kovadaki kanları dikkatlice şarap şişelerine doldurdu. Şişelerin yarısı kan yarısı da şaraptı. Bu şekilde altı şişe şarap yaptı. Bu altı şişeye de karısının adını verdi: "BARBARA"...

Bir uyuşturucu gibi bağımlı olmuştu bu kanlı şaraba. Devamlı içmek istiyordu ve devamlı içiyordu da.

Uyuduğu zamanlar hariç. Karısının ölümünün ardından iki gün geçmişti ve altı şişe şaraptan sadece bir şişe kalmıştı. Bu içtiği kanlı şarap onu sarhoş etmiyordu ama o kendisini daha güçlü hissediyordu." Barbara" şarapları bitmek üzereydi. Gereken kanı nereden bulacaktı? Christoph son şişeyi daha dikkatli içmeye karar verdi..

Vakit öğleni epey geçmişti ki Christoph'un kapısı çaldı. Christoph elinde şarap kadehiyle kapıyı açmaya gitti. Kapıdaki kadın onu bu halde görünce bir an korktu. Saçı sakalı birbirine karışmış ve üstü başı kir içindeydi Christoph'un. Gelen Barbara'nın kardeşi Bella idi. -Bella kardeşinin tam aksine oldukça fit bir vücuda sahipti ,oldukça güzeldi de.- İki de şaşkınlıklarını üzerlerinden attıktan sonra sessizliği bozan Bella oldu.

-Selam Arthur. Ben Barbara'yı merak etmiştim. Üç gün oldu ve ondan hiç haber alamadım. Oysa hergün gelirdi hiç bir günü boş geçirmezdi

Christoph bir an için paniğe kapılır gibi oldu. Ama ihtiyacı olan kapının

önünde duruyordu bu fırsatı kaçıramazdı.

-İçeri geçsene Bella kapının önünde daha ne kadar dikileceksin. Barbara iki gündür çok hasta evden dışarı çıkacak hali yok. Üst katta istersen görebilirsin.

-Sağol Arthur çok nazıksın.

Christoph'un suratında sinsi bir tebessüm vardı. Bella bunu fark ettiğin de bir an ürperdi. Ama içeri girmişti ve artık çok geçti. Pis bir koku vardı içerdi. Bella bunu hemen fark etti:

-Bu koku da ne böyle. Sanki şey gibi...

Christoph kadehi Bella'nın kafasına indirdi. Yere düşen Bella'ya bakıp:

-Evet tıpkı ceset gibi kokuyor..

* * *

Bella yavaş yavaş kendine geliyordu. Kafasının arkasında bir ağrı hissetti. Şiddetli bir ağrıydı. Elini başının arkasındaki ağrının merkezine doğru götürecekti ama elleri ile ayaklarının bağlı olduğunu gördü. Çarpaz bir şekilde bağlanmıştı. İpleri çektikçe kurtulmaya çalıştı. Ama bu hiç bir işe yaramadı. Etrafına bakındı kiler gibi bir yerdedi. Sağ tarafında bir masa vardı ve üzerinde bıçaklar, testereler vardı. Yerde kardeşinin parçalanmış cesedini gördü. Korkusundan bir çığlık attı.

Christoph çığlığı duydu ve aşağıya kilere indi:

-Boşuna bağırma Bellacık, sesini duyabilecek kimse yok.

-Hayvan herif kardeşime ne yaptın?

-Söylesem de beni anlayacağını sanmıyorum ama yine de şansımı denemek

istiyorum. Bildiğin üzere kardeşin çenesi düşük, çirkef, devamlı şikayet eden bir sürtüktü. Bende bir erkeğim Bella, benim de sınırlarım var. Herkesle yatıp şikayet eden bir sürtüğe daha ne kadar dayanabilirdim ki. Ama hakkını yememeliyim bana çok yardımcı oldu. Senin sevgili kardeşin bana yepyeni bir şarap için iyi bir fikir verdi. Bütün kanını benim şaraplarım için feda etti. Bende bu iyiliğin altında kalamazdım ve onun kanıyla ürettiğim bu şaraplara onun ismini verdim.

Bella'ya şarap şişesini gösterdi:

-Sanırım sen de tadına bakmak istersin. Bu şu ana kadar içtiğin en iyi şarap seni temin ederim. Aslında teknik olarak sen kız kardeşini bende karımı içmiş olacağız ama olsun bu tada değer.

Şarap şişesiyle Bella'nın üzerine doğru yürüdü. Bella şarabı içmemek için direniyordu ama Christoph duracak gibi görünmüyordu.

-Bak Bella ya bu şarabı içersin yada senin bütün damarlarını teker teker söker ,tüm kanını boşaltırım.

Bella ağlamaya başladı. Titreyen sesiyle "tamam" dedi.

-Senin kardeşinden daha akıllı olduğunu biliyordum.

Şarap şişesini Bella'nın ağzına götürdü. Bella şaraptan bir yudum aldı.

-Evet söyle şimdi bu şu ana kadar içtiğin en lezzetli şarap değil mi?

Bella sadece kafasını sallayabildi. Kardeşinin cesedine bakıp ağlıyordu hala. Christoph bıçakların olduğu masaya yöneldi.

-Bakalım burda senin için neler var Bellacık.

-Beni öldürecek misin yani? Söz vermiştin.

-Sözümü tutacağım tabiki de. Sen beni sözünden cayan biri mi sandın?

-O zaman niçin o aletleri kurcalıyorsun.

-Bir şekilde kanını almam lazım. Çıplak elle mi yapmamı isterdin?

-Beni bırakacağını söylemiştin.

-Hayır sadece "tüm damarlarını tek tek sökerim içmezsen" dedim. Bırakacağımı söylemedim. Ama sözümde duracağım tüm damarlarını sökmek yok. Söz veriyorum. Sadece bileklerini ve boğazını keseceğim. Ama çok şanslı olduğunu söylemem lazım senin kanınla yaptığım tüm şaraplara senin adını vericem.

Bella yeniden çırpınmaya başladı. Sanki çırpındıkça ipler daha fazla sıkıyordu.

-Boşuna çırpınma Bella. Bunun sana bir faydası yok.

Şarap şişesinden bir yudum aldı ve masanın üzerine bıraktı Christoph.

-Evet Bella şimdi sağ elini serbest bırakacağım. Çünkü kanının ipe bulaşmasını istemem. Onun her damlası bana lazım.

-Lütfen bunu yapma ne istersen yaparım hiç kimseye de buradaki olanlardan bahsetmem.

-Bana verebileceğin ne var ki Bella. Seninle sevişmek gibi bir derdim yok. Ayrıca burda olanları herhangi birine söylemen umurumda bile değil. Ben sadece senin KANINI İSTİYORUM!..

Christoph Bella'nın sağ elini çözdü. Eline bir bıçak aldı. Tam Bella'nın

bileğini kesecekken Bella'nın çırpınmasıyla bıçağı elinden düşürdü. Bella'ya bir tokat attı.

-Sana debelenme demiştim sürtük.

Yere düşen bıçağı almak için eğildi. O esnada Bella'nın kolu serbest kaldı. Serbest kalan koluyla masadaki şarap şişesini aldı ve Christoph'un kafasına sertçe vurdu. Christoph ne olduğunu bile anlamadan yere yığılıp kaldı. Masadan bir bıçak alan Bella iplerini kesti.

İplerden kurtulduktan sonra şatodan çıkmadı ve elindeki bıçağı da bırakmadı. Yerde yatan Christoph'a baktı. Çılgın atarak defalarca elindeki bıçağı Christoph'a rastgele sapladı. Her tarafı kan içinde kalan Bella koşarak şatodan uzaklaştı..

* * *

Olayın üzerinden aylar geçtikten sonra Barbara'nın cesedi bulundu şatoda. Ama Arthur Christoph'un cesedi asla bulunamadı. Bella da o günden sonra kayıplara karıştı. Londra'da sonraki yıllarda onlarca kadın cesedi tüm kanları boşaltılmış olarak bulundu. Ta ki.. Neyse, bu da başka bir öykü..

UĞUR ASLAN(Affedilmeyen)

TİM, BILL KİD, JİKOP YA DA GRİNGO..

Demirbaş Yayıncılık Tim'i yeniden yayınlacağını duyurunca dünyalar benim oldu.Çocukluğumda severek okuduğum bu çizgi romana yeniden kavuşmak beni inanılmaz mutlu etti.

ÖYKÜ,ANA KARAKTERLER,YAYIN SERÜVENİ VE MEKANLAR..

Tim'in öyküsü amcası **Slim Carter**'in bir kasabaya ,yeğeni Tim ile gelmesi ile başlar.Emekli bir rancer olan Slim bir çiftlik kurarak,hayvan yetiştirmeye karar vermiştir.Yanında babası ölmüş, 12-14 yaşlarında Tim ve sadık dostu kızılderili **Kopa** vardır.Kopa ile amcası Tim'i çok iyi yetiştirmişlerdir. Tim iyi bir binici, iz sürücü ve kızılderili lehçelerine hakim bir çocuktur.Artık silah taşımayan amcası Tim'e silah kullanmayı öğretmemiştir. Tim'e silah kullanmayı gizlice Kopa öğretir.

Birgün Slim'in eskiden hapse attığı kanun kaçağı **Lucky Bear** adamları ile çıkagelir ve çiftliğe baskın yaparak Slim'i ve Kopa'yı öldürür. Durumun ümitsiz olduğunu gören Slim Tim'i

bodruma saklar. Ateşe verilen çiftlikten Tim'i bölgeden geçen bir kervanın

mensupları kurtarırlar. Çiftliği terkeden Tim kervan ile Summer kalesine gelir.Kale komutanı **Albay Benton** amcasının yakın dostudur. Tim'in orduya giriş teklifi kabul edilir. Tim püsküllü deri gömleğini, eldivenlerini ve askeri pantolonunu giyer. Summer kalesinde ileride can dostu olacak olan Dusty ile tanışır.

Asıl adı Peter Ryan lakabı "**Dusty**" olan asker, Laramie Kalesi'ne mensuptur.Birçok defa sarhoşluktan, disiplinsizlikten, tembellikten hapis yatmış birisidir.Tim'in ona ilk görüşte kanı kaynar.

Tipik westernlerde(Konyakçı-Doktor, Kit Taylor- Frankie Bellevan, Teks- Kit Carson)olduğu gibi artık ayrılmaz bir ikili olmuşlardır. Dusty, pek kafası çalışmayan, sakar, savruk, alkolik bir tiptir. Başına sık sık insanı gülümseten kazalar gelir.

Un Ragazzo nel Far West adıyla 1958 yılında İtalya'da yayına başlayan

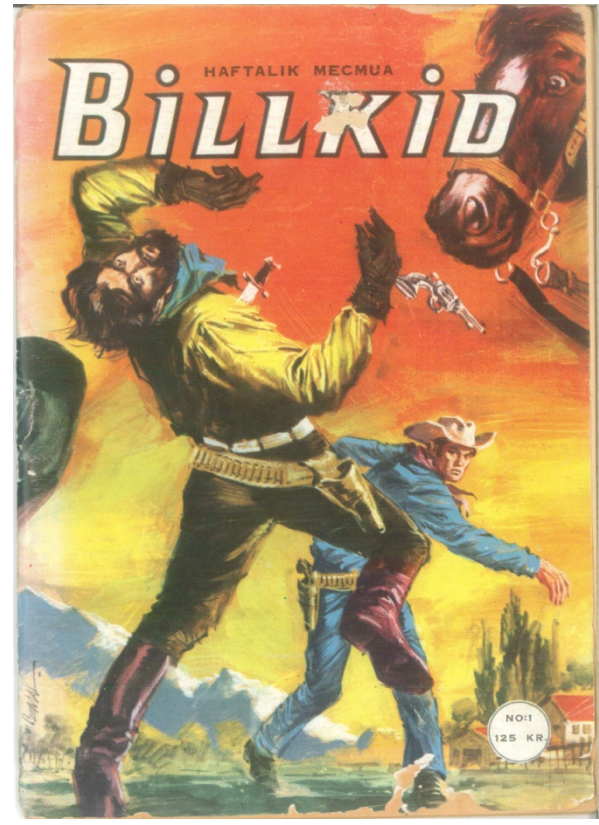
Tim Türkiye'de tam dört farklı isimle yayınlandı:

1960'lı yıllarda Ceylan Yayınları maceralarını küçük cep boy fasiküller olarak **Tim** adıyla yayınladı.Sonra Rodeo isimli yine bir Ceylan Yayını dergide görüldü.2.2.1971-19.5.1971 tarihleri arasında yine Ceylan Yayınları 16 fasikül halinde "**Bill Kid**" adıyla haftalık yayınladı.Her fasikülü 32 sayfadır ve kapaklarda Yücel ve Cemal imzalarını görürüz..10.6.1974 tarihinde Kemal Yörenç tarafından 14 sayı çıkan "**Jikop**" da

bu isimle yayınlanmıştır.1980 tarihinde Bilka Yayıncılık tarafından 14 sayılık **Gringo** ve 1985 yılında yine 14 sayılık **Süper Gringo** adlarıyla yayınlandı.Bu iki seri de aynı maceraları içeriyordu.En son da Ağustos 2005’de Demirbaş Yayıncılık tarafından bir sayı 194 sayfalık albüm yayınlandı.Bu sayıdaki macera da Bilka Yayıncılık tarafından daha önce yayınlanmıştır.

Tim’in maceralarının geçtiği yerler Teks’in maceralarının geçtiği coğrafya ile hemen hemen benzerdir:Texas,Arizona,Nevada,NewMexico,Meksika’nın kimi bölgeleri vs..

Çeşitli kızıl derili kabileleri,Meksikalı’lar,silah kaçakçıları,altın arayıcıları,haydut çeteleri,unutulmuş uygarlıklara mensup insanlarla bol bol haşır neşir olur maceralarında.Öyküleri Teks öyküleri gibi karmaşık kurguya sahip değildir. Çok uzun soluklu maceraları yok denecek kadar azdır. Görev verilşi de Teks’in görev alışına benzer.Bir kale komutanı Tim’i çağırır ve görevini kendisine tebliğ eder.

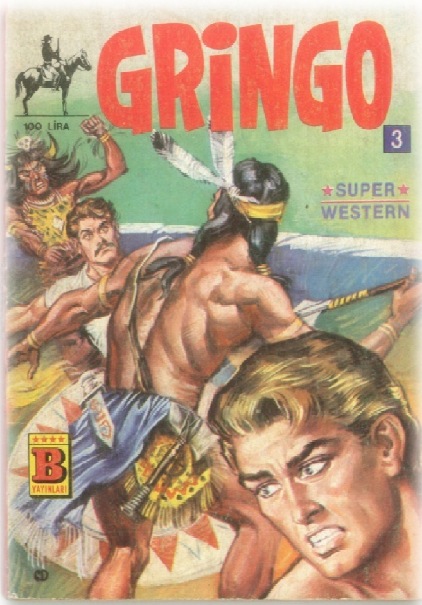
Tim,Teks gibi hemen silaha asılan ve kolaylıkla ateş eden bir karakter değildir.Başka çaresi kalmadıkça kimseyi öldürmez.Düşmanın silahlarına ateş ederek düşürür,yumruklarıyla etkisiz hale getirir vs.Sorunları fikir yürüterek,ikna ederek,sezgileri ve deneyimleri ile çözmeye çalışır.

İlk maceralarında Komançiler,Arapaholar,Karaayaklar, ve Apaçilerle oldukça fazla karşı karşıya gelir. Seride kadın karakterlere hemen hemen hiç yer verilmez.

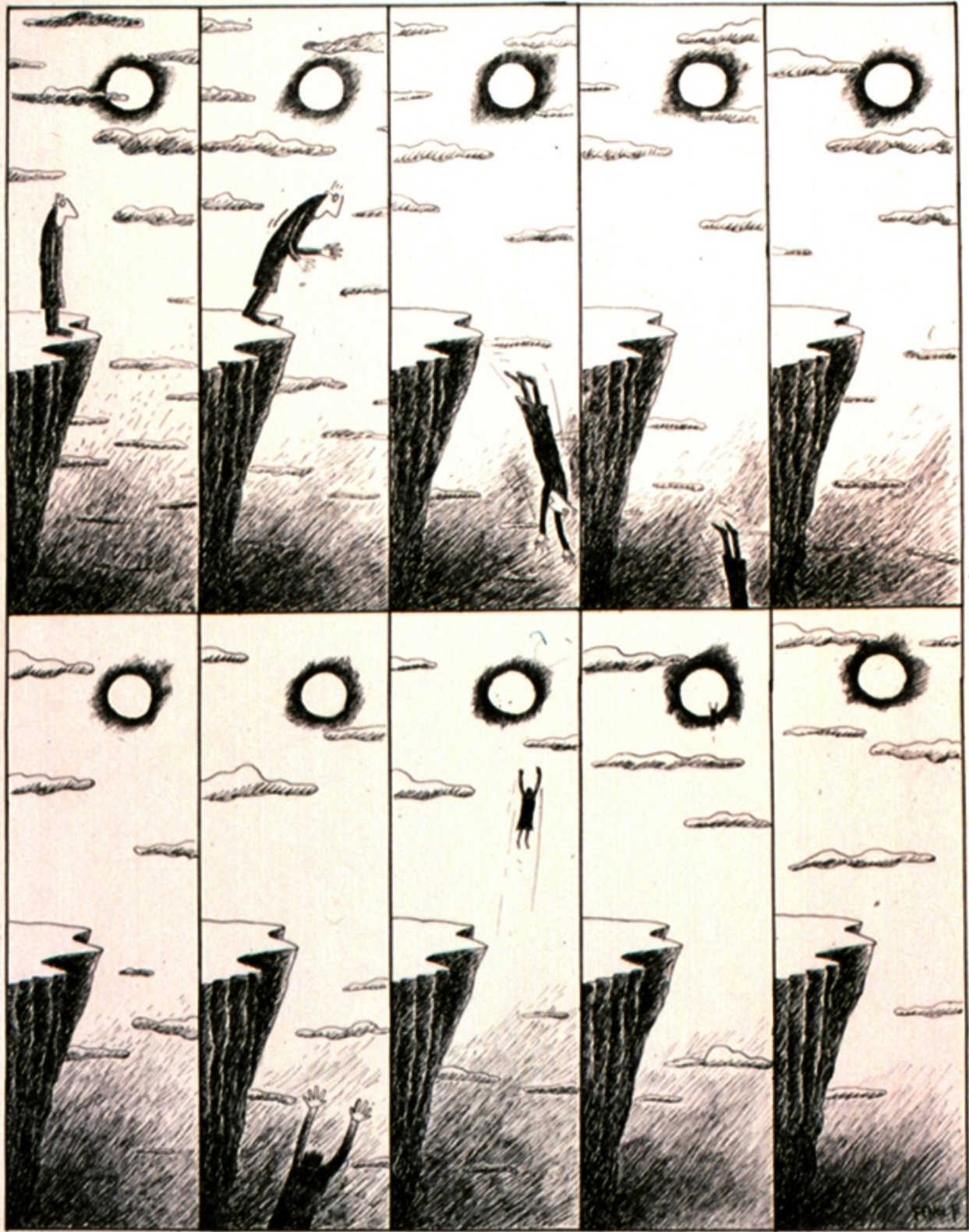
Tim,klasik western kalıplarında,türün sevenlerinin sıkılmadan okuyabilecekleri, Teks ile Kit Taylor arası bir western çizgi romanıdır.. Demirbaş Yayınları’na neredeyse unutulmuş bu eski dostu tekrardan Türk okurlarıyla buluşturacağı için teşekkür ederim..

ATILLA ÇOLAKOĞLU

TİM KAPAK VE SAYFA ÖRNEKLERİ

ŞENOL BEZCİ.....

Delcourt

Le Lombard

Futuropolis Soleil

Dargaud

Casterman Glenat

Dupuis

Peyami'nin Pertavsızı

alopeyami@hotmail.com

çizgiroman TV edebiyat mizah sinema aktüalite belgesel ve dahası...

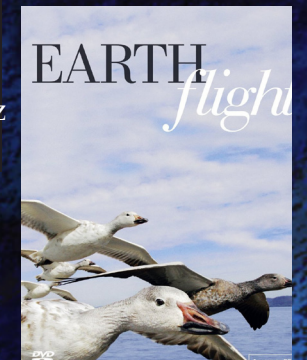
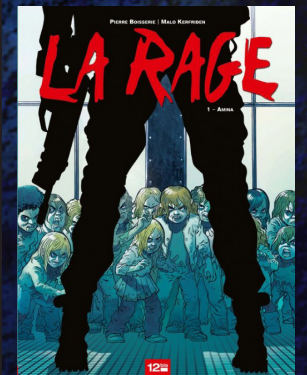
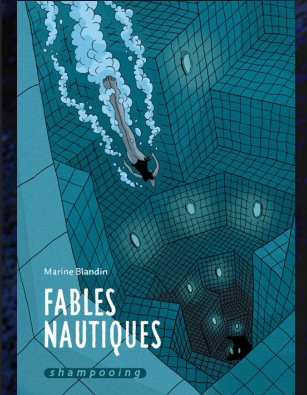
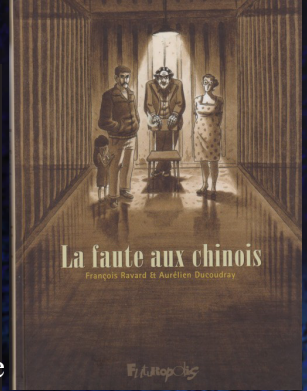
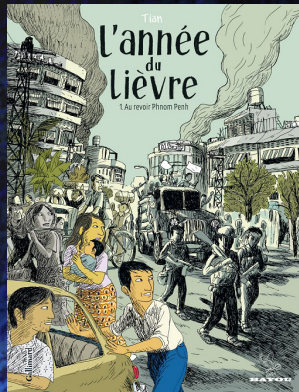
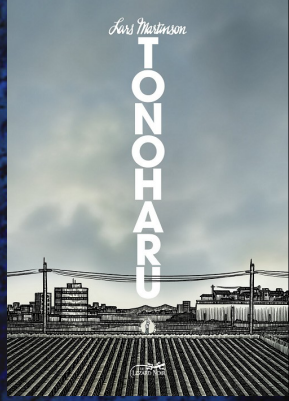
Merhaba arkadaşlar,

İlk sayımızın ardından hem dergi olarak hem de köşemiz nezdinde çok olumlu tepkiler aldık. İlginin sıfıra yakın seyredeceği bir köşe olacağını düşünmemeye karşın, öncelikle beğenilerini yazıyla ifade etme nezaketini gösteren (sırasıyla) Engin, Hasan, Mesut, Doğa, ve Vildan arkadaşlarımıza özel olarak teşekkür ediyorum. Türk piyasasına aykırı ve yabancı bir içeriğe sahip olan köşemizin devam edip etmeyeceği, yayından kaldırılıp kaldırılmayacağı konusundaki ısrarlı sorularınıza şöyle cevap vereyim: AB grubunda reyting rekorları kırdık arkadaşlar... Hayırlı uğurlu olsun. Köşeye en az 3-4 sayı devam edeceğim. Ayrıca dergimizin telefonlarını kilitleyerek desteklerini sunan okurlarımıza da teşekkür ediyorum. Bu sayımızda sizlerin yoğun ilgisine çözüm olabilecek yeni bir uygulama başlattım. Alo Peyami Hattı. Bundan sonra her konudaki görüşlerinizi alopeyami@hotmail.com adresine gönderebilirsiniz. Asistanım Betül hanım mesajlarınızı tasnif ederek bana ileticek. Buraya gelecek okur mektuplarından birkaç tanesine de bir sonraki sayıdan itibaren yer vermeyi planlıyorum. Yani bir "Okur Mektupları" köşemiz de olacak.

Gelelim bu sayıdaki içeriğimize. Aslında yine ayrıntılı tanıtımlar yapmayı planlıyordum ama biliyorsunuz Ocak ayının sonunda dünyanın en büyük ÇR festivali olan Angouleme'in 39.su gerçekleştirildi. Türkiye'de şimdiye kadar bu konuda minnacık da olsa tanıtıcı bir çalışma yapıldığını maalesef duymadım. Dolayısıyla ilk defa, bu festivaldeki ödül adayı 89 ÇRdan bir kaç tanesini seçerek kısaca da olsa, Türkiye'yle kıyaslamalar da yaparak, sizlere tanıtmaya karar verdim. İstedim ki Türk ÇRseverler de bu şölenden biraz olsun nasiplensin. İnsan hayal gücünün nereden nasıl tetiklenip harekete geçeceği en muazzam meçhullerden birisi değil midir? Kim bilir, belki bu tanıtımlarla birilerinin kafasında yeni bir fikrin alevlenmesine vesile olmuş olurum.

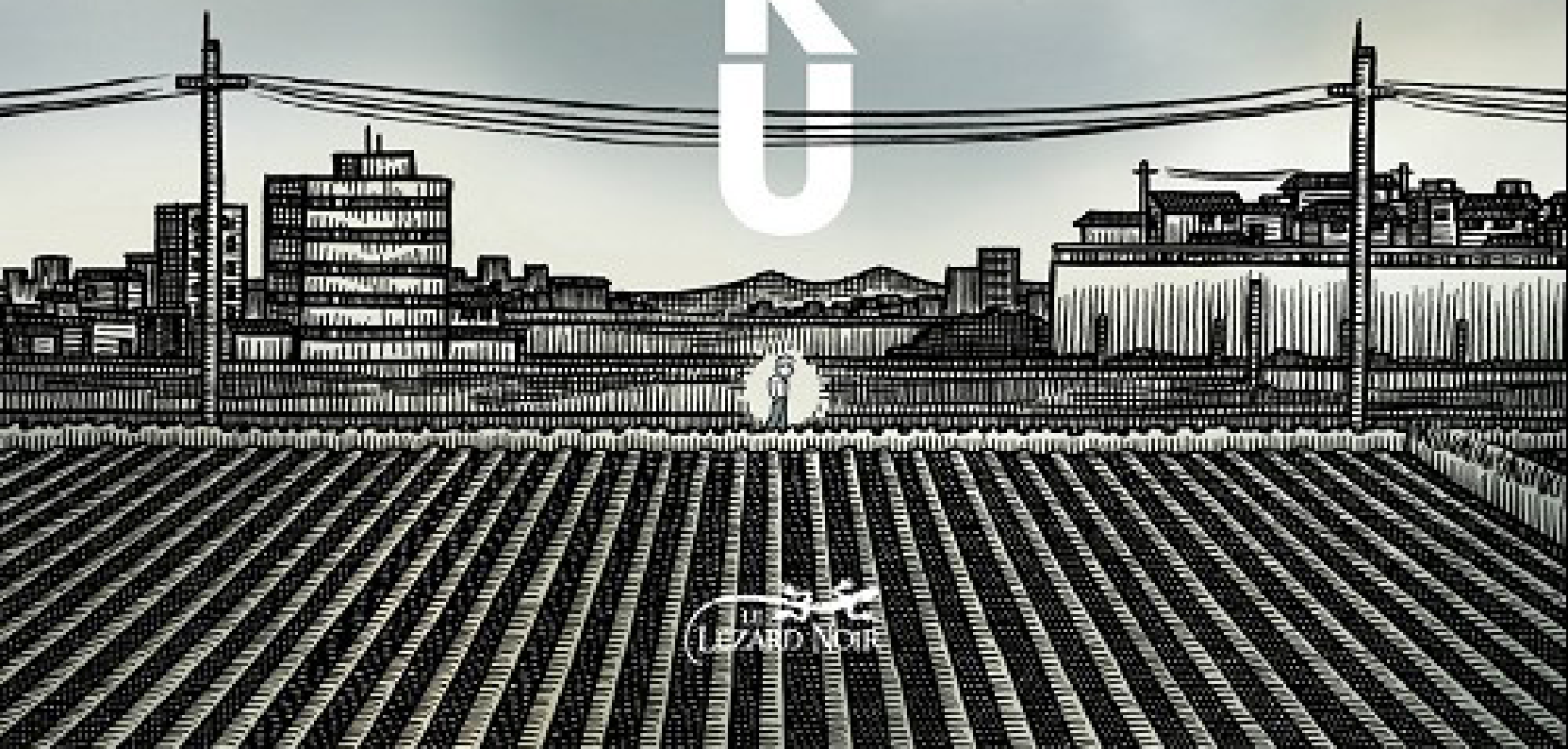
Ayrıca sinema dünyasında yeteneğiyle ayrıcalıklı olduğunu düşündüğüm M. Night Shyamalan'ın fazla duyulmayan ama ilgiyi hak ettiğini düşündüğüm son çalışması "Devil" ve yakın zamanlarda çekilmiş farklı doğa belgesellerinden biri olan "EarthFlight" da köşemizde bulabileceğiniz diğer konular olacak. Kapanışı ise yine müzikle yapacağız.

Keyifli okumalar
Peyami "Dörtköşe" Kurtaran

Lars Martinson

T
O
N
O
H
A
R
U

TONOHARU

Daniel Wells genç ürkek tabiatlı bir İngilizce hocasıdır. Japonya’da küçük bir kasabaya bir süreliğine öğretmen olarak yerleşir. Gelirken kafasındaki çekici Tokyo Japonyasına dair klişelerin uzağında, renksiz ve soğuk bir gündelik hayatla karşılaşır. Daniel beklediğinden çok daha yabancı olan ve dilini dahi bilmediği bu uygarlığın içinde tek başına yaşamaya çalışırken, yavaş yavaş kendisi hakkında da farklı şeyler öğrenmeye başlayacaktır.

Resimlemenin dört karelik sayfalar halinde yapıldığı bu yarı-otobiyografik, bir nevi “resimli günlük” formundaki ÇRda, genç bir adamın kendisini çevreleyen yabancı toplumu bir yan-

dan gözlemlerken bir yandan da entegre olma ya da en azından onunla birlikte yaşama mücadelesi konu ediliyor. Aslında konu itibarıyla yabancı bir kültürün içinde tek başına kalan insana dair gözlemlerin ve tahlillerin paylaşıldığı bir çalışma da denilebilir. Özellikle kapaktaki akıllıca sunum, insanın yalnızlığını aktarmada son derece başarılı olmuş, benim çok hoşuma gitti. Okuyucuyu Batı’nın gördüğü animelerdeki ya da Tokyo çevresindeki Japonya imajından çok farklı bir Japonya bekliyor. İngilizcesi ve Fransızcası mevcut. İkinci cildin de İngilizce versiyonu çıkmış durumda.

Yazar/Çizer: **Lars Martinson**
2011

PIERRE BOISSERIE | MALO KERFRIDEN

LA RAGE

1 - AMINA

12bis

LA RAGE (KUDURGANLAR)

Yeryüzünde sadece çocukları etkileyen yeni bir virüs tipi ortaya çıkar. Bu virüsün enfekte ettiği çocuklar parçalamak için delirmiş gibi yetişkinlere saldırmaktadır. Karşılaşılan büyük felaket sonrasında hiç bir önlem işe yaramayınca insanlık ikiye ayrılmıştır: milis güçleri kurarak çocukları öldürmek isteyenler ve onları etkisiz hale getirip virüsün etkisini kaybettiği ergenlik başlangıcına kadar bir şekilde sağ tutmak isteyenler. Tüm bu karmaşa Amina isimli genç bir annenin enfekte oğlunu

kimse onu öldürmeden bulma mücadelesi ekseninde okuyucuya sunuluyor.

Özellikle Walking Dead serisinin muazzam bir başarı elde etmesiyle ortaya dökülen zombi temalı ÇRlar arasında farklı bir yaklaşıma sahip. İlk albüm Amina çıkmış durumda. Seri devam ediyor.

Yazar: **Pierre Boisserie**
Çizer: **Malo Kerfriden**
Renklendiren: **Boubette**
2011

DEVİL

“Şeytanı Görmek”

“..ve yaşlı kadın oğluna anlattığı hikayeyi şöyle bitirdi:

“Eğer Şeytan gerçekse, çocuğum,
korkmana gerek yok,
çünkü o zaman Tanrı da gerçek demektir..”

Dedektif Bowden 5 yıl önce karısı ve çocuğunu alkollü bir sürücünün hatası sonucu meydana gelen trafik kazasında kaybetmiş ve hala yasta olan bir polistir. Şehirdeki gökdelenlerden birinin tepesinden atlayarak intihar eden bir adamın soruşturması için suç mahalline gider. Gördüğü bazı işaretler, herşeyin gözüktüğü kadar basit olmadığı hissini uyandırır.

İntihar eden adamın atladığı gökdelende ise hayat normal akışına devam etmektedir. Ancak sıradan bir iş gününün rutinini takip ettiğini sanan 5 yabancı'nın birlikte asansörde mahsur kalmasıyla, olaylar Bowden'ı da içine çekecek şekilde kimsenin hayal bile edemeyeceği bir seyir alacak ve sonunda herkes davranışlarıyla kendi kaderini çizecektir.

“Ben çocukken, annem bana Şeytanın yeryüzünde nasıl dolaştığına dair bir masal anlatırdı. Bazen insan kılığına girerek ruhlarını elde edeceği insanlara eziyet etmekten zevk aldığını söylerdi. Seçtiği günahkarları bir araya toplar ve onlardan biriymiş gibi davranarak türlü işkenceler yaparmış. Ben ise annemin bu anlattıklarının gerçekte ilgisi olmayan eski söylentiler olduklarını düşünürdüm.”

Ramirez

Şeytan konulu filmler genelde içine şeytan girmiş, etrafını öldürmeye çalışan insanların hikayesinin, dini öğelerle de süslenerek bol kan eşliğinde izleyicinin beğenisine sunulduğu ve korku filmi kategorisinde değerlendirilen yapımlar olarak bilinir. Devil ise kesinlikle bu sınıfa girmiyor. Öncelikle kan-kin-dehşet-vahşet asgari seviyede tutulmuş. Ucuz klişelerden uzak durulması filmin hikayesiyle öne çıkmasının istendiğini açıkça belli ediyor.

Buradan da anlaşılacağı üzere filmin amacı insanları ekrana bakamayacak derecede korkutmak değil. Tam tersine, belki de ekrana bakarken izleyicinin kendi hayatıyla hesaplaşması gerektiğine işaret eden bir kutsal ayna vazifesi görüyor. Bu hesaplaşmanın ne kadar erken olursa o kadar iyi olacağını, çünkü bundan

asla kaçış olamayacağını düşündürüyor insana.

Şeytanın varlığı, sadece asansörün içiyle irtibat kuran kontrol odasındaki görevlilerden Ramirez'in annesinden dinlediği ve diğerlerine aktardığı bir masal aracılığıyla izleyiciye hissettiriliyor. Diğer Shyamalan filmlerinde olduğu gibi masal ve gerçek içiçe geçtiği için, seyredirken bazen birine bazen ise diğerine daha yakın hissediyor insan kendini. Kararsız kalıyor...belirsizlik ve şüpheyile koyulaşmış bir ortamda neye inanacağını şaşırıyor...İşte bu arada kalma hali uzun yıllardır ertelenmiş iç hesaplaşmaların otomatik olarak su yüzüne çıkmasını da tetikliyor.

“Asla bu insanların kendi gerçek yüzlerini görmelerini sağlayamazsın, çünkü kendimize karşı söylediğimiz yalanlardır, bizi Şeytanla tanıştıran...”

Ramirez

Filmin Hirstiyanlıkla ilgili referansları olduğunu söyleyenler olmasına karşın, Shyamalan'ın esasen böyle bir hedefi olduğunu düşünmüyorum. Fakat dini açıdan bakıldığında saf İslamiyetle de uyum içerisinde olduğu şüphe götürmez. Konuya sığ bakılmadığında propagandacı bir yaklaşımın mevcut olmadığı görülebilir. Zaten insan vicdanını konu alan filmlerde gerçek dinle de bu tarz bir yaklaşımın olması gayet doğal.

Shyamalan filmleri klasik korku-gerilim türü meraklılarının ciddi bir kısmından eleştiriler almasına ve mantıksızlıkla suçlanmasına karşın, ben etkileyici hikayelere ve dolu senaryolara imza attığını düşünüyorum. Göklere çıkartılan birçok filmde daha başarılı öykülere sahip oldukları açık. Aslında zekice detaylanmış kurgular eşliğinde sonunda ne olacağını merak ettirerek kendini izleten filmlerden çok daha fazlasını sundukları konusunda beni hayal kırıklığına uğratmıyorlar.

Son bir fırsat. İçinizdeki kuşkulara ve korkulara teslim olmayıp, ıstırap ateşinde kavrulma pahasına doğru şekilde davranabilmeyi başararak, bedelini ödeyip kurtulabileceğiniz son bir şans...

M. Night Shyamalan sadece hikayeyi yazmış, yönetmen koltuğunda ise John Eric Dowdle var. Filmi seyretmeye başlarken fazla bir beklentim yoktu ama Shyamalan'ın boş bir iş yapmayacağını da tahmin ediyordum. Sade ve iddiasız bir Hollywood yapımı olarak sunulan film gecenin ikisi civarında bittiğinde oturduğum yerde düşünmekaldım. Son sahneleri defalarca seyrettim. Birkaç damla gözyaşı bile döktüm. Bazı inançlarım pekişti. Yaşamlarımıza dair samimi bir pişmanlığın, biz insanları kilolarca altının yapabileceğinden daha değerli hale getirebildiğini bir kez daha hissettim.

İdrak kanalları açık, yaşamda doğruya yönelmek için her hissi ve bilgiyi değerlendirenlerin, mutlaka bir kez seyretmesi gerektiğini düşünüyorum.

**“Hayır, hayır, ben Şeytan’a
inanmıyorum. Zaten o olmasa
da insanlar yeterince kötü..!”**

Bowden

Aslında yeryüzü de çevremizdeki insan-
larla beraber tıklandığımız bir çeşit asansör
değil midir her birimiz için?

Aşağıya, yani adına cehennem dediğimiz
yalanlarımızla örülmüş zindanlara gömül-
mek yerine, yukarıya, yani adına cen-
net dediğimiz riyasızlıkla bezeli göklere
çıkabilmenin tek yolu, aslında asansörü
bir petri kabı gibi kullanan bu filmdekiyle
aynı değil midir?

Kendinle ve çevrenle, ne pahasına olursa
olsun, dürüstçe yüzleşebilmek,

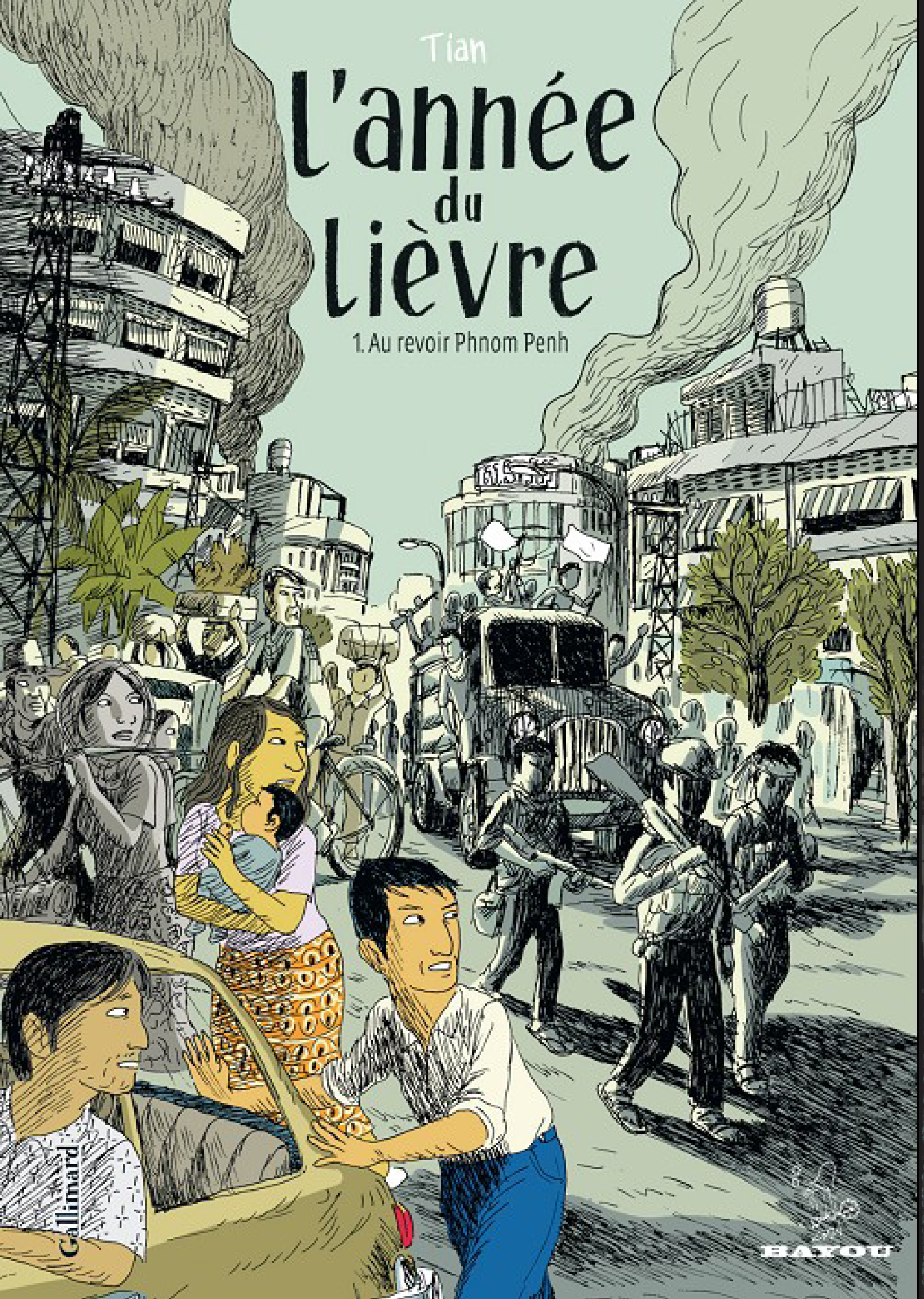
Melamet..!

Tian

L'année du Lièvre

1. Au revoir Phnom Penh

Callimard

HAYOU

L'ANNEE DU LIEVRE (YABAN TAVŞANLARIYDIK)

ELEŞTİRİ

YORUM..!

1975 yılının Nisan ayında Kızıl Kmerler Kamboçya'da yönetimi ele geçirir ve başkent Phnom Penh'ten halkın kaçıışı başlar. Olayların olduğu zamanlarda doğmuş olan bu ÇR'ın yazarının annesi Lina ve ailesi de, gerçek yüzünü göstermeye hazırlanan iktidardan kurtulabilmek için kendilerini yollarda bulur. Zamanla nasıl bir zulümle karşı karşıya olduklarını daha iyi anlayacak ve bitmek bilmeyen bir hayatta kalma mücadelesi vermek zorunda kalacaklardır.

Şimdi bu örnekten yola çıkarak gelelim

sadece tüketim açısından "nispeten iyi günler" yaşayan Türk çizgiromancılığına.

Mesela bu yıl kanlı Balkan Tehcirinin 100.yılı. Türkiye'de, henüz iki kuşak önce, dedelerimiz Balkanlardan ve Kafkaslardan Anadolu yarımadasına binbir katliamla sürülmesine karşın, bu konuda dişe dokunur bir çalışmanın hala olmaması, Türk ÇRcılığı için ne kadar utanç verici..! Genelde "bakkal muhabbetlerinin" öte-

Tian

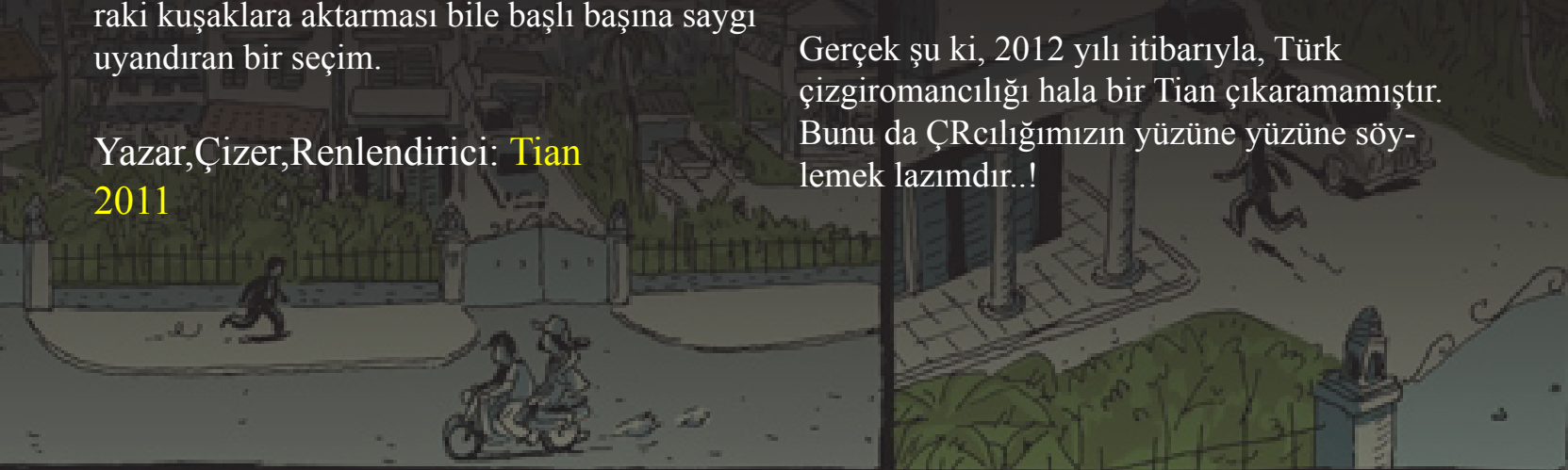
Üçleme olarak planlanan ÇR serisinin ilk albümü çıktı: **Elveda Phnom Penh**

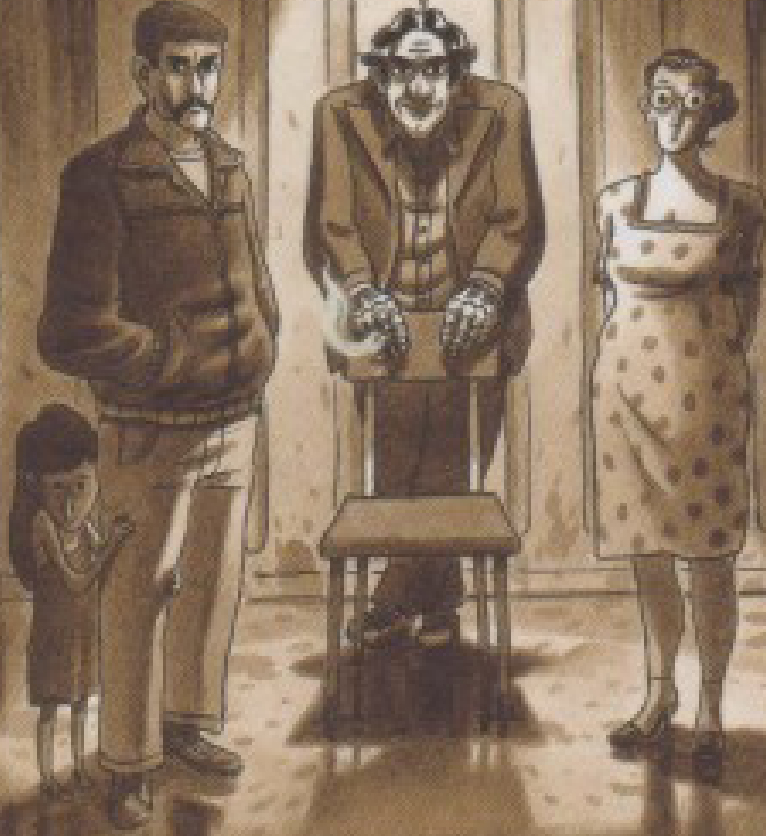
Siz ne düşünüyorsunuz bilmem ama yazarın ailesinin başından geçenleri ÇR yoluyla sonraki kuşaklara aktarması bile başlı başına saygı uyandıran bir seçim.

Yazar,Çizer,Renlendirici: **Tian**
2011

sine geçemeyen forum mensuplarından tutun, taşeronluğa sıkışıp kalmış yayıncılara, ve ses getireceği garanti konulara sırtını yaslayarak ucuz işler çıkartma yolunu seçen yazar ve çizerlere kadar hepimiz suçluyuz...

Gerçek şu ki, 2012 yılı itibarıyla, Türk çizgiromancılığı hala bir Tian çıkaramamıştır. Bunu da ÇRcılığımızın yüzüne yüzüne söylemek lazımdır..!

La faute aux chinois

François Ravard & Aurélien Ducoudray

La Faute au Chinois (Tüm Suç Çinlilerde)

Louis Meunier geçimini tavuk mezbahasında çalışarak zar zor da olsa kazanan bir işçidir. Aynı yerde çalışan ve müdürün sekreterliğini yapan Suzanne'a aşık olur, kızın her işe burununu sokan ve aynı mezbahada ustabaşı olarak çalışan ağabeyi Jean-Claude'un da rızasıyla, tanışıp birlikte vakit geçirmeye başlarlar.

Tüm olumsuz koşullara karşın evlenmeyi başarırlar, ev kurarlar, ve Pauline isiminde bir kızları olur. Ancak bebeklerinin ciddi sağlık problemleri vardır. Hayatları hastane koridorlarında geçmeye başlar. Çifti bir türlü rahat bırakmayan Jean-Claude sonunda ailesi için daha fazla paraya ihtiyacı olan zor durumdaki Louis'ye bir iş teklifi yapar. Eğer kiralık katil olarak çalışırsa, çok büyük paralar kazanabileceğini vaad etmektedir.

FRANÇOIS RAVARD & AURÉLIEEN DUCOUDRAY

“Tüm Suç Çinlilerde”, hayatını sarmalayan hem ekonomik hem de sosyolojik güçlüklerle boğuşup duran karakterlerin ve herkesin farkında olmadan onayladığı bir takım sosyal ayrışma ve çıkmazların sergilendiği farklı bir ÇR. Bu tarz anlatıların türünü “sosyolojik polisiye” olarak tanımlayanlar da var. İşçi sınıfının karşı karşıya olduğu yaşam koşulları, çeşitli mecburiyetler, tüm suçun boca edildiği günah keçileri, ve küreselleşmenin hayatlarımıza etkileri, aslında ÇR’ın isminde de gizli sayılabilir. Benim okunacaklar listemdeki yerini almış durumda olduğunu söyleyebilirim.

Yazar: **Aurélien Ducoudray**

Çizer: **François Ravard**

Renklendirici: **François Ravard**

CHIEN À EUX ET LEUR PARC
D'ATTRACTION POUR EUX...

SUR LEUR DÉSIR PROFOND NON PAS
DE LUTTE DES CLASSES, MAIS
PLUTÔT DE CHANGEMENT DE CLASSE...

ELEŞTİRİ

YORUM..!

İnsan düşünmeden edemiyor, herhalde Türkiye’de geçim sorunu olan insan yok, herkes mutlu mesut bir yaşam sürüyor, mükemmel bir sosyal sistemimiz var ki, bu konuda ÇR yapma ihtiyacı duyan kimse ortalarda gözük-müyor...Sayın Türk Çizgiromancılığı, yıllardır elinden düşürmediğin kılıcı arasına bırakıp gündelik hayatta boğazımıza yapışmış esas canavarlıkların karşısına da aynı yiğit tavırla dikilsen fena olmaz aslında..!

Niye bir temizlikçi kadının, bir öğrenci grubunun, cezaevindeki bir grup çocuğun başından geçenler yansıtılmaz? Niye yaşadığımız deprem felaketleri konudan sayılmaz? Adaletsizliğin ve çarpıklıkların bu kadar çok olduğu bir toplumda tüm yükü karikatürçülerin üzerine atmak, ÇRcılığımızı eşinin arkasına saklanan adam durumuna düşürmüyor mu? Bu yaklaşımın şikayet etmeye ne kadar hakkı olabilir?

Ne demişler..sen çevrenle ne kadar ilgilenirsen, o da senle o kadar ilgilenir...

CONNERIES, CE QUI LES A FOUTUS
DEDANS, LES OUVRIERS, C'EST QU'AU
BOUT D'UN MOMENT LES CONGÉS
PAYÉS CA LEUR SUFFISAIT PLUS, NS VOU-
LAIENT EN PLUS LA SEMAINE INDÉMNISÉE...

Marine Blandin

FABLES NAUTIQUES

shampooing

FABLES NAUTIQUES

(BİR SUALTI MASALI)

Ya da Alice Sualtı diyarında

Nautiland, eski bir hayvan mezarlığına kurulmuş ve sonrasında kapatılmasına karar verilmiş, içinde tuhaf olayların meydana geldiği ve dipsiz bir dalış havuzuna sahip olduğu söylenen bir su parkıdır. Senkronize yüzme takımında aradığını bulamayan Gormone'un yolu bu ilginç dünyaya düşer ve karşılaştığı sırlarla dolu olayları ve karakterleri keşfetmeye karar verir.

Bu arada söylemeden geçemeyeceğim, şu yandaki karede görülen mezar taşlarına bayıldım arkadaşlar.

Özellikle yaşı küçük okuyucuların daha çok seveceği bir ÇR olduğunu söylersek yanlış olmaz.

Yazar, Çizer, Renklendirici: Marine Blandin
2011

Marine Blandin

ÖNCE BİRAZ NOSTALJİ...

Çocuk Pazar günü olmasına karşın erkenden kalktı. Saat 9.30 civarıydı. Yüzünü yıkadıktan sonra mutfağa gidip kendine bir beyaz peynirli bir de şokellalı sandviç hazırladı. Buzdolabından 1 litrelik şişe Pepsi'yi de çıkartıp, bir bardak ve sandviçlerle birlikte tepsiye yerleştirdi. Salona geçti, tepsiyi ortadaki sehpanın üzerine bıraktı. Önce televizyonu açtı, ama sesini iyice kıstı. Sonra gidip odasından Teksas'ın son sayısını aldı ve salondaki koltuklardan birinin içine gömülüp yüzünde ışıltılı bir gülümsemeye okumaya başladı. Yiyeceklere ise dokunmadı. Bir süre sonra televizyonda "İşitme Engelliler için Haber Bülteni" başlamıştı. Kırmızı alarm. Bu en fazla 10 dakikasının kaldığı anlamına geliyordu. İçinde yükselen heyecanı hissetti ve bundan büyük bir keyif aldı. Ortadaki sehpayı koltuğuna doğru çekti ve Teksas'ı oraya bıraktıktan sonra Pepsi'yi, üzerinde Vak vak amca resmi olan bardağına doldurdu. Haber Bülteni bittikten sonra kısa bir aranın ardından bütün hafta beklediği çizgifilmin giriş kısmı, o enfes müziği eşliğinde ekranda akmaya başlamıştı. Yüzüne çocuklara has bir mutluluk yayıldı. İşte Uçan Kaz başlıyordu..."*Oh come on up Nils...tabi nide kakeyoo...*"

Çizgifilm bittiğinde en iyi dostlarından ayrılmış gibi yüz hatları buruştu. Koltuğundan kalkıp pencereye doğru yürüdü. Bakışlarını bulutlara çevirdi. "Keşke sizinle birlikte olsam, keşke ben de bir kazın sırtında yanınızda yolculuk etsem ve buralara bir daha hiç dönmesem" diye düşündü. Ne okulundan ne de evinden hiç hoşlanmıyordu. Yavaş yavaş içeriden diğer ev ahalisinin de uyandığına işaret eden gürültüler gelmeye başlamıştı. Pencerenin kolunu çevirdi. Cam açılır açılmaz rüzgarı yüzünde hissetti. Hayatın gerçekleriyle çok küçük yaşında yüzleşmiş olmasına karşın çizgifilmdeki kaz sürüsünün gelip onu da kurtarabileceğine hala inanıyordu. Belki de buna inanmaya ihtiyacı vardı. Beklemeye başladı, bakışları sürekli

gökyüzünü tarıyordu. Birden arkasında sert bir kapı sesi duyuldu. "Allahın cezası çocuk camı niye açtın, içerisi buz gibi olmuş..!!" diye bağırmaya başladı birisi ve sahibi hışımla ona doğru yürüdü. Sert bir şekilde onu kenara iterek camı kapattı. Çocuk cam kapanınca daha çok üşüdüğünü hissetti ve başını önüne eğip, hüznüyle hırs karışımı bir duyguyla odasına gitti.

İçin için gelmeyeceklerini bilse de, her Pazar o kaz sürüsünü beklemeyi sürdürdü. Sokakta diğer kuşları beslerken onlara Akka'yı ve sürüsünü beklediğini fısıldardı. Zaman acımasızdı. Önce Uçan Kaz sona erdi. Sonra Teksas'ın yayını kesildi. Her geçen gün etrafındaki insanlar daha da suratsız ve öfkeli bir hal almaya başlıyor, yalnızlığı gittikçe derinleşiyordu. Ama değişmeyen şeyler de vardı...Hiç değişmeyecek şeyler...O çocuk için her kanat sesi, Akka ve sürüsünün gelişini müjdeleyen bir şarkının ilk notaları olarak kalmaya ömrü boyunca devam etti...

Nostaljik bir giriş oldu ama "unutmamak" iyidir, en kötü anılar için bile. Eminim yaşı tutanlarınızın çoğu için Pazar günleri Uçan Kaz seyretmek, hala zevkle hatırladığınız nefis bir eğlenceydi. Eğer siz de benim gibi o kazlardan birinin sırtına atlayıp dünyayı bir ucundan diğer ucuna uçarak dolaşmayı ölesiye hayal ettiyseniz, şimdi tanıtacağım belgeseli de çok seveceksiniz demektir.

EARTH *flight*

EARTHFLIGHT (KuşBakışı)

Yapımı 4 yıldan fazla süren belgeselimizin ismi, EarthFlight (KuşBakışı). Benzerlerinden en büyük farkı kuş bakışı çekimlere yer veriyor olması ve bu görüntülerin her hareketi en ince ayrıntısına kadar gösterebilen HD kayıt ve ağır çekimlerle destekleniyor oluşu. Altı kıtada gerçekleştirilen çekimlerde, dünyamızın sunduğu pek çok doğal güzelliği, kuşların kanatları üzerinde seyahat ediyormuşçasına bir bakış açısıyla görebilme şansımız var. Sanki her kuş özel olarak kendi sürüsünün yaşamını ve seyahatlerini insanlar için kaydetmiş gibi farklı bir teknik kullanılmış. Aynı zamanda kuşların göç yolları boyunca çeşitli hayvanların birbirleriyle mücadeleleri ya da yardımlaşmaları da tanık olacağımız olağanüstü manzaralar arasında yer alıyor. Serinin anlatıcısını bir önceki Dr. Who oyuncusu David Tennant üstlenmiş.

Birinci bölümde Grand Kanyon, New York, San

Francisco, California, Alaska gibi Kuzey Amerika kıtasındaki coğrafyalar üzerinde bir uçuşa eşlik ediyoruz. İkinci bölümde Afrika kıtasını ziyaret ediyoruz. Serengeti parkı, Zambezi nehri, ve Victoria şelaleleri gibi tanınmış doğa harikalarını bu kez bambaşka bir açıdan seyretme fırsatı buluyoruz. Üçüncü bölüm artık bizim topraklara doğru geliyoruz ve Avrupa kıtasının Edinburgh, Svalbard, Macaristan, İngiltere gibi bölgelerine konuk oluyoruz. Dördüncü bölüm tekrar Amerika'ya ancak bu sefer Güney Amerika'ya uçuyoruz. Machu Picchu'dan tutun, Amazon'a ya da And dağlarının en az bilinen noktalarına kadar nüfuz eden bir yolculuğa katılıyoruz. Bir anne akbaba yavrusuna uçmayı öğretebilmek için onu 200 metrelik bir uçurumdan aşağı iterken, Büyük Türk yazarı "Halikarnas Balıkçısı" Cevat Şakir'in hikayesi "Hoşbulduk Selim Dede"nin içli öyküsünü hatırlıyoruz. Son bölümde ise Asya ve Avustralya gökleri yurdumuz oluyor. Kıtalararası kanatlı seyahatimiz Çin seddinden Japonya'ya, Himalayaların zirvesinden Avustralya'nın

Altın Sahiline uzanan geniş çaplı bir alanda noktalanıyor.

Avrupa'daki uçuşların konu alındığı üçüncü

bölümde bizleri bekleyen en büyük sürpriz, Afrika'dan Avrupa'ya göç ederken İstanbul'u kullanan beyaz leylekler vasıtasıyla ülkemizi de bu eşsiz çekimler arasında bir kaç kareyle de olsa görmemiz. O kadar zahmetli ve tehlikeli bir rota takip ediyorlar ki, yorgunluktan ve koşulların olumsuzluğundan kanatlarının suyla en ufak teması boğulmalarına sebep olabiliyormuş. İşte bu açıdan Prens adaları onlar için bir nevi sığınak görevi görürmüş. Açıkçası bizim "Adalar" dediğimiz ve sadece haftasonu kaçamakları için kullandığımız

milli "piknik alanlarımızın" bu özelliğini ben yeni öğrenmiş oldum. İmparatorluk şehri koca İstanbul, yalnız insanlar için değil, kuşlar için de Avrupa'ya açılan bir kapı olarak misafirlerini ağırlamaya yüzyıllardır devam etmekte.

Eminim ki o da bu kadim dostlarının gelişinden büyük keyif alıyor, bir süreliğine sokaklarını kaplamış kara kalabalıkların ona yaptığı nankörlükleri unutarak gülümsüyor...Bir an için de olsa ikide bir suratına tüküren insan sürülerinin vahşeti yanında, kendisini uzun yoldan ziyarete gelen dostlarının ipeksi dokunuşlarıyla güzel günleri hatırlıyor. Huzur buluyor.

Kendi adıma konuşursam, Akdeniz üzerinden Marmara'ya ulaşan leyleklerin gelirken neler

çektiklerine bu kadar yakından tanık olduktan sonra, İstanbul'da olursam onlar için bireysel bir karşılama töreni yapmaya karar verdim.

Mutlaka söylenmesi gereken şeylerden biri de bu serinin HD kalitesinde seyredilmeyi sonuna kadar hak ettiği ve sizlere inanılmaz bir görsel şölen yaşatacağı.

Doğa belgesellerine meraklı olan ve bu

seriyi izlemeye karar veren arkadaşlara bir tavsiyem olacak. Öncelikle geceyi bekleyin. Işıkları kapatın, hazır hava ısınmamışken pencereleri açın ve hem rüzgarı hem de soğuğu salonunuzun içine davet edin, ardından battaniyeler altında elinizde sıcak kakaonuzla göksel yolculuğunuza adım atın.

İyi seyirler.

Günlerce kanat çırpıp kuşların konaklayarak bir sonraki uçuşları için kendilerini dinlendirmeleri gibi, artık benim de kalem çırpışlarıma ara verip bir sonraki buluşmamıza kadar köşeme çekilme zamanım geldi. İnşallah önümüzdeki sayı yine dünyadaki ÇR sanatından görkemli manzaralar eşliğinde yolculuğumuza devam edeceğiz. Sizlere veda parçası olarak “**Machine Gun Preacher**” filmi- nin fragmanlarıyla tanıyıp sonra “Soul Savers” grubuna eşlik eden Mark Lanegan’ın enfes vokaliyle aşık olduğum “Revival” şarkısını seçtim.

“Gözlerim faltaşı gibi açıksa
Neden hala bu kadar körüm?
Yoksa ellerimi yıkadığım su...
yoksa o mu beni asıl kirleten
Yeter ! Bitsin artık bu karanlık
Yeniden doğmak istiyorum ben...”

Bu şarkıyı tek başıma yüksek sesle dinlediğimde kendimi kanatlanmış gibi hissediyorum. Kuşlar gibi...Çok daha güzel bir yerlere doğru yol alır gibi...

Hoşçakalın

SOUL SAVERS feat. MARK LANEGAN REVIVAL

Said gonna be a revival tonight ooh
I wanna see a revival yeah
Gonna be a revival tonight
Lord, let there be a revival yeah

Forgive what I have done
It means my soul’s survival, oohh
I need you so, it’s sin
Put an end to my suffering oh

Why am I so blind with my eyes wide open? ooh
Trying to get my hands clean in dirty water

I wanna see a revival tonight
Lord, let there be a revival yeah
I need to see a revival tonight oh
Wanna see a revival oohh

DERGİMİZE YAZILI-ÇİZİLİ ÇALIŞMALARINIZLA KATKIDA BULUNMAK İSTERSENİZ

ADRESİMİZ: [**edergi@altinmadalyon.com**](mailto:edergi@altinmadalyon.com)

BU SAYIMIZLA İLGİLİ HER TÜRLÜ ELEŞTİRİ-GÖRÜŞ VE TEMENNİLERİNİZİ FORUMUMUZ ALTIN MADALYON'DA e-DERĞİ ANA BAŞLIĞI ALTINDAKİ **E-DERĞİ SAYI 2** BAŞLIĞINA YAZABİLİRSİNİZ.

